SRI LANKA
NATIONAL HUMAN DEVELOPMENT REPORT
2014

UNDP
Empowered lives.
Resilient nations.

Executive Summary
විධායක සාරාංශය
நிறைவேற்றுச் சுருக்கம்

YOUTH AND DEVELOPMENT

NATIONAL HUMAN DEVELOPMENT REPORT

NHDR 2014

තරුණ්‍ය සහ සංවර්ධනය
இளைஞரும் அபிவிருத்தியும்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Executive Summary

SRI LANKA NATIONAL HUMAN DEVELOPMENT REPORT 2014

YOUTH AND DEVELOPMENT:
TOWARDS A MORE INCLUSIVE FUTURE

Executive Summary

UNDP

Empowered lives.
Resilient nations.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Sri Lanka National Human Development Reports 1998–2014

1998 Regional Dimensions of Human Development

2012 Bridging Regional Disparities for Human Development

2014 Youth and Development: Towards a More Inclusive Future

Copyright © 2014
By the United Nations Development Programme Sri Lanka

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system or transmitted, in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording or otherwise, without prior permission.

ISBN 978-955-1031-33-6

A catalogue record for this book is available from UNDP Sri Lanka.
Information design and data visualization: Showtown Entertainment, Colombo 5, Sri Lanka
Printed in Sri Lanka by Softwave Printing and Packaging (Pvt) Ltd., Colombo 5, Sri Lanka

The contents of this report do not necessarily reflect the views of the United Nations Development Programme.

The report is an independent publication commissioned by the UNDP Sri Lanka. The research and writing of the report was undertaken by a team of researchers comprising Dr. Shantha Abeysinghe, Dr. Harini Amarasuriya, Dr. Suppiah Chandrabose, Dr. Udan Fernando, Ms. Prashanthi Jayasekara, Dr. Neavis Morais and Dr. Nalaka Wickramasinghe.

Note: The tables and figures may not sum to 100 percent due to rounding and/or omission of non-responses.

For a list of any errors or omissions found subsequent to printing, please visit our website at http://lk.undp.org/

Online access to the report:

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

FOREWARD

Human Development Reports have been commissioned and published by the United Nations Development Programme (UNDP) since 1990 as intellectually independent, empirically grounded analyses of development issues, trends, progress and policies. The ultimate goal of the reports is to help advance human development. This means placing as much emphasis on health, education, and the expansion of human freedoms and choices, as on economic growth. As the first global Human Development Report in 1990 asserted, "The real wealth of a nation is its people."

UNDP Sri Lanka produced its first National Human Development Report in 1998. A second report issued in 2012, *Bridging Regional Disparities for Human Development*, focused on spatial disparities across population groups. Since human development is concerned as much with the needs of the future as with those of the present, Sri Lanka's third National Human Development Report in 2014 examines the pivotal role of Sri Lankan youth. *Youth and Development: Towards a More Inclusive Future* considers the opportunities and challenges youth face as the nation progresses through the 21st century. This has been the year for youth in Sri Lanka, highlighted by the launch of the first National Youth Policy and the hosting of the World Conference on Youth, which led to an outcome statement that for the first time was jointly signed by the Government and youth delegates.

Sri Lanka has 4.64 million young people between the ages of 15 and 29 years, constituting 23.2 percent of the population. Though the country has made steady progress in achieving the Millennium Development Goals (MDGs) and reaching lower middle-income country status, it continues to face a number of challenges, with youth being one of the most affected groups, contending with issues in the areas of education, employment, health, post-war reconciliation and social integration, and civic engagement and political participation. There are, however, opportunities to address these and constructively engage youth as equal stakeholders and important assets for the development of their communities and the country as a whole. This National Human Development Report, based on stakeholder consultations, the conduct of a nationally representative sample survey of youth and on qualitative research undertaken, considers the opinions and perspectives of youth on key opportunities and challenges they face, as well as what they think are the most appropriate steps forward.

We believe this report will serve as a platform for strengthening collaboration between the Government and non-governmental actors, and importantly youth themselves, towards revitalizing and prioritizing the implementation of key existing policies that benefit youth and the country at large. We hope that Sri Lankan youth will take ownership of the report, and realize their full potential as catalytic agents of change.

UNDP stands fully committed to supporting, in partnership with the Government, such an inclusive process, with this National Human Development Report constituting a major vehicle for policy development and implementation in Sri Lanka.

Subinay Nandy
UN Resident Coordinator and UNDP Resident Representative

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ACKNOWLEDGEMENTS

The Sri Lanka National Human Development Report 2014 titled *Youth and Development: Towards a More Inclusive Future* would not have been possible without the assistance and support received from various individuals and organizations. We take this opportunity to thank them for their valuable contributions.

National Steering and Advisory Committee

The National Steering and Advisory Committee deserves special thanks for its guidance throughout the preparation of the report. The committee was co-chaired by Ms. Razina Bilgrami, Country Director, a.i., UNDP and Dr. Suren Batagoda, Deputy Secretary to the Treasury. The members consisted of Ms. Chandani Wijewardena, Director General of the National Planning Department, Ministry of Finance and Planning; Ms. Nilanthi Sugathadasa, Additional Secretary, Ministry of Youth Affairs and Skills Development; Mr. Anura Dissanayake, Secretary, Ministry of Education; Dr. Sunil Jayantha Navaratne, Secretary, Ministry of Higher Education; Mr. Donglin Li, Country Director, International Labour Organization (ILO); Ms. Antonia De Meo, Deputy Representative, United Nations Children's Education Fund (UNICEF); Mr. Senel Wanniarachchi and Ms. Dulanjalee Iluksooriya, Representatives of the Sri Lanka Youth Parliament; and Dr. Ganga Tilakaratne, Research Fellow and Head of Poverty and Social Welfare Policy Research, Institute of Policy Studies of Sri Lanka. In particular, we wish to acknowledge the speedy assistance provided by Mr. T.M.J. Bandara, Director, National Planning Department in facilitating the work of the National Steering and Advisory Committee.

We would also like to thank the Department of Census and Statistics, especially the Director General, Mr. D.C.A. Gunawardena, and other officers, particularly Mr. W.W.M.A.S. Premakumara, Ms. I.R. Bandara, Mr. K.M.R. Wickramasinghe and Mr. J.M.S.U.B. Jayamaha, for providing guidance on the methodology for conducting the National Youth Survey 2013, which was based on the National Household Survey Methodology.

Contributors

We greatly appreciate the excellent work done by the members of our National Human Development Report 2014 research team, including in undertaking a nation-wide representative sample survey on youth as well as qualitative research around the country. The team was drawn from two national universities and a research institution, and comprised:

- Dr. Harini Amarasuriya, lead researcher, and Senior Lecturer, Social Studies, Open University of Sri Lanka;
- Dr. Nalaka Wickramasinghe, co-researcher, and Senior Lecturer, Commerce and Financial Management Department, University of Kelaniya;
- Dr. Shantha Abeysinghe, co-researcher, and Senior Lecturer, Social Studies Department, Open University of Sri Lanka;
- Dr. Neavis Morais, co-researcher, and Senior Lecturer, Social Studies Department, Open University of Sri Lanka;
- Ms. Prashanthi Jayasekara, co-researcher, and Junior Research Professional, Centre for Poverty Analysis;
- Dr. Suppiah Chandrabose, co-researcher and Senior Lecturer, Social Studies Department, Open University of Sri Lanka;
- Dr. Udan Fernando, co-researcher, and Team Leader, Communications and Policy Programme, Centre for Poverty Analysis; and
- Ms. Rishana Haniffa, Independent Development Consultant.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

The research team was ably assisted by Ms. Hasitha Rathnasiri. The provincial coordinators drawn from universities around the country for the National Youth Survey 2013 were Mr. Binara Angammana, Mr. Harshaka Hettiarachchi, Mr. Saman Jayarathne, Mr. Asitha Kumara, Dr. T. Mangaleswaran, Mr. N.A.A.P. Nissanka, Mr. Upali Pannilage, Ms. H.D.P. Premarathne and Dr. S. Sathananthan, who ensured the accurate collection of data in the field. We also wish to acknowledge the tireless effort put in by over 100 university students who were appointed as enumerators for collecting data.

Contributions from youth and other stakeholders

We wish to express our gratitude to the youth of Sri Lanka and to all those who participated in the National Youth Survey 2013, focus group discussions and key informant interviews. We hope that this report does justice to the views expressed by youth, and contributes to addressing their issues and aspirations.

We wish to acknowledge the contributions of all of those who participated in various stakeholder consultations, including from government institutions, non-governmental organizations, research and academic institutions, development partners and the private sector.

Readers' Group and additional contributors

We greatly appreciate the substantive contributions made by our fellow United Nations agencies through the Youth Mechanism of the United Nations Development Assistance Framework in Sri Lanka, and the United Nations Resident Coordinator's Office. The collaborative inputs of the United Nations agencies enabled the research team to access current data and research relating to sub-thematic areas. We would especially like to acknowledge the contributions of the International Labour Organization (ILO); the United Nations Children's Fund (UNICEF); the United Nations Education, Social and Cultural Organization (UNESCO); the United Nations Population Fund (UNFPA); the United Nations Volunteers (UNV); the World Health Organization (WHO); and the Joint United Nations Programme on HIV/AIDS (UNAIDS).

The UNDP team

UNDP Sri Lanka Resident Representative Mr. Subinay Nandy and Country Director, a.i., Ms. Razina Bilgrami were instrumental in initiating the preparation of Sri Lanka's third National Human Development Report, on youth and development. They remained fully behind the team, guiding it in defining areas of focus and taking the country context into account. Ms. Sonali Dayaratne, Policy Specialist, in her capacity as task manager for the report, steered the preparation through all stages, and provided substantive inputs to the research team. Dr. Fredrick Abeyratne, Consultant, provided guidance and substantive feedback on successive drafts.

Our special thanks go to UNDP's Regional Bureau for Asia and the Pacific, in particular, Mr. Thangavel Palanivel, Ms. Bishwa Nath Tiwari, Mr. Scott Standley and Ms. Tasneem Mirza for their guidance and substantive feedback on the draft report. We also wish to acknowledge the contributions of Dr. Gyanendra Badgaiyan, Ms. Elena Borsatti, Dr. Peter deSouza and Ms. Meenaz Munshi from the UNDP International Centre for Human Development in New Delhi in supporting the conceptualization of the report, providing guidance on procedures and offering strategic technical inputs.

We thank Ms. Gretchen Luchsinger for an excellent job in editing the report.

The production of the report was supported by Ms. Angela Perinpanayagam, Mr. Yasas Thalagala, Ms. Madhushala Senaratne, Ms. Amanthi Wickramasinghe, Mr. Fadhil Bakeer Markar, Mr. Muradh Mohideen, Ms. Rudisha Farenn, Ms. Zoe Keeler, Ms. Nina Abeydeera, Ms. Avindi Perera, Mr. Isuru Perera-Somasinghe, Mr. Kavinda Ratnapala, Ms. Sadhana Mohan, Mr. Ashan Abeywardena and the Volunteer Task Force (V-Force).

We also appreciate the support extended by Showtown Entertainment (Pvt) Ltd in information design and data visualization within a very short timeline, as well as Softwave Printing & Packaging (Pvt) Ltd for speedily printing the report.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

EXECUTIVE SUMMARY

Human development from a youth perspective

Sustainable, equitable human development is not possible without youth. And yet younger people, worldwide, are not as prominent on public policy agendas as they could be. Where policies are in place, implementation may fall short.

These issues in Sri Lanka make the topic of youth a highly appropriate theme for the 2014 National Human Development Report. It examines the diverse conditions in which different groups of youth live, exploring the opportunities, constraints and freedoms available to them. These will determine if they will thrive in the present as well as their prospects for a successful transition to adulthood. The report considers various approaches to youth by state and non-state agencies, and provides an opportunity to assess the status of youth in relation to existing policies, institutions and actions to advance their human development. It uses the Sri Lankan definition of youth as a person between 15 and 29 years old. Youth currently comprise just over 23 percent of the total population.[1]

The 2014 National Human Development Report comes at an opportune moment. Sri Lanka has reached a point of transition in its economy, with high aspirations that depend in part on the energy and productivity of youth. Only a few years past the end of a protracted civil war, where many youth took up arms against the state, it faces new opportunities to significantly engage youth in reconciliation. For this, youth must no longer feel excluded from development, or shut off from their hopes for the future. Finally, there is gathering political momentum and commitment to youth, as reflected in the 2014 agreement on the first National Youth Policy, and Sri Lanka's hosting of the 2014 World Conference on Youth and 2013 Commonwealth Youth Forum in conjunction with the Commonwealth Heads of Government Meeting.

In looking at the status of youth in Sri Lanka, this report is grounded in a human development perspective, which recognizes that people's quality of life is more than just income and economic growth. Human development involves asking questions about what people can actually do and be. It emphasizes expanding choices and enlarging human freedom, in a manner that is equitable and empowering.

Behind this Report: what young people think

The starting point for the 2014 National Human Development report was young people themselves, through a National Youth Survey that in 2013 reached a representative sample of nearly 3,100 youth from every district of Sri Lanka. Their perspectives, captured in questionnaires and 15 focus groups, are used as basis for assessing the current situation of young people across varying socio-economic and cultural contexts, and their participation in development.

The survey was conducted since most national data are not disaggregated for youth, and do not cover areas such as social integration, and civic and political participation. Two previous youth surveys took place in 1999-2000 and in 2009; data from these were compared with that generated in 2013 to track trends among youth. The Focus Group Discussions included special efforts to reach marginalized youth, institutionalised youth and former combatants The report also drew on qualitative material gathered for developing the National Youth Policy.

A National Steering and Advisory Committee consisting of members of the government, UN agencies, research institutions and youth representatives provided guidance and input throughout the preparation of the report. An initial consultation process validated five critically important themes, with gender cutting across them, around which the report is structured: education, employment, health, civic and political participation, and post-war reconciliation and social integration. Initial research findings were discussed with various stakeholders, and a consultative meeting held prior to finalizing the report.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Impressive Human Development gains and disparities

Sri Lanka is notable for its human development achievements, despite a legacy of violent conflict. This is due in part to consistent investments in health and education. Sri Lanka's score on the 2013 Human Development Index (HDI), a composite measure of income, health and education, was 0.750, placing it in the high human development category. It ranked at 73 out of 187 countries and territories, higher than other South Asia countries and even some East Asia states.[2] Sri Lanka has either achieved the indicators and targets of the Millennium Development Goals (MDGs) or is very much on track to achieve them before or by 2015.[3]

Currently defined as a lower middle-income country, Sri Lanka aspires to become a knowledge-based, high-value economy. It aims to increase its per capita GDP from \$3,280 in 2013 to \$4,000 by 2016.[4] Economic prospects have been strong, with relatively high 6 to 8 percent growth rates in recent years[5], despite the global economic downturn. The economy is shifting towards the services sector, with enhanced performance in industry and a slight decline in agriculture.

On other aspects of human development, Sri Lanka's health sector has performed remarkably, achieving low levels of infant and maternal mortality, high immunization coverage and a life expectancy of 74 years. Education achievements are also substantial, with a literacy rate of 91 percent reached through free education.[6]

Sri Lanka's key development challenge today is a tendency towards increased inequality, despite a strong economy. In 2012, the poorest 20 percent of Sri Lankan citizens received only 4.5 percent of the total household income, while the richest 20 percent enjoyed 54.1 percent.[7] More than 80 percent of the poor live in rural areas,[8] and people on estates and former war-affected areas are still more likely to be impoverished than in other parts of the country.

While there is almost universal enrolment in primary education, at higher levels those with better incomes stay longer in school.[9] In terms of gender equality, Sri Lanka compares favorably with other countries in South Asia, especially in education, but far fewer women end up in the workforce, and their participation rate in politics is one of the lowest in the region.

Disparities affect young people in distint ways, including in access to higher education opportunities, the availability of decent work, the responsiveness of the health care system and their ability to participate in decisions affecting them. Further, the consequences of disparities are particularly important for youth, who are highly sensitive to them. Disparities are generally believed to have contributed to Sri Lanka's protracted civil was as well as youth insurrections in 1971, and in 1988 to 1989. This underlines the urgency of closing gaps. Cutting the roots of conflict is central to meaningful reconciliation that can both hasten economic revival and form the basis of long-lasting peace.

In this process, it is important to recognize that youth respond to disparities in various ways. These need to be considered not in isolation, as a 'problem' only of youth, but in terms of the families and communities in which youth live, and the socio-cultural influences at work. The focus in Sri Lanka has primarily been on youth who responded through rebellion, but other responses, such as withdrawal from mainstream society or increasingly cynical attitudes, also deserve attention.

Youth and Education

Education is a human right. It is also one of the most important means of achieving broader development goals such as reducing poverty, improving health, strengthening social justice, and sustaining peace and development.

One of the most significant issues Sri Lanka faces is the uneven quality of and access to education, despite its commitment to universal provision. Well-resourced schools are concentrated in the Western Province; facilities are fewer and of poor quality in rural areas across the country, where close to 70 percent of the Sri Lankans live.[10] Regions with a high concentration of plantation communities or that have been affected by war have found it hard to catch up with the national educational achievements. The National Youth Survey 2013 found that 44 percent of youth in the Western Province had attained the General Certificate of Education (GCE) Advanced Level (A/L), but only 15 percent had done so in Uva Province, which has many estates and a high poverty rate.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Disparities in education have been highlighted over the years, and initiatives taken to redress them, including increases in top-level 1AB schools. Disparities are not simply in infrastructure, however, but also in the learning experience. The education system places excessive focus on competitive examinations, while giving far less attention to the quality of teaching and education administration. Poor quality is also reflected in the perpetuation of gender stereotypes through teaching methods as well as textbooks, despite a laudable record on educating girls.

PHOTO CREDIT: JANAKA THILAKARATNE/WORLD BANK SRI LANKA

Extra tuition classes, typically focused on coaching to pass examinations, have become an accepted part of schooling. In the National Youth Survey 2013, 56 percent of youth had participated in these; 33 percent of those taking the classes did so during school hours. They describe this is due to competitiveness in the education system. This has serious consequences for the quality of education. Training mainly to pass examinations does not include critical, analytical, problem-solving or independent thinking skills beneficial for employment, higher levels of education and ultimately the achievement of a knowledge-based, higher value economy.

Despite impressively high rates of enrolment at primary level, Sri Lana's education system is unable to retain youth at the higher levels. A relatively high 37 percent of youth do not proceed beyond upper secondary level, even though education is highly valued in Sri Lankan society.[11] The National Youth Survey 2013 revealed disappointment with what schools could offer, with 23 percent of respondents saying they dropped out 'because they didn't find school useful'.

A concerted focus on higher education will be imperative for Sri Lanka to reach its development aims, including by building on a skilled workforce. Survey respondents said they think that university education, especially in the state university system, does not guarantee employment, however only 2 percent of survey respondents reported being engaged in higher education. Among Sri Lanka's many public and private technical and vocational education and training institutions, the quality is not high enough to satisfy demands from either domestic industry or the changing world economic environment.

Youth and employment

Access to employment is a vital determinant of youth well-being. Sri Lanka has been grappling with the issue of youth employment for several decades - their labour force participation rates lag behind those of older groups.[12] Unemployment for people aged 20 to 24 years has been around 40 percent for the past decade, with only a slight decline in the last year to 36 percent.[13]

Youth unemployment stems from a range of factors, such as mismatched skills, limited employment creation in the formal private sector, youth aspirations misaligned with actual job opportunities, a lack of entrepreneurship, and deeply entrenched social factors of class, ethnicity and caste. There are sharp regional disparities. Unemployment is particularly high in areas directly affected by the armed conflict.

Young women face additional barriers related to gender, as evidenced by workforce participation rates dramatically lower than their educational achievements. While gender stereotyping confines women to certain types of jobs, their participation is affected by a multitude of other factors, from employer preferences for men to family choices to their own limited confidence in moving outside the home.

Youth said that qualifications, skills in Information and Communications Technology, English language fluency and training experience are important in securing employment. Yet for public sector jobs, they listed other factors—54.4 percent of respondents to the National Youth Survey 2013 pointed to political connections, 34 percent to recommendations from professionals and 30 percent to family connections, which young people often do not have. The situation is similar for the private sector. The lack of a level playing field fosters a sense of discrimination.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Survey respondents acknowledged that vocational education can be important in securing a job, but described it as an unattractive option; 62 percent had not undertaken any vocational courses. Many youth said they preferred higher skilled, professional employment, and viewed the economic return from vocational education as limited.

Self-employment comes with other challenges, including the inability of youth to access finance, and their lack of business skills and basic financial literacy. Youth who are self-employed have little to show in terms of income and market access, particularly in rural areas, which discourages other young people from pursuing this path.

PHOTO CREDIT: ILO SRI LANKA

Youth at large tend to limit their career choices within traditionally popular categories. About 52 percent of respondents to the National Youth Survey 2013, mostly young women, reported they preferred to work for the Government, especially in education. Respondents were mostly not interested in agriculture or self-employment, largely because of irregular patterns of income and a lack of confidence in taking risks. Some youth consider migration a serious option for improving their lives, but are not always informed of potential consequences.

Since many factors feed into the problems youth have in transitioning into the workplace, Sri Lanka may need to consider comprehensive reforms, moving beyond the conventional emphasis on balancing the demand and supply of skills. These reforms may need to operate across educational, societal and macroeconomic arenas.

Health & well-being of youth

Health and well-being are crucial for youth, both now and later as they establish a foundation for adulthood. For decades, Sri Lanka has had an impressive record of health care provision. New challenges have come, however, from recent demographic, epidemiological and socio-economic shifts. Rapid declines in fertility and increased life expectancy have resulted in a growing number of people over the age of 60.[14]

Currently, nearly 60 percent of Sri Lankans turn to public services for health care. State spending on health accounted for 45.8 percent of the total as of 2009; the rest comes from private sources.[15] Given increases in non-communicable illnesses such as heart disease and cancer, and an ageing population, chances are that public funds for youth could decline if public health care spending remains within current limits.

The increase in non-communicable diseases is in part linked to lifestyle shifts, such as changing eating habits and decreased physical activity. The National Youth Survey 2013 found, for example, that only about a quarter of respondents were actively involved in sports.

Youth face a number of barriers to accessing health care, particularly cost. Youth spending on health care despite free public services could indicate that services have failed to keep up with demand, due to insufficient investment and the inability to cater to youth-specific needs.

Around 80 percent of survey respondents had a fair knowledge of nearby general health care services, but knowledge of available sexual and reproductive health and mental health services was poor: 55 percent and 59 percent, respectively, said that they did not know about these services close to where they live.

Shame and legal barriers were among the major obstacles preventing youth from accessing sexual and reproductive health services. This points to dominant cultural norms and values that consider sexual relations only for married people, leading youth to assume that there are legal barriers to services if they are unmarried. These norms are contradicted by the reality that a significant portion of youth and adolescents seem to be sexually active.[16]

Over half the National Youth Survey 2013 respondents were unaware of contraceptive methods. While the incident of teenage pregnancy appears low by international standards, it is higher on estates, a special concern, owing to the risk of complications for young mothers. Socio-

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

cultural pressures and a lack of opportunities appear to push many unmarried teenagers with unwanted pregnancies to have abortions,[17] which are both illegal and frequently unsafe.

PHOTO CREDIT: WHO SRI LANKA

Youth are vulnerable to patterns of abuse and violence, although in terms of gender-based violence, 92 percent of National Youth Survey 2013 respondents said that they did not know any young person who had experienced it. Stigma and low awareness may explain this tendency. Homicides, other purposely inflicted injuries and suicides are major causes of death among youth,[18] but 14 percent of National Youth Survey 2013 respondents were afraid of accessing mental health care, and 8 percent felt ashamed by the idea. Many stated that mental health care is not sensitive to their needs, and expressed a lack of confidence in it.

Smoking and alcohol use among youth are significant,[19] which could be due to factors besides peer pressure, including high stress related to uncertainties about the future, and the lack of jobs, education and other opportunities.

Civic and political participation of youth

Youth should be part of finding solutions to the difficulties they face, rather than simply being passive recipients of support identified and prioritized by adults. This notion is gaining ground around the world, including through the process to define the global post-2015 development agenda. Political participation and the concept of citizenship are closely interrelated, and express the extent to which youth feel a sense of belonging to their society.

Sri Lanka's history is a testament to how suppressing or ignoring youth interest in their society and the world around them can end in tense and violent stand-offs, with tragic consequences for all concerned, especially young people. Past youth-led insurrections were largely influenced by youth disappointment with the inability of the post-independence state to address inequalities and overcome the dominance of elite groups.

Political participation in conventional electoral politics is guaranteed for all citizens through the Constitution of Sri Lanka. A youth quota of 30 percent applies to candidates in each political party. Apart from exercising their right to vote, however, very few youth take part in political decision-making. According to the National Youth Survey 2013, 72 percent of respondents indicated that their primary choice of engagement was through voting Only a much smaller 5 percent appeared to be involved in direct political activism.

Trust in most public institutions was alarmingly low among survey respondents. Eighty-nine percent said they had little trust in political parties, a much higher portion than in the 1999-2000 National Youth Survey, where only 47 percent of youth stated that they did not trust political parties or elected representatives.

PHOTO CREDIT: NYSC SRI LANKA

On a more positive note, 88 percent of youth affirmed that they are interested in what is happening immediately around them. Many stressed the importance of youth learning more about their role in civic and political engagement and decision-making. They felt that their peers were not knowledgeable and empowered enough to influence civic and political outcomes.

When asked about gender in politics, 74 percent of survey respondents agreed more women should be in politics, and 68 percent said women had adequate opportunities to be in leadership positions, despite very low actual participation rates. Evidently, youth are unaware of the

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

challenges faced by women in leadership positions, or of how gender shapes identity in ways that can constrain what a person can or cannot do. The lack of interest among young women in decision-making and political activism was notable, with some women in the Focus Group Discussions stating that politics is not their domain. Many stereotypical notions about the 'right' place of women in society have apparently been internalized.

Student politics can be one important avenue to encourage new leaders, but the country's political system at large has long been hostile to this notion, in part through the association of student-led youth movements with risks of violence. Adults in general typically do not encourage youth to be active in their communities, consistent with social norms where adults dominate decision-making.

Voluntary work can bring youth into civic activities, and many youth say they are interested in volunteering. The education system, however, with its emphasis on time-consuming exam preparation and lack of attention to broader civic values, does not effectively support them.

Youth and post-war reconciliation and social integration

Making the transition from war to peace is a complex undertaking for any society. While the end of violent conflict prepares the ground, transforming the underlying social, economic, political and cultural causes of conflict requires sustained and focused attention.

Many Sri Lankan youth who have grown up over the past 30 years are experiencing life without war for the first time. For most of their lives, they have been exposed to ideologies teaching them to be suspicious, fearful and mistrustful of each other. They have been separated spatially, linguistically, politically and culturally. Today, they have an opportunity to not only enjoy the dividends of peace, but also to be active in finding non-violent and peaceful ways of expressing their idealism and their quest for social justice. Youth need to be central to post-war reconciliation and help lead the transition from conflict to peace.

Sri Lanka's civil war has often been described as an ethnic conflict, with a profound effect on youth not only in terms of the direct costs of war, but also in how nationalist ideologies have shaped their identities. While early youth mobilization was primarily around issues of class inequality, over time, ethnic lines hardened and nationalist ideologies took precedence.

PHOTO CREDIT: NYSC SRI LANKA

Unsurprisingly, youth in the National Youth Survey 2013 showed a strong awareness of ethnic identity; 46 percent said that their sense of belonging to their ethnic identity in fact intensified after the war. Young people also saw ethnic politics as deeply divisive in Sri Lankan society, but they highlighted as well structural divisions around class, caste and power relations. Language remains a volatile issue, with youth still largely mono-lingual, despite the Official Language Policy and concerted efforts to teach the national languages and English as a link language in schools.

Youth in Focus Group Discussions were highly critical of parents and families for encouraging selfishness, characterized by the pursuit of individual success and material well-being, which they considered barriers to social integration. They referred to an awareness of and sensitivity to other people as essential to ensuring that people bridge differences. Youth said they have high ideals about the kind of society they want to live in, but felt that adults and social institutions, in their pursuit of selfish interest, do not encourage these, and in fact contradict youth ideals.

The National Youth Survey 2013 showed that youth recognized the need for specific measures to strengthen social integration. Among respondents, 68.5 percent stated that young people were more aware now about the right to be treated equally and without discrimination This is a positive signal, showing that youth see equality as key to social integration and their role in promoting it.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

They also demonstrated awareness of how challenging it can be to bridge differences in a pluralistic society. More than 50 percent of survey respondents agreed that strengthening development activities in areas lagging behind was important, but emphasized sustained interactions among groups as among the other requirements for reconciliation. Sri Lankan youth clearly want to move beyond identity politics and towards equitable development.

Future directions: a call to action

In many ways, Sri Lanka today is at a crucial moment, with the end of its prolonged war five years ago, and the transition of its development strategies and trajectories. For many decades since independence, Sri Lanka was hailed for its welfare state model, where publicly funded health and education services became basic entitlements of citizens. This was largely responsible for a strong showing on certain key development indicators such as literacy and life expectancy. Progress on social indicators, however, has not been matched in the economy or in terms of political reforms.

Understanding the broader development context is important when analysing the situation of youth. Many issues discussed in this report have arisen not necessarily because 'youth-specific' interventions have been ineffective. Instead, limitations in larger institutional, political, economic and cultural processes and structures have curtailed the potential for change. For any intervention or policy to be effective, broader institutional structures and processes need to be properly aligned. Youth issues cannot be isolated from larger social concerns, even where they may have specific consequences for youth. While youth insurrections have challenged society and social structures as a whole, they never asked for more youth-specific policies and interventions, but broader social, economic and political transformations. From a human development perspective, Sri Lanka's early investment in health and education was right on track. Given impressive returns, Sri Lanka now needs to carefully consider how to build on progress already made and ensure it is not reversed. Future development trajectories also need to be considered in light of past conflicts, which arose from the keen sense of social injustice felt by many youth. Development initiatives thus need to respond to injustice and otherwise take the concerns of young people seriously.

Building on the achievements of the past does not mean that innovations are unnecessary. Existing structures and provisions need to be assessed for relevance and responsiveness to new conditions, such as those related to disparities, service quality, and changes in lifestyle and demography.

PHOTO CREDIT: UNDP SRI LANKA

This report affirms that disparities in development persist, and are multidimensional and interrelated. They are not shaped simply by income inequalities, but also by factors such as gender, ethnicity, language and political affiliation. Reversing this trend calls for a return to some of the values and ideals expressed in the earliest global Human Development Reports from over 20 years ago. These recognized that true wealth lies in a happy, contented and capable citizenry. Achieving that goal depends in large part on investing in enhancing the capabilities and freedoms of youth, and placing confidence in their energy, enthusiasm and idealism. Rhetoric and policy need to be coupled with specific action and interventions providing youth with the space to realize their hopes and create their futures.

Sri Lanka does not need to look too far for inspiration; it lies in the courage and vision of its early policy makers, who invested in people long before the Human Development Reports had been thought of. As shown in this report, there are several excellent policies in place. Many important—and still highly relevant—policy recommendations on youth are in the 1990 report of the Presidential Commission on Youth.

The challenge is to transform policies into action, and link them to sustainable national goals rather than just immediate political aims. What Sri Lanka needs today are not more policies, more frameworks and more action plans; rather, it needs leadership to transform existing policies and frameworks into actions that benefit people.

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | aavanaham.org

One way forward is to strengthen governance structures and processes, including transparency and accountability in policy and decision-making. More effective mechanisms are needed to evaluate and assess the performance of those in political leadership positions. Policy makers, bureaucrats and other officials in the public, private and non-state sectors also need to be more accountable. Appointment of officials to important bodies should be through independent mechanisms. Public trust in institutions should be strengthened, since the loss of confidence can create a dangerous situation where individuals rather than public interest drive actions.

The National Youth Policy has proposed a mechanism for monitoring implementation: a high-level Youth Commission. Instead of focusing only on the National Youth Policy, however, the Commission could be responsible for monitoring and tracking the implementation of all policies relevant to youth. Integrating a mechanism directly into policy development and implementation would encourage regular reviews.

The proposed Youth Commission would benefit from the representation of different stakeholders, such as from the non-governmental and private sectors, in addition to the currently designated ex-officio members of the public sector. An independent, youth-led watchdog body would allow youth to have more oversight and influence over policy implementation.

This National Human Development Report 2014 presents some policy perspectives in the following chapters. A few key points are reiterated here as a call for action.

Make education about more than just a job

There is a major lack of education policies. A transparent and consultative policy development process could start with dialogues among different stakeholders and the larger community to build clearer consensus on the role and relevance of education in contemporary society. The national discourse as a whole needs to move beyond the current emphasis on examinations and employability, and towards broader, more humanistic education. Necessary steps forward could include a comprehensive review of curricula at all levels, primary, secondary and tertiary; an assessment of the pedagogy employed in educational institutions; and an emphasis on the process of teaching and learning. Interventions for the educational empowerment of youth also need to consider gender, age, civil status, norms, societal structures, geographical location and economic status in order to understand how these may present obstacles for particular groups.

Improve employment choices

A lack of information on the job market is a serious impediment. This could be addressed by surveying enterprises to determine which economic sectors are growing, which occupations and skills are needed, and what kinds of training are warranted. Detailed mapping of regional challenges and opportunities could back specific strategies to improve the employability of young people, in terms of appropriate skills and the development of enterprises that can readily absorb youth. Tertiary education reforms could include diversifying academic programmes and aiming at higher order skills to make the workforce globally competitive. Internships and mentoring at the higher secondary level could foster the transition to work. Minimum wage provisions need to be implemented.

Uphold sexual and reproductive health rights

Legal concepts such as the age of discretion, evolving capacity and the right to information should be embedded in legal and policy documents to ensure young people realize their right to sexual and reproductive health information and services. There is also an urgent need to sensitize parents, religious groups, teachers and the society at large on the sexual activity of youth, and the importance of access to family planning services. Youth themselves need comprehensive sexual and reproductive health knowledge to make informed decisions.

Take youth participation seriously by dropping barriers

Institutions have a central role in the lives of youth, particularly those in law enforcement, education and health care. They need to be youth friendly, and facilitate youth participation and leadership. While many state and non-state institutions have mechanisms for youth participation, they need to be more proactive in overcoming barriers related to language, class, gender and ethnicity. Youth need to assume leadership roles and have a voice in shaping their own agendas. Access to information at all levels will help young people make more informed, meaningful contributions. Educational

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

institutions, especially at higher levels, need to encourage independent, self-reflective and mutually respectful student activism.

Embrace everyday values that cut the roots of conflict

Peace and development in Sri Lanka will depend on a careful, continued examination of and response to the root causes of conflict. Values of mutual respect, tolerance and appreciation of diversity need to become part of the everyday experiences of Sri Lankan youth. Basic institutions, particularly in education, public administration, law enforcement and the justice system, need to be examined for how they can foster values of reconciliation and social integration, particularly social justice, equity, non-discrimination and respect for the rule of law.

Shift gender norms to advance gender equality

Norms and values around gender clearly need to shift if progress towards gender equality is to continue. All young women and men need to be encouraged to explore their full potential and express themselves without fear of humiliation, stigma, or loss of respectability and status. This requires a close examination and questioning of the subtle ways in which gender identities and barriers are institutionalized within education, the legal system, religious bodies, the family, and the broader political and social environment.

Social justice and inclusion: now is the time

Sri Lankan youth have often been the focus of public attention for their violence and political extremism. But a close analysis shows that they have also been at the forefront of highlighting some serious flaws in the post-colonial Sri Lankan state, its polity and society.

While successive Sri Lankan governments have attempted to respond to the issues raised by youth, many of these well-intentioned initiatives have not always had desired outcomes. It is not enough to have good policies to bring about change. Change requires fundamental transformations in political, social and economic structures. To bring about such transformations requires leadership and genuine commitment.

Sri Lankan youth have always yearned for social justice. They have made great sacrifices while endeavouring to attain it. Surely, now is the time to take the opportunity to address shortcomings of the past.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

විධායක සාරාංශය

ශ්‍රී ලංකා ජාතික මානව සංවර්ධන වාර්තාව 2014

තරුණ්‍ය සහ සංවර්ධනය:

සහභාගීත්වය සහතික කෙරෙන අනාගතයක් කරා

විධායක සාරාංශය

UNDP

Empowered lives.
Resilient nations.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ශ්‍රී ලංකා ජාතික මානව සංවර්ධන වාර්තා 1998 - 2014

1998 මානව සංවර්ධනයෙහි කලාපීය දිශානතීන්
2012 මානව සංවර්ධනය සඳහා කලාපීය විශමතාවයන් ඉවත් කිරීම
2014 තරුණ ප්‍රජාව සහ සංවර්ධනය: සහභාගීත්වය සහතික කෙරෙන අනාගතයක් කරා

කතෘ අයිතිය © 2014
ශ්‍රී ලංකාවේ එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවර්ධන වැඩසටහන

සියලු අයිතිවාසිකම් ඇවිරිණි. මෙම ප්‍රකාශනයේ කිසිදු කොටසක් UNDP ආයතනයෙන් ලබා ගත් පූර්ව අනුමැතියකින් තොරව නැවත නිපදවීම සමුද්ධරණ පද්ධතියක ගබඩා කිරීම හෝ විද්‍යුත්, යාන්ත්‍රික, ඡායාපිටපත්, වාර්තා කිරීම හෝ වෙනත් ආකාරයකට හෝ යම් අන්දමකින් හෝ යම් විදියකින් හෝ තැටිගත කිරීම නොකළ යුතුය.

ISBN 978-955-1031-33-6

මෙම ග්‍රන්ථයට අදාල සූචිකරණ දත්ත UNDP ශ්‍රී ලංකා ආයතනයෙන් ලබාගත හැක.
තොරතුරු සහ දත්ත සැකසුම: ෂෝටවුන් එන්ටර්ටේන්ට්මන්ට් ලිමිටඩ්, කොළඹ 05, ශ්‍රී ලංකාව
ශ්‍රී ලංකාව තුල මුද්‍රණය : සොෆ්ට්වේව් ප්‍රින්ටින් සහ පැකේජින් ප්‍රයිවෙට් ලිමිටඩ් ආයතනය, කොළඹ 5, ශ්‍රී ලංකාව

මෙම වාර්තාව තුළ අන්තර්ගත සහ ඉන් නිරූපණය වන අදහස් ශ්‍රී ලංකා එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවර්ධනය වැඩසටහනෙහි අදහස් නිරූපණය වීමක් ලෙස නොසැලකිය යුතුය.

මෙම වාර්තාව UNDP ශ්‍රී ලංකා ආයතනය විසින් ස්වාධීන පර්යේෂණ වාර්තාවක් ලෙස ප්‍රකාශ කිරීමට එළඹගත් ගිවිසුමක ප්‍රතිඵලයකි. මෙම පර්යේෂණ කටයුතු සිදු කිරීමට සහ වාර්තා ලිවීම සඳහා දායක වූ කණ්ඩායම ආචාර්ය ශාන්ත අබේසිංහ, ආචාර්ය හරිනි අමරසූරිය, ආචාර්ය සුප්පයියා චන්ද්‍රබෝස්, ආචාර්ය උදාන් ප්‍රනාන්දු, ප්‍රශාන්ති ජයසේකර මෙනවිය, ආචාර්ය නේවිස් මොරායස් සහ ආචාර්ය නාලක වික්‍රමසිංහ යන අයගෙන් සමන්විත විය.

වැදගත් : වගුවල සහ ප්‍රස්ථාරවල දැක්වෙන අගයන් එකතුව සැමවිටම 100 ක් නොවේ. ඊට හේතුවනුයේ ආසන්න 100 වට කිරීම සහ සමහර අවස්ථාවල පිළිතුරු නොදෙන අවස්ථාවන් සමීක්ෂණයේදී දක්නට ලැබූ බැවිනි.

මෙම සිංහල පිටපත වෘත්තිය පරිවර්තකයන් විසින් සිංහලට පරිවර්තනය කරන ලදි. මෙහි මුල් කෘතිය ඉංග්‍රීසි භාෂාවෙන් සිදු කර ඇත.

නිවැරදි කිරීම සහ මගපෙන්වීම් පිළිබඳව වූ තොරතුරු අපගේ අන්තර්ජාල ලිපිනය වන http://www.lk.undp.org මගින් ලබා ගත හැක

වාර්තාව අන්තර්ජාලයෙන් ලබා ගැනීමට:

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

පෙරවදන

1990 සිට එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවර්ධන වැඩසටහන විසින් ස්වාධීන විද්වත් මණ්ඩල මගින් සංවර්ධනය පිළිබඳ ප්‍රතිපත්තීන් එමගින් අත්පත් කර ගත් දෑ මෙන්ම උද්ගත වන්නා වූ ගැටළු පිළිබඳව ස්වාධීන වූත් විද්‍යාත්මක වූත් පදනමක පිහිටා සංවර්ධනය පිළිබඳ ගැටළු, ප්‍රවනතා, වර්ධනයන් හා ප්‍රතිපත්ති විශ්ලේෂණය කරමින් එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවර්ධන වැඩසටහන මගින් මානව සංවර්ධන වාර්තා එළිදැක්වීම 1990 සිට කරනු ලබයි. මෙම වාර්තා වල පරමාර්ථය වන්නේ ඉහල මානව සංවර්ධනය සඳහා උපකාර වීමය. එනම් ආර්ථික වර්ධනයන් මෙන්ම සෞඛ්‍යය, අධ්‍යාපනය සහ මානව නිදහස හා විවිධ තෝරාගැනීම් සඳහා ඉඩ ප්‍රස්ථා විවෘත වන පරිසරයක් නැතහොත් අවකාශයක් නිර්මාණය කර ගැනීම වේ. ප්‍රායෝගික තත්ත්වයන් අනාවරණය කෙරෙමින් පළ වන්නා වූ වාර්තාවන් ලෙස මානව සංවර්ධන වාර්තා හැඳින්විය හැක. මෙහි අවසාන ඉලක්කය ලෙස ප්‍රශස්ත මානව සංවර්ධනයක් කරා යොමු වීම බව පෙන්වා දිය හැක.

1990 දී එළිදැක්වූ ප්‍රථම විශ්ව මානව සංවර්ධන වාර්තාව මගින් තහවුරු කළ පරිදි ජාතියක් සතු සැබෑ ධනය වනුයේ එහි ජනතාව වේ, යන අදහස මෙම වාර්තාව මගින් ද දැඩි ලෙස අවධාරණය කොට ඇත.

UNDP ශ්‍රී ලංකා ආයතනය සිය ප්‍රථම ජාතික මානව සංවර්ධන වාර්තාව 1998 දී එළිදක්වන ලදී. එහි දෙවන වාර්තාව 2012 දී මානව සංවර්ධනය සඳහා කලාපීය විෂමතාවන් ඉවත් කිරීම නමින් විවිධ ජන සමූහයන් අතර පවතින අවකාශීය විෂමතාවයන් සැලකිල්ලට ගනිමින් එළිදක්වන ලදී. වර්තමානයේ මානව සංවර්ධනය පමණක් නොව අනාගත කරුණු කාරණා ද සැලකිල්ලට ගෙන 2014 දී සිය 3 වන ජාතික මානව සංවර්ධන වාර්තාව, ශ්‍රී ලංකා තරුණ ප්‍රජාව කේන්ද්‍රස්ථානයේ ලා ඔවුන්ගේ ප්‍රධාන භූමිකාව විමසිල්ලට ලක් කරමින් ප්‍රකාශයට පත් කර ඇත. තරුණ ප්‍රජාව හා සංවර්ධනය : සහභාගීත්වය සහතික කෙරෙන අනාගතයක් කරා යන්න තේමා කොට ගත් 21 වන සියවසේ ජාතික අභිලාෂයන් සහ සංවර්ධනය කරා ගමන් කිරීමේ දී හමුවන වටිනා අවස්ථාවන් මෙන්ම විවිධ අභියෝගයන් ද කෙරෙහි තරුණ ප්‍රජාව කේන්ද්‍රස්ථානයෙහි ලා මෙම වාර්තාව එළි දක්වා ඇත.

2014 යනු තරුණයින්ගේම වසරක් ලෙස සැලකීම යුක්ති සහගත වන්නේ, ප්‍රථම ජාතික තරුණ ප්‍රතිපත්තිය මෙම වසරේ එළි දැක්වීමත්, ලෝක තරුණ සමුළුවට ශ්‍රී ලංකාව සත්කාරක රට වීමත් එහිදී එළි දැක් වූ ලියවිල්ලට ප්‍රථමවරට තරුණ නියෝජිතයන් සමග ආණ්ඩුව එකඟ වී අත්සන් තැබූ නිසාත්ය.

ශ්‍රී ලංකාව තුළ වයස අවුරුදු 15 - 29 අතර වන මිලියන 4.64 ක් වූ මුළු ජනගහණයෙන් 23.2 ක් වන තරුණ ප්‍රජාවක් ඇති ශ්‍රී ලංකාව සහශ්‍ර සංවර්ධන ඉලක්කයන් කරා සීඝ්‍රයෙන් ලඟා වුව ද, පහළ මධ්‍යම ආදායම් ලබන රටක් බවට පත් වෙමින් සිටිය ද, ශ්‍රී ලංකාව අභියෝගයන් රැසකට මුහුණ දෙමින් සිටී. අධ්‍යාපනය, සේවා නියුක්තිය සෞඛ්‍යය, පශ්චාත් යුධ සංහිඳියාව සහ සමාජ ඒකාබද්ධතාවය, ප්‍රජා ක්‍රියාකාරකම්වල නියැලීම, දේශපාලනයේදී සජීවීව සහභාගීවීම ආදී අභියෝග රැසක් හමුවේ තරුණ ප්‍රජාව කේන්ද්‍රීය පිරිසක් ලෙසට පමණක් නොව එකී ගැටළුවලට ගොදුරු වන පිරිසක් ද වේ.

තරුණ ප්‍රජාවට හිමි නිසි තැන ලබා දී ඔවුන් වටිනා සම්පතක් ලෙස පමණක් නොව ඔවුන් සංවර්ධනයේ සැබෑ පංගුකරුවන් සේ ද සැලකිය යුතුයි. එවිට පවතින මහගු අවස්ථාවන් උපයෝගී කොටගෙන ප්‍රජාවන්ගේ දියුණුව මෙන්ම සමස්ත ශ්‍රී ලංකාවේම සංවර්ධන ඉලක්ක අත්පත් කර ගත හැකි වනු ඇත.

විවිධ පාර්ශවකරුවන්ගේ උපදේශනයෙන් ද ජාතික තලයේ නියෝජනයක් සහිත තරුණ සමීක්ෂණයේ දී එක් රැස්කරගත් දත්ත සහ ගුණාත්මක දත්ත ද සමඟ ඉදිරිපත්ව ඇති තාරුණ්‍යයේ සිතුම් පැතුම් සහ ඔවුන්ට හිමි අවස්ථාවන් සහ අභියෝග කැටි කොටගත් මෙම ජාතික මානව සංවර්ධන වාර්තාව ඉදිරි ක්‍රියාමාර්ගයන්ට මහගු අත්වැලක් වනු ඇත.

මෙම වාර්තාව තරුණ පිරිස්වලට රාජ්‍ය හා රාජ්‍ය නොවන ක්‍රියාකාරීන්ට තම ඒකාබද්ධ වැඩසටහන් ශක්තිමත් කිරීමට මහගු පිටුවහලක් වනවා පමණක් නොව විශේෂයෙන්ම පවතින ප්‍රතිපත්තීන් හා ඊට අදාල වැඩසටහන් ක්‍රියාත්මක කිරීමේ දී ඔවුන්ගේ වුවමනා ප්‍රමුඛතා ලැයිස්තු ගත කර ගැනීමට වඩාත් ප්‍රයෝජනවත් වනවා ඇතැයි අපි විශ්වාස කරමු.

ශ්‍රී ලාංකික තරුණ ප්‍රජාව මෙම වාර්තාව සිය අයිතියට ගනු ඇතැයි අප බලාපොරොත්තු වන අතරම ඔවුන් සිය උපරිම ශක්තිය යොදවා වෙනසක් ඇති කරන නියෝජිතයන් ලෙස මෙම අන්තර්ගතය සියතට ගෙන සිය ප්‍රමුඛ කාර්යභාරය ලෙස සලකා එහි සැබෑ පංගුකාරයන් වී කටයුතු කරනු දැකීම අපගේ මූලික අපේක්ෂාවයි.

මෙම මානව සංවර්ධන වාර්තාව ප්‍රතිපත්ති සම්පාදනයේදීත් ක්‍රියාත්මක කිරීමේදීත් මූලික යාන්ත්‍රණයක් වනු ඇතැයි ද, එසේම එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවර්ධනක වැඩසටහන ශ්‍රී ලංකා ආණ්ඩුව සමග එක්ව ඊට පූර්ණ සහයෝගය ලබාදීමට කැපවන බව ද දන්වා සිටිමු.

සුබිනේ නන්දි
UN නේවාසික සම්බන්ධීකාරක සහ UNDP නේවාසික නියෝජිත

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

පිළිගැන්වීම

විවිධ පුද්ගලයින්ගේ සහ සංවිධානවලින් ලැබූ සහාය සහ ආධාර නොමැතිව තරුණ ප්‍රජාව සහ සංවර්ධනයඃ සහභාගීත්වය සහතික කෙරෙන අනාගතයක් කරා... නමින් තේමා කොටගත්, 2014 ශ්‍රී ලංකා ජාතික මානව සංවර්ධන වාර්තාව සකස් කිරීම ඉතා අපහසුවනු ඇත. ඔවුන්ගේ මෙම වටිනා දායකත්වයන් වෙනුවෙන් අපගේ ස්තූතිය පුද කිරීම සඳහා මෙය අවස්ථාවක් කර ගනිමු.

ජාතික මෙහෙයුම් හා උපදේශන කමිටුව

මෙම වාර්තාව නිම කිරීම දක්වා සමස්ත ක්‍රියාවලිය පුරාම සැපයූ මගපෙන්වීම වෙනුවෙන් ජාතික මෙහෙයුම් හා උපදේශන කමිටුවට විශේෂ ස්තූතියක් හිමි විය යුතුය. මෙම කමිටුවේ සම සභාපතීත්වය දැරීම එ. ජ. සංවර්ධන වැඩසටහනෙහි ශ්‍රී ලංකා අධ්‍යක්ෂිකා, රසිනා බිල්ග්‍රාම් මහත්මිය විසින් සහ ශ්‍රී ලංකා භාණ්ඩාගාරයෙහි නියෝජ්‍ය ලේකම්, ආචාර්ය සුරේන් බටගොඩ මහත්මා ද විසින් උසුලනු ලැබීය. එම කමිටුවේ සාමාජික සාමාජිකාවන් ලෙස මුදල් සහ සැලසුම් අමාත්‍යාංශයේ, ජාතික සැලසුම් දෙපාර්තමේන්තුවේ අධ්‍යක්ෂිකා චාන්දනී විජේවර්ධන මහත්මිය ද, යෞවන කටයුතු හා නිපුණතා අමාත්‍යාංශයේ අතිරේක ලේකම්, නිලන්ති සුගතදාස මහත්මිය ද, අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයේ ලේකම්, අනුර දිසානායක මහත්මා ද, උසස් අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයේ ලේකම්, ආචාර්ය සුනිල් ජයන්ත නවරත්න මහත්මා ද, ජාත්‍යන්තර කම්කරු සංවිධානයේ ශ්‍රී ලංකාවේ අධ්‍යක්ෂ ධූරය දරන ඩොන්ලින් ලී මහත්මා ද, එක්සත් ජාතීන්ගේ යුනිසෙෆ් ආයතනයේ උප නියෝජිත, ඇන්ටොනියා ද මාවෝ ද, ශ්‍රී ලංකා යොවුන් පාර්ලිමේන්තුව නියෝජනය කළ සෙනෙල් වන්නිආරච්චි මහත්මා සහ දුලාංජලී ඉලුක්සූරිය මෙනවිය ද, ප්‍රතිපත්ති අධ්‍යයන ආයතනයේ දුගී බව හා සමාජ සුභ සාධන ප්‍රතිපත්ති පර්යේෂණ අංශ ප්‍රධානී, ආචාර්ය ගංගා තිලකරත්න මහත්මිය ද, ජාතික සැලසුම් දෙපාර්තමේන්තුවේ අධ්‍යක්ෂ ටී එම් පී බන්ඩාර මහත්මා විසින් විශේෂයෙන්ම ජාතික මෙහෙයුම් හා උපදේශන කමිටුවේ කටයුතු පහසුවෙන් සම්බන්ධීකරණය කර දීම ද වෙනුවෙන් විශේෂ ස්තූතියක් ද ඇතුළුව සියලු මහත්ම මහත්මීන් හට අපගේ ස්තූතිය මෙහිදී පිරිනමමු.

මෙම අවස්ථාවේ අපගේ විශේෂ ස්තූතිය ජන සංඛ්‍යාන දෙපාර්තමේන්තුවේ අධ්‍යක්ෂ ජනරාල් ඩී. සී. ඒ. ගුණවර්ධන මහත්මා ඇතුළු අනෙකුත් නිලධාරීන් වන, විශේෂයෙන්ම ඩබ්ලිව්. ඩබ්ලිව්. එම්. ඒ. එස්. ප්‍රේමකුමාර මහත්මා, අයි. ආර් බණ්ඩාර මහත්මිය, කේ. එම්. ආර්. වික්‍රමසිංහ මහත්මා ද සහ ජේ. එම්. එස්. යූ බී. ජයමහ මහත්මාද විසින් ගෘහ ඒකක ආදායම් සහ වියදම් සමීක්ෂණය පාදක කොටගෙන 2013 ජාතික තරුණ සමීක්ෂණයේ පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය සඳහා උපදෙස් ද ඇතුළත් සියලු කාර්යයන් සඳහා දෙන ලද සහයෝගය වෙනුවෙන් පිරිනැමේ.

දායක වූ පාර්ශවයන්

2014 ශ්‍රී ලංකා ජාතික මානව සංවර්ධන වාර්තාව සකස් කිරීමේ කාර්යභාරය භාරගත් පර්යේෂණ කණ්ඩායම මෙහිදී විශේෂයෙන් අගය කරනු ලබන අතර, මෙහිදී ජාතික මට්ටමින් පුළුල් නියෝජනයක් සහිත නියැදි පර්යේෂණයක් ද පවත්වමින් ගුණාත්මක දත්ත ද ජාතික මට්ටමින් සැලකිල්ලට ගනිමින් කළ මෙහෙවර විශේෂයෙන් අගය කරමු. මෙහිදී ජාතික විශ්වවිද්‍යාල දෙකක් සහ එක් පර්යේෂණ ආයතනයක් එක්ව මෙම කාර්යභාරය ඉටුකරනු ලැබීය.

- ආචාර්ය හරිනි අමරසූරිය, පර්යේෂණ ප්‍රධානී, ජ්‍යෙෂ්ඨ කථිකාචාර්ය, සමාජ අධ්‍යයන අංශය, ශ්‍රී ලංකා විවෘත විශ්වවිද්‍යාලය.
- ආචාර්ය නාලක වික්‍රමසිංහ, සම පර්යේෂක, ජ්‍යෙෂ්ඨ කථිකාචාර්ය, වාණිජ හා මූල්‍ය කළමනාකරණ දෙපාර්තමේන්තුව, කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලය.
- ආචාර්ය ශාන්ත අබේසිංහ, සම පර්යේෂක, ජ්‍යෙෂ්ඨ කථිකාචාර්ය, සමාජ අධ්‍යයන අංශය, ශ්‍රී ලංකා විවෘත විශ්වවිද්‍යාලය.
- ආචාර්ය නේවිස් මොරායස්, සම පර්යේෂක, සමාජ අධ්‍යයන අංශය, ශ්‍රී ලංකා විවෘත විශ්වවිද්‍යාලය
- ප්‍රශාන්ති ජයසේකර මෙනවිය, සම පර්යේෂක, පර්යේෂණ වෘත්තිකවේදී දරිද්‍රතා විශ්ලේෂණ කේන්ද්‍රය
- ආචාර්ය සුප්පයියා චන්ද්‍රබෝස්, සම පර්යේෂක, සමාජ අධ්‍යයන අංශය, ශ්‍රී ලංකා විවෘත විශ්වවිද්‍යාලය
- ආචාර්ය උදාන් ප්‍රනාන්දු, සම පර්යේෂක, හා කණ්ඩායම් නායක සන්නිවේදන සහ ප්‍රතිපත්ති වැඩසටහන්, දරිද්‍රතා විශ්ලේෂණ කේන්ද්‍රය
- රිෂානා හනීපා මෙනවිය, ස්වාධීන සංවර්ධන උපදේශක

පර්යේෂණ කණ්ඩායමට මහත් සේ දායක වූ හසිනා රත්නසිරි මහත්මියටත්, පළාත් මට්ටමින් ජාතික තරුණ සමීක්ෂණ කටයුතු සම්බන්ධීකරණයෙන් දායක වූ බිනර අංගම්මන මහත්මාත්, හර්ෂ හෙට්ටිආරච්චි මහත්මාත්, සමන් ජයරත්න මහත්මාත්, අසිත කුමාර මහත්මාත්, අචාර්ය මංගලේෂ්වරන් මහත්මාත්, එස්. ඒ. පී. නිශ්ශංක මහත්මාත්, උපුල් පන්නිලගේ මහත්මාත්, එච්. ඩී. පී ජේමරත්න මෙනවියත් සහ ආචාර්ය එස්. සතානාදන් මහත්මාත් ඇතුළු පිරිස දත්ත සම්පාදනයේ දී ලබා දුන් සහය කෘතවේදීව අගය කෙරේ. තවද විශ්වවිද්‍යාල සිසුන් අතරින් සියයකට ආසන්න පිරිසක් ක්ෂේත්‍ර දත්ත එකතු කරන්නන් ලෙස කළ මෙහෙයට අපගේ කෘතඥතාවය පිරිනැමීමට කැමැත්තෙමු.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

තරුණ පිරිස් සහ වෙනත් පාර්ශවයන්ගෙන් ලත් දායකත්වය

2013 ජාතික තරුණ සමීක්ෂණයට අදහස් දැක් වූ සියලුම තරුණ තරුණියන්ට ද, එසේම කණ්ඩායම් සාකච්ඡා, සම්මුඛ සාකච්ඡාවලට දායක වූ ශ්‍රී ලංකාවේ සමස්ත තරුණ ප්‍රජාවටද අපගේ කෘතවේදී බව පිරිනමමු.
මෙම වාර්තාව මගින් තරුණ පිරිස් විසින් සිය ගැටලු සහ අපේක්ෂා පිළිබඳව දැක් වූ අදහස්වලට සාධාරණයක් ඉටුකර ඇතැයි අප විශ්වාස කරමු. තවද විවිධ උපදේශක වැඩමුළු සඳහා සහභාගී වූ සැමදෙනාම ඉතාමත් ගෞරවයෙන් අගය කරමු.
විශේෂයෙන්ම රාජ්‍ය ආයතන, රාජ්‍ය නොවන ආයතන, පර්යේෂණ ආයතන, අධ්‍යාපන ආයතන, සංවර්ධන සහකරුවන් මෙන්ම පුද්ගලික අංශය නියෝජනය කරමින් සහභාගි වු සියළු කණ්ඩායම් සහභාගිත්වය අගයන්නෙමු.

සහභාගි වු සියළු කණ්ඩායම් සහභාගිත්වය

එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවර්ධන සහයෝගිතා වැඩ සැලැස්ම තරුණ ක්‍රමවේදය හරහා මෙම වාර්තාව ප්‍රමාණවත් දායකත්වයක් ලබා දුන් එක්සත් ජාතීන්ගේ සියළු ආයතන හා එක්සත් ජාතීන්ගේ නියෝජිත කාර්යාලය මගින්ද දෙන ලද සහයෝගය මහත් සේ අගයකරමු. එක්සත් ජාතීන්ගේ නියෝජිත ආයතන විසින් පර්යේෂණ කණ්ඩායමට ද්විතියික දත්ත සම්පාදනයෙන් ලබා දුන් සහාය ද නොමඳ ඇගයීමට ලක් කෙරේ.

ජාත්‍යන්තර කම්කරු සංවිධානය (ILO), යුනිසෙෆ් (UNICEF), යුනෙස්කෝ (UNESCO), එක්සත් ජාතීන්ගේ ජනගහන අරමුදල (UNFPA), එක්සත් ජාතීන්ගේ ස්වෙච්ඡා සේවය (UNV), ලෝක සෞඛ්‍ය සංවිධානය (WHO), ඒකාබද්ධ එක්සත් ජාතීන්ගේ වැඩසටහන් වන UNAIDS ආදී ආයතන විසින් දෙන ලද නොමසුරු සහායට මහත් සේ කෘතවේදී වෙමු.

එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවර්ධන වැඩසටහන් කණ්ඩායම

UNDP ශ්‍රී ලංකාවෙහි නේවාසික නියෝජිත සුබිනේ නන්දි මහත්මාට සහ අධ්‍යක්ෂ ශ්‍රී ලංකා රසිතා බිල්ග්‍රාමි මහත්මියට විශේෂ ස්තුතියක් පිරිනැමේ. තරුණ ප්‍රජාව සහ ඔවුන්ගේ සංවර්ධනය කේන්ද්‍ර කොටගත් ශ්‍රී ලංකාවේ තෙවැනි මානව සංවර්ධන වාර්තාව පිළියෙල කිරීමෙහි මූලිකත්වය ගත් මෙම දෙපළ සැම විටම උපදෙස් සහ මගපෙන්වීම ලබාදෙමින් අඛණ්ඩවම දිගානතිය සහ ඉලක්කයන් පෙන්වාදෙමින් UNDP කණ්ඩායම මෙහෙයවීම පිළිබඳව කෘතවේදී වෙමු. ප්‍රතිපත්ති විශේෂඥ සොනාලි දයාරත්න මහත්මිය, මෙහෙයුම් කළමනාකරු ලෙස පර්යේෂණ කණ්ඩායමට නායකත්වය සහ උපදෙස් දෙමින් ඉමහත් කාර්යභාරයක් සිදු කිරීම මෙහිදී විශේෂයෙන් ඇගයීමට ලක් කෙරේ. තවද ප්‍රෙඩ්‍රික් අබේරත්න මහත්මාගේ උපදේශකත්වය මගපෙන්වීම සහ අත්පිටපත කියවා ලබා දෙන ලද ප්‍රතිපෝෂණය ඇතුළු දායකත්වයන් ඉතා මහත් සේ ඇගයීමට ලක් කෙරේ.

එක්සත් ජාතීන්ගේ ආසියා පැසිපික් කලාපිය කාර්යාංශය විශේෂයෙන්ම තංගවේල් පලනිවෙල් මහත්මාට බීජ්වා නාත් තිවාරි මහත්මාට, ස්කොට් සස්ටැන්ඩ්ලි මහත්මාට සහ ටස්නීම් මිර්සා මහත්මිය ආදීහු විසින් කෙටුම්පතට දෙන ලද ප්‍රතිපෝෂණයට විශේෂ ස්තුතියක් පිරිනැමේ නවදිල්ලියේ මානව සංවර්ධනය පිළිබඳ මධ්‍යස්ථානයේ ආචාර්ය ඥානේන්ද්‍ර බාග්ගියාන් මහත්මා, එලේනා බෝර්සාති මහත්මිය, ආචාර්ය පීටර් ද සූසා මහත්මා සහ මීනාස් මුන්ෂි මහත්මිය ඇතුළු සැම විසින් මෙම වාර්තාවට ලබාදුන් තිසි න්‍යායාත්මක පදනම පිළිබඳවත් අදාල ක්‍රියාදාමය පිළිබඳවත් තාක්ෂණ සහ උපාය මාර්ගික මග පෙන්වීම පිළිබඳවත් විශේෂ ස්තුතියක් පිරිනමමු.

මෙම වාර්තාවේ සංස්කරණ කටයුතු ඇති විශේෂ ලෙස සිදු කළ ග්රේවන් ලූෂින්ගර් මහත්මියට විශේෂ ස්තුතියක් පිරිනැමෙ වාර්තාව සම්පාදනෙයේදී නන් අයුරින් උදව් කළ ඇන්ජලා පෙරින්පන්යගම් මෙනවිය, යසස් තලගල මහත්මා, මදූෂලා සේනාරත්න මෙනවිය, අමන්ති වික්‍රමසිංහ මෙනවිය, ෆාදිල් බාකිර් මාකර් මහත්මා, මුරාද් මොහිදීන් මහත්මා, රුදීෂා ෆරන් මෙනවිය, සෝයී කීල්ර් මහත්මිය, නීනා අබෙදීර මහත්මිය, අවින්දි පෙරේරා මෙනවිය, ඉසුරු පෙරේරා සෝමසිංහ මහත්මා, කවින්ද රත්නපාල මහත්මා, සාදනා මෝහන් මෙනවිය, අෂාන් අබේවර්ධන මහත්මා, අයුෂ්කා නුගලියද්ද මෙනවිය, අම්රිතා මුත්තය්යා මෙනවිය සහ එක්සත් ජාතීන්ගේ ස්වේච්චා කාර්ය බලඇනිය (V-Force) ටත් විශේෂ ස්තුතිය පිරිනැමේ.

මෙම වාර්තාව සිංහල භාෂාවට පරිවර්තනය කල ආරියවංස රණවීර මහතාට හා සිංහල පරිවර්තනය සමාලෝචනය කළ UNDP ආයතනයේ දිල්කි පල්ලියෙගුරුගේ මහත්මිය සහ අසිත කොඩිතුවක්කුගේ මහත්මා හට අපගේ ස්තුතිය පිරිනැමේ.

මෙම වාර්තාවේ තොරතුරු සැකසුම මනාලෙස ඉතා කෙටි කලකින් සිදු කළ ෂෝටවුන් එන්ටර්ටේන්මන්ට් ප්‍රයිවට් ලිමිටඩ් ආයතනයටත් මුද්‍රණ කටයුතු කඩිනම්ව සිදු කළ සොෆ්ට්වේව් ප්‍රින්ටින් සහ පැකේජින් ප්‍රයිවෙට් ලිමිටඩ් ආයතනයටත් අපගේ විශේෂ ස්තුතිය පිරිනැමේ.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

විධායක සාරාංශය

මානව සංවර්ධනය තරුණයන්ගේ දෘෂ්ටි කෝණයෙන්

තිරසාරවූත් සාධාරණ වූත් මානව සංවර්ධනයක් තරුණ ප්‍රජාවෙන් තොරව ඇති කර ගත නොහැක. එහෙත් තවමත් ලෝකය පුරාම රාජ්‍ය ප්‍රතිපත්ති න්‍යාය පත්‍රයන් තුළ අවශ්‍ය තරම් ප්‍රමාණයට තරුණ ප්‍රජාව ප්‍රමුඛත්වයේ ලා සැලකිල්ලට නොගැනෙයි. ප්‍රතිපත්තීන් පෙළ ගැසී ඇති තැන්වල ද ඒවා අවශ්‍ය ප්‍රමාණයට ක්‍රියාත්මක වන්නේද යන්න සැක සහිතය.

ශ්‍රී ලංකාවේ ද මෙවැනි තත්ත්වයන් පවත්නා හෙයින් 2014 ජාතික මානව සංවර්ධන වාර්තාවේ මාතෘකාව වශයෙන් තරුණ ප්‍රජාව මූලික කර ගැනීම ඉතා මත් යෝග්‍යය වේ. ඔවුන්ට ඇති අවස්ථා, බාධක හා නිදහස ද අධ්‍යයනය කරමින් විවිධ තරුණ කණ්ඩායම් ජීවත් වන විවිධ තත්ත්වයන් මෙම වාර්තාවෙන් විමසා බැලෙයි. මේ තුලින් ඔවුන්ට සාර්ථකත්වය කරා යාමේ හැකියාව මෙන්ම වැඩිහිටි වියට සාර්ථකව සංක්‍රමණය වීමේ හැකියාවද අවධාරණය කෙරේ.

තරුණ ප්‍රජාව කෙරෙහි රාජ්‍ය හා රාජ්‍ය නොවන ආයතන විසින් භාවිතයට ගෙන ඇති විවිධ ප්‍රවේශයන් මෙම වාර්තාව මගින් සලකා බැලේ. එසේම තරුණ ප්‍රජාවගේ මානව සංවර්ධනය ඉහළ නැංවීම කෙරෙහි දැනට පවත්නා ආයතන හා ප්‍රතිපත්ති සහ ගනු ලැබ ඇති ක්‍රියා මාර්ග පාදකව ඔවුන් ලබා ඇති ප්‍රගතිය තක්සේරු කර ගැනීමට ද මෙමගින් අවස්ථාවක් ලබා දෙයි. තරුණ ප්‍රජාව යන්න නිර්වචනය කිරීමේදී අවුරුදු 15 ත් 29 ත් අතර වයස් කාණ්ඩය තරුණ ජනගහනය ලෙස අර්ථකථනය කිරීමේ, ශ්‍රී ලංකා භාවිතය මෙහිදී යොදා ගැනෙයි. මේ වන විට මෙකී තරුණ ප්‍රජාව සමස්ත ජනගහනයෙන් 23% වේ.[1]

2014 ජාතික මානව සංවර්ධන වාර්තාව කාලෝචිත මොහොතක නිකුත් වූවකි. තම ඉහළ අපේක්ෂාවන් යම් පමණකට හෝ තරුණ ප්‍රජාවගේ ශක්තිය හා ඵලදායීතාව මත රැඳවමින්, වර්තමානයේදී ශ්‍රී ලංකාවේ ආර්ථික සංක්‍රාන්තීය කඩඉමකට පැමිණ ඇති බොහෝ තරුණ පිරිස්, රජයට විරුද්ධව අවි අතට ගත්, සිවිල් යුද්ධය අවසන් වී වසර කිහිපයක් ගත වී ඇති නිසා සංහිඳියා ක්‍රියාවලියට තරුණ ප්‍රජාව මැදිහත් කර ගත හැකි සුවිශේෂී නව අවස්ථා රජයට විවර වී තිබේ. එසේ මැදිහත් කරගැනීමට නම් සංවර්ධන ක්‍රියාවලියෙන් තවදුරටත් තමන් බැහැර කර නැති බවක් හා අනාගතය ගැන ඔවුන් සතු බලාපොරොත්තු ඇහිරී නැති බවක් තරුණ ප්‍රජාවට හැඟිය යුතුය. අවසාන වශයෙන් 2014 දී එකඟ වූ පළමු ජාතික තරුණ ප්‍රතිපත්තියෙන් ද, 2014 ලෝක තරුණ සමුළුවට ශ්‍රී ලංකාව සත්කාරක වීමෙන් ද, 2013 පොදු රාජ්‍ය මණ්ඩලීය රාජ්‍ය නායක සමුළුව හා ඒකාබද්ධව පවත්වන ලද තරුණ සමුළුවෙන් ද පිළිඹිබු වන පරිදි තරුණ ප්‍රජාව වෙනුවෙන් එකමුතු වන දේශපාලන ගම්‍යතාවයක් සහ කැපවීමක් ද දැකිය හැක.

ශ්‍රී ලංකාවේ තරුණ ප්‍රජාවගේ තත්වය දෙස බැලීමේදී, ජනතාවගේ ජීවන තත්වයේ ගුණාත්මක යනු හුදු ආදායම හා ආර්ථික වර්ධනයට වැඩි යමෙකැයි හඳුනා ගන්නා මානව සංවර්ධන දැක්ම මෙම වාර්තාවට පාදක කොටගෙන ඇත. ජනතාවට සැබැවින් ම කළ හැකි දේ හා ඔවුනට අත්පත් කර ගත හැකි තත්වයක් පිළිබඳ ප්‍රශ්න කිරීම මානව සංවර්ධනය හා සම්බන්ධය සාධාරණ හා බලගැන්වෙන ආකාරයට, මානව නිදහස වැඩිදියුණු කිරීමත් මානව සංවර්ධනයට අයත් වේ.

වාර්තාවේ පසුබිම සහ තරුණ ප්‍රජාවගේ සිතුම් පැතුම්

ශ්‍රී ලංකාවේ සෑම දිස්ත්‍රික්කයක්ම නියෝජනය කළ නියැදියකට අයත් වූ 3,100 ක් පමණ වූ තරුණ පිරිස, 2013 දී ජාතික තරුණ සමීක්ෂණයට (National Youth Survey) සම්බන්ධ වෙමින්, 2014 ජාතික මානව සංවර්ධන වාර්තාවට මූල පිරුහ. ඔවුන්ගේ දෘෂ්ටිකෝණයන් තක්සේරු කිරීමට ප්‍රශ්නාවලින් හා ඉලක්කගත සාකච්ඡා කණ්ඩායම් පහළොවක් මගින් විවිධ සමාජ ආර්ථික සංස්කෘතික සංදර්භයන් තුල ජීවත්වන තරුණ තරුණියන්ගේ වර්තමාන තත්වය හා සංවර්ධනයෙහිලා ඔවුන්ගේ සහභාගීත්වය තක්සේරු කරනු ලදි.

බොහෝ ජාතික දත්තයන් රැස්කිරීමේ දී තරුණ ප්‍රජාව වෙන් වෙන් වශයෙන් ගෙන දත්ත රැස් නොකෙරන නිසාත් ඒවා සමාජ ඒකාබද්ධතාව, ප්‍රජා හා දේශපාලන සහභාගීත්වය යන ක්ෂේත්‍ර ආවරණය නොකරන නිසාත් මෙවන් සමීක්ෂණයක අවශ්‍යතාව පැන නැගිනි. මීට ඉහත 1999/2000 සහ 2009 දී තරුණ සමීක්ෂණ දෙකක් පවත්වා ඇත. ඒවායෙන් ලබා ගත් දත්ත හා 2013 දී තරුණ සමීක්ෂණ වාර්තාවේ දත්ත ද තරුණ ප්‍රජාවගේ ප්‍රවණතා හඳුනා ගැනීම සඳහා සංසන්දනය උදෙසා යොදා ගැනුනි ඉලක්කගත කණ්ඩායම් හා සම්මුඛ සාකච්ඡා ක්‍රමවේදය මගින් ද කොන් කරන ලද, පරිවාසගත කරන ලද හා හිටපු සටන්කාමී තරුණ පිරිස් ද මෙම සමීක්ෂණයට සම්බන්ධ කර ගැනීමට විශේෂ ප්‍රයත්නයක් දැරිය. එමෙන්ම මෙම වාර්තාව සැකසීමේ දී, ජාතික තරුණ ප්‍රතිපත්තියක් ගොඩ නැගීම සඳහා එක්රැස් කළ ගුණාත්මක දත්ත ද භාවිතයට ගන්නා ලදී.

රජයේ ද එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවිධානයේ ද ඊට අදාල ආයතනවල හා පර්යේෂණ ආයතනවල ද සාමාජිකයන්ගෙන් මෙන්ම තරුණ නියෝජනයෙන් ද සැදුම් ලත් ජාතික මෙහෙයුම් හා උපදේශක කමිටුවක් මෙම වාර්තාව සකස් කිරීමේ දී අඛණ්ඩවම මාර්ගෝපදේශකත්වය හා දායකත්වය සපයා ඇත.
උපදෙස් ලබා ගැනීමේ මුල් අදියරේ දී තහවුරු කරගත් අධ්‍යාපනය, සේවා නියුක්තිය, සෞඛ්‍යය, ප්‍රජා සහ දේශපාලන සහභාගීත්වය හා පශ්චාත් යුධ සංහිඳියා ක්‍රියාවලිය සහ සමාජ ඒකාබද්ධතාවය යන තීරණාත්මක වැදගත්කමකින් යුත් තේමා පහක් ස්ත්‍රී පුරුෂ දෙපාර්ශවයෙහිලා සැලකිල්ලට ගනිමින් මෙම වාර්තාවේ ව්‍යුහය සැකසුනි. මුල් පර්යේෂණ සොයා ගැනීම් විවිධ පාර්ශ්වකරුවන් සමග සාකච්ඡාවට භාජනය කරන ලද අතර, අවසන් වාර්තාව සැකසීමට පෙර කරුණු විමසා බලීමේ රැස්වීමක් ද පවත්වන ලදී.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ප්‍රශස්ත මානව සංවර්ධනය අත්පත් කරගැනීම සහ කැපී පෙනෙන විෂමතා

ගැටුම්කාරී ඉතිහාසයක් උරුම වී තිබිය දීත්, ශ්‍රී ලංකාව මානව සංවර්ධනයෙහිලා සැලකිය යුතු ප්‍රගතියක් හිමි කරගෙන ඇත. මේ සඳහා යම් පමණකට හේතු වී ඇත්තේ අධ්‍යාපන සහ සෞඛ්‍ය යන ක්ෂේත්‍රයන් හි කරන ලද අඛණ්ඩ ආයෝජනයන් වේ. සෞඛ්‍ය සහ අධ්‍යාපනය යන ක්ෂේත්‍රයන්හි සංයුක්ත අගයෙන් මැනෙන මානව සංවර්ධන දර්ශකයේ, 2013 වසරේ ශ්‍රී ලංකාවේ අගය 0.750 වූ අතර එය ශ්‍රී ලංකාව ඉහළ මානව සංවර්ධනයක් සහිත රටවල් කාණ්ඩයට එක් කිරීමට සමත් විය. එම ශ්‍රේණිගත කිරීම අනුව රටවල් 187 කින්, 73 වන ස්ථානය ශ්‍රී ලංකාවට හිමි වූ අතර එය දකුණු ආසියාවේ අනෙකුත් රටවලට වඩා මෙන්ම ඇතැම් නැගෙනහිර ආසියාතික රටවලට ද වඩා ඉහළ ස්ථානයක පවතී. ශ්‍රී ලංකාව දැනටමත් සහශ්‍ර සංවර්ධන දර්ශකයන් සහ ඉලක්කයන් සපුරා ඇති හෝ එසේත් නැතිනම්, වසර 2015 දී හෝ, ඊට පෙර එකී ඉලක්කයන් නිසැකයෙන්ම සපුරා ගැනීමේ මට්ටමක සිටී.[3]

දැනට පහළ මැදි ආදායම් රටක් ලෙස හඳුනා ගෙන ඇති ශ්‍රී ලංකාව දැනුම පාදක කරගත් ඉහළ අගයැති ආර්ථිකයක් කරා ළඟා වන්නට අපේක්ෂා කරයි. එහි ඉලක්කය වන්නේ 2013 වසරේදී ඇමරිකානු ඩොලර් 3280 ක පවතින ඒක පුද්ගල ආදායම 2016 වන විට ඇමරිකානු ඩොලර් 4000 දක්වා ඉහළ නංවා ගැනීමයි.[4] ලෝක ආර්ථිකයේ කඩා වැටීම් මධ්‍යයේ වුවත්, මෑත වසරවල සියයට 6 යේ සිට සියයට 8 දක්වා වූ සාපේක්ෂ වශයෙන් ඉහළ වර්ධන අනුපාතයක් ඇත.[5] ශ්‍රී ලංකාවේ ආර්ථික කර්මාන්ත අංශයේ ඉහළ කාර්ය සාධනයක් සහිතව ආර්ථිකය සේවා අංශය දෙසට යොමු වෙමින් පවතින අතර කෘෂිකාර්මික අංශය මඳ පහත වැටීමක් පෙන්නුම් කරයි.

මානව සංවර්ධනයේ අනෙකුත් අංගයන් අතරින්, ශ්‍රී ලංකා සෞඛ්‍ය ක්ෂේත්‍රය මාතෘ හා ළමා මරණ අනුපාතය අඩු මට්ටමකට ගෙන යෑමෙන් ද ඉහළ ප්‍රතිශක්තිකරණ ආවරණයක් හා අවුරුදු 74 ක ආයු අපේක්ෂාවක් ද ඇති කර දෙමින් ද විශිෂ්ට කාර්යක් ඉටු කර ඇත. නිදහස් අධ්‍යාපනය ඔස්සේ සියයට 91 ක සාක්ෂරතා අනුපාතයකට පැමිණ ඇති අධ්‍යාපනයේ ප්‍රගතිය ද සැලකිය යුතු තරම් වෙයි.[6]

ශක්තිමත් ආර්ථිකයක් පැවතියද, අසමානතාවයන් වැඩි වීමක් කරා යෑමේ ප්‍රවණතාව අද ශ්‍රී ලංකාව මුහුණපා ඇති ප්‍රධාන සංවර්ධන අභියෝගයකි. 2012 දී, ශ්‍රී ලංකාවේ සියයට 20 ක් වූ දුප්පත්ම පිරිස සමස්ත ගෘහස්ත ආදායමෙන් සියයට 4.5 පමණක් ලබාගත් අතර, ධනවත්ම සියයට 20 ක් වූ පිරිස සමස්ත ගෘහස්ථ ආදායමෙන් සියයට 54.1 ක් භුක්ති විඳින ලදි.[7] රටේ දුප්පත් ජනගහනයෙන් සියයට 80කටත් වඩා සංඛ්‍යාවක් ග්‍රාමීය ප්‍රදේශවල ජීවත් වෙති.[8] එමෙන්ම, වතු ආශ්‍රිතව සහ පසුගිය යුද්ධයේ බලපෑම පැවති ප්‍රදේශවල ජීවත් වන ජනතාව, ශ්‍රී ලංකාවේ අනෙකුත් ප්‍රදේශවල ජීවත් වන ජනතාවටට වඩා වැඩි දිළිඳු මට්ටමක ජීවත් වෙති.

සෑමට ප්‍රාථමික අධ්‍යාපනය සඳහා පූර්ණ සහභාගිත්වයක් ශ්‍රී ලංකාව තුළ පැවතියද ඉහළ අධ්‍යාපන තලවලදී ඉහළ ආදායම් මට්ටම් ඇති අය, වඩා දිගු කාලයක් පාසල් අධ්‍යාපනයෙහි රැඳෙති.[9] ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවය සමානාත්මයෙහිලා දකුණු ආසියාවේ අනෙකුත් රටවල් හා සැසඳීමේ දී ශ්‍රී ලංකාව සතුටුදායක තලයක පවතින නමුත් ශ්‍රම බලකායට එක්වෙන කාන්තාවන්ගේ සංඛ්‍යාව ඉතා අඩු මට්ටමක පවතී. විශේෂයෙන් කාන්තා දේශපාලන නියෝජනය බැලූ විට, එය කලාපයේ පහළ ම මට්ටමක පවතී.

උසස් අධ්‍යාපන ප්‍රවේශය සඳහා අවස්ථා සලසා ගැනීම, සුදුසු රැකියා ලබා ගැනීම, සෞඛ්‍ය හා සුව සහන සේවාවන් ලබා ගැනීම සහ ඔවුන්ට බලපාන කිසියම් තීන්දු තීරණ ගැනීමට සහභාගි වීමට ඇති හැකියාව ආදී නොයෙක් කාරණාවන්හි දී පවත්නා අසමානතා තරුණ ප්‍රජාව මත පැහැදිලි බලපෑමක් ඇති කරයි. තවද, තරුණ කොටස් අතිශය සංවේදී නිසාවෙන් අසමානතාවල ප්‍රතිවිපාක සලකා බැලීම ද ඉතා වැදගත් වේ. ශ්‍රී ලංකාවේ දිගු කල් පැවති සිවිල් යුද්ධයට, මෙන්ම 1971 සහ 1988-89 අතර කාලයේ ඇති වූ තරුණ නැගිටීම්වලටත් මෙකී අසමානතාවයන් දායක වූ බව පොදු විශ්වාසයයි. මේ නිසාවෙන් අසමානතා දුරු කිරීමේ හදිසි කඩිනම් අවශ්‍යතාවයක් ව පවතී. අර්ථවත් සංහිඳියාවක් සඳහා ගැටුම් උපදවන මුල් සිඳදැමීම ප්‍රමුඛ වන අතර ඒ තුළින්ම ආර්ථික පුනර්ජීවනය හා කල් පවත්නා සාමය ද ළඟා කර ගත හැකි වේ.

මෙම ක්‍රියාවලියේ දී තරුණ ප්‍රජාව අසමානතාවයන් ඉදිරියේ විවිධ ආකාරයෙන් ප්‍රතිචාර දක්වන පිරිසක් බව හඳුනා ගැනීම වැදගත් ය. මේවා තරුණයන්ගේම ප්‍රශ්නයක් ලෙස වෙන් කොට සැලකිල්ලට නොගත යුතු අතර, ඔවුන් ජීවත් වන පවුල් සහ ප්‍රජා මෙන්ම ඔවුන් වැඩකරන සමාජ සංස්කෘතික පරිසරයන්හි බලපෑම් ද සැලකිල්ලට ගත යුතුය. ලංකාවේ ප්‍රමුඛ අවධානය මූලික වශයෙන් කැරලි ගැසීමෙන් ප්‍රතිචාර දැක්වූ තරුණ ප්‍රජාව වෙත වුවද, ප්‍රධාන සමාජ ධාරාවෙන් බැහැරවීමෙන්, සම්මතයන් දෙස අවඥා සහගත ලීලාවෙන් බැලීමෙන් හෝ වෙනත් ආකාරයෙන් දැක්වෙන තරුණ ප්‍රතිචාරයන් කෙරෙහි ද අවධානය යොමු විය යුතුමය.

තරුණ ප්‍රජාව සහ අධ්‍යාපනය

අධ්‍යාපනය මානව අයිතියකි. දිළිඳුකම අවම කිරීම, සෞඛ්‍යය තත්වය වර්ධනය කර ගැනීම, සමාජ සාධාරණත්වය ශක්තිමත් කර ගැනීම සහ සාමය හා සංවර්ධනය තිරසාරව පවත්වා ගැනීම ආදී පුළුල් සංවර්ධන ඉලක්කයන් සපුරා ගැනීම සඳහා අධ්‍යාපනය ඉතාමත් ම වැදගත් ක්‍රමෝපායවලින් එකකි.

සෑමට අධ්‍යාපනය ලබාදීම සඳහා කැපවීමක් තිබියදීත්, ශ්‍රී ලංකාව මුහුණ දෙන ප්‍රධාන අභියෝග වන්නේ අධ්‍යාපනයේ ගුණාත්මක බව හා පිවිසුම් ඉඩප්‍රස්ථාවන්හි පවතින විෂමතාවයයි. මනා පහසුකම් සහිත නොඑසේනම් සුපිරි පාසල් බස්නාහිර පළාත තුළට කේන්ද්‍රගත වී ඇති අතර රටේ සමස්ත ජනගහනයෙන් සියයට 70 ක් පමණ ජීවත් වන ග්‍රාමීය ප්‍රදේශවල ඇති පාසල් වල පහසුකම් ප්‍රමාණාත්මකව මෙන්ම ගුණාත්මකව ද පහත් මට්ටමක පවතී.[10]

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

බහුතර වතු ජනතාවක් ජීවත් වන ප්‍රදේශවල හා යුධ බලපෑමට ලක් වූ ප්‍රදේශවල ජාතික අධ්‍යාපන සාධන තත්ව අත්පත් කර ගැනීම අපහසු වී තිබේ. 2013 ජාතික තරුණ සමීක්ෂණයට අනුව, බස්නාහිර පළාත තුළ ජීවත් වන තරුණ ප්‍රජාවෙන් සියයට 44 ක් අ.පො.ස උසස් පෙළ විභාගය සමතුන් වන අතර, වතු ආශ්‍රිත ජීවත් වෙන බහුතරයක් හා ඉහළ දරිද්‍රතා මට්ටමක් සහිත ඌව පළාතේ එම විභාගය සමත් සංඛ්‍යාව සියයට 15 ක් පමණි.

අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රයේ ඇති අසමානතා වසර ගණනාවක් තිස්සේ අවධාරණය කෙරී ඇති අතර උසස් මට්ටමේ 1 ඒ බී පාසල් වැඩි කිරීම ඇතුළුව තවත් නොයෙකුත් ක්‍රමවේදයන් හරහා ඒවාට පිළියම් යෙදීම අරඹා තිබේ. යටිතල පහසුකම් හැරුණු කොට ඉගෙනුම් අත්දැකීම්වල ද අසමානතා දක්නට ඇත. ඉගැන්වීම් ක්‍රියාවලියේ සහ අධ්‍යාපන පරිපාලනයේ ගුණාත්මක බව කෙරෙහි ඉතා අඩු අවධානයක් දක්වමින් තරඟකාරී විභාග රටාවක් කෙරෙහි වැඩි අවධානයක් යොමු කිරීම දක්නට ලැබේ. ගැහැණු දරුවන්ට අධ්‍යාපනය ලබා දීම පිළිබඳව ප්‍රශංසනීය මට්ටමක තිබියදීත්, ඉගැන්වීමේ ක්‍රම මෙන්ම පෙළපොත් හරහා ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවය ඒකාකෘතීන් අඛණ්ඩව පවත්වාගෙන යෑම තුළින් ද අධ්‍යාපනයේ හීන ගුණාත්මක බව පිළිඹිබු වෙයි.

PHOTO CREDIT: JANAKA THILAKARATNE/WORLD BANK SRI LANKA

සාමාන්‍යයෙන් විභාග සමත්වීම සඳහා ම පමණක් දරුවන් මෙහෙය වීම අරමුණු කර ගත් අතිරේක ටියුෂන් පන්ති පාසල් අධ්‍යාපනයේ පිළිගත් අංගයක් බවට පත්ව ඇත. 2013 56% පමණක් තරුණ පිරිස සහභාගි වූ, 2013 ජාතික තරුණ සමීක්ෂණයට අනුව ඉන් සියයට 33 ක් අතිරේක පන්තිවලට සහභාගී වී ඇත්තේ පාසල් වේලාව තුලදීය. අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රයේ ඇති දැඩි තරඟකාරීත්වය මෙයට හේතු වූ බව ඔවුහු පැවසූහ. අධ්‍යාපනයේ ගුණාත්මක බව කෙරෙහි මෙම තත්ත්වය බරපතල ප්‍රතිවිපාක ඇති කරයි. මෙහිදී ප්‍රධාන කොටම, විභාග සමත්වීම අරමුණු කර ගැනීම විනා, පුහුණුවකින් රැකියා අවස්ථා ලබා ගැනීමේ දී, උසස් අධ්‍යාපනය වෙත යොමු වීමේ දී සහ අවසාන වශයෙන් දැනුම් කේන්ද්‍රීය ඉහල වටිනාකම් සහිත ආර්ථික ජයග්‍රහණ අත් පත් කර ගැනීමේදී හිතකර හෝ වාසිදායක වන විමර්ශනාත්මක, විශ්ලේෂණාත්මක, ගැටුම් නිරාකරණීය, හෝ නිදහස් ව සිතීමේ කුසලතාවයන් වර්ධනකර ගැනීම ආදී හරයන් වත්මන් අධ්‍යාපනය තුළ දක්නට නොමැත.

ප්‍රාථමික අධ්‍යාපනය සඳහා යොමු වීම ඉතා ඉහළ අගයක පැවතිය ද, තරුණයන් ඊට ඉහළ අධ්‍යාපන තල තුළ රඳවා ගැනීමට ශ්‍රී ලංකාවේ අධ්‍යාපන ක්‍රමය අපොහොසත්ව ඇත. සාපේක්ෂව සියයට 37 ක් තරමේ ඉහළ ප්‍රතිශතයක තරුණ පිරිසක් ඉහළ ද්විතීයික මට්ටමෙන් ඔබ්බට නොයති.[11] 2013 තරුණ සමීක්ෂණයට සහභාගී වූවන්ගෙන් සියයට 23 ක් පාසැලෙන් ලැබෙන දේ පිළිබඳව අතෘප්තිකරව අදහස් දැක්වූ අතර, පාසල් හැර යාමට ප්‍රධාන හේතුව වශයෙන් සටහන්ව තිබුණේ, "පාසල් යෑම ප්‍රයෝජනවත් නොවන කාර්යයක්" බවයි.

පුහුණු ශ්‍රම බලකායක් ගොඩ නගා ගැනීමද ඇතුළුව, සිය සංවර්ධන ඉලක්කයන් වෙත ළඟා වීමට නම්, උසස් අධ්‍යාපනය කෙරෙහි විධිමත් දිශාන්තියක් සහිතව යොමුවීම අත්‍යවශ්‍ය කරුණක් බවට පත්ව ඇත. සමීක්ෂණය සඳහා සහභාගී වූවන්ගේ අදහස වූයේ විශ්වවිද්‍යාල අධ්‍යාපනය, විශේෂයෙන්ම රාජ්‍ය විශ්වවිද්‍යාල පද්ධතිය රැකියා අවස්ථා සඳහා පිවිසීම තහවුරු නොකරන ආයතන ලෙස පවතින බවයි. කෙසේ වෙතත්, සමීක්ෂණය සඳහා සහභාගී වූවන් අතරෙන් උසස් අධ්‍යාපනයට යොමු ව සිටි පිරිස සියයට 2 ක් පමණි. ශ්‍රී ලංකාවේ රාජ්‍ය හා පෞද්ගලික අංශයේ බොහෝ තාක්ෂණ හා වෘත්තීය අධ්‍යාපන සහ පුහුණු කිරීමේ ආයතන දේශීය කර්මාන්ත අංශයේ අවශ්‍යතා සපුරාලීමට හෝ වෙනස් වන ලෝක ආර්ථික පරිසරයට අදාල කුසලතාවලින් හෙබි ශ්‍රම ඉල්ලුම සපුරාලීමට හෝ අවශ්‍ය තරම් ඉහළ ගුණාත්මක මට්ටමක නොපවතී.

තරුණ ප්‍රජාව සහ සේවා නියුක්තිය

රැකියා සඳහා ප්‍රවේශවීමේ හැකියාව තරුණ සුභසාධනයේ ඉතා වැදගත් නිර්ණායකයක් වේ. ශ්‍රී ලංකාව දශක කිහිපයක් තිස්සේ තරුණයන්ගේ සේවා නියුක්තිය හා බැඳි ඇති ගැටලු ගැන විශේෂ අවධානය යොමු කොට ඇත. ශ්‍රම බලකාය සඳහා තරුණ දායකත්වයේ අනුපාතය ඉහළ වයස් කාණ්ඩයන්ගේ (වැඩිහිටි) ශ්‍රම බලකා දායකත්වය හා සැසඳීමේ දී ඉතා පහළ අගයක් ගෙන ඇත.[12] අවුරුදු 20ත් 24ත් අතර වයස් කාණ්ඩයේ සේවා වියුක්තිය පසුගිය දශකය මුළුල්ලේ සියයට 40 කට ආසන්න අගයක පැවතුණි. පසුගිය වසරේ එය සියයට 36 ක් දක්වා පහත වැටීමක් දක්නට ඇත.[13]

නිපුණතාවයන් නොගැලපීම, විධිමත් පෞද්ගලික අංශයේ අලුත් රැකියා අවස්ථා නිර්මාණය වීමේ සීමිත බව, පවතින රැකියා අවස්ථා හා තරුණ පිරිස්වල අභිලාශයන් අතර ඇති පරස්පරය, ව්‍යවසායකත්ව මනසක් නොමැතිකම, සමාජ පන්තිය, වාර්ගිකත්වය සහ කුලය වැනි තදින් මුල් බැසගෙන ඇති සමාජ සාධක රැසක් තරුණයන්ගේ සේවා වියුක්තිය උදෙසා පදනම් වී ඇත. එසේම සේවා නියුක්තිය සම්බන්ධයෙන් උග්‍ර ප්‍රාදේශීය විෂමතාවයන් දක්නට තිබේ. සන්නද්ධ ගැටුම්වල බලපෑමට ඍජුවම ලක් වූ ප්‍රදේශවල රැකියා වියුක්තිය සුවිශේෂ වශයෙන් ඉහළ අගයක් ගනී.

ඔවුන් ලබා ඇති අධ්‍යාපනයට සාපේක්ෂව ශ්‍රම බලකායේ සහභාගිත්ව අනුපාත කැපී පෙනෙන තරම් පහළ මට්ටමක පැවතීමෙන් ඒත්තු ගන්වන පරිදි ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවය හා සම්බන්ධ අතිරේක බාධාවන්ට තරුණ කාන්තාවෝ මුහුණපාති. ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවය ඒකාකෘතීන් හේතු කොට ගෙන

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ඇතැම් ආකාරයේ රැකියාවලට කාන්තාවන් සීමාකරන අතර, සේවායෝජකයන් පිරිමි ශ්‍රමිකයන්ට දක්වන වැඩි කැමැත්තේ, පවුලේ අභිමතයන් සහ නිවසින් පිට යෑමට කාන්තාවන් තුළ ඇති සීමිත ආත්ම විශ්වාසය වැනි සාධක සමූහයක් තරුණ කාන්තාවනගේ රැකියා සහභාගිත්වය කෙරෙහි බලපා ඇත.

අධ්‍යාපන සුදුසුකම්, තොරතුරු හා සන්නිවේදන තාක්ෂණවේදයේ නිපුණතාව, ඉංග්‍රීසි භාෂා පරිචය සහ පුහුණු පළපුරුද්ද, රැකියා ලබා ගැනීමේ දී වැදගත් යැයි තරුණ තරුණියෝ පැවසූහ. එසේ වුවද, රාජ්‍ය අංශයේ රැකියා ලබා ගැනීමේදී වැදගත් වන වෙනත් සාධක ඔවුන් විසින් දක්වන්නට යෙදුණි; 2013 ජාතික තරුණ සමීක්ෂණයට සහභාගී වූවන්ගෙන් සියයට 54.4 ක් දේශපාලන සම්බන්ධකම් ද, සියයට 34 ක් වෘත්තීයවේදීන්ගේ නිර්දේශයද, සියයට 30ක් - බොහෝ විට තරුණ ප්‍රජාවට නොමැති - පවුල් සම්බන්ධකම් වැනි සාධක රැකියා අවස්ථා සොයා ගැනීමේ දී වැදගත් බව දැක්වූහ. පෞද්ගලික අංශයේ ද මෙම තත්වය විද්‍යාමාන විය. සැමටම බලපාන පොදු තත්වයන් අභිබවා වෙනත් සාධක සැලකිල්ලට ගැනීම නිසාවෙන් වෙනස්කම්වලට ලක්ව ඇතැයි යන හැඟීමක් තරුණයන් තුළ පවතී.

සමීක්ෂණයට සහභාගීවූවෝ වෘත්තීය අධ්‍යාපනය රැකියාවක් ලබා ගැනීම සඳහා වැදගත් විය හැකිබව පිළිගත්තද එය එතරම් ආකර්ෂණීය විකල්පයක් නොවන බව පැවසූහ. සමීක්ෂණයට සහභාගීවූවන්ගෙන් සියයට 62 ක් කිසිදු වෘත්තීය පාඨමාලාවක් සඳහා සහභාගී වී නොතිබුණි. බොහෝ තරුණ තරුණියෝ ඉහළ නිපුණතාවයක් සහිත වෘත්තීයවේදී රැකියාවන්හි නියුතු වීමට වැඩි කැමැත්තක් දැක් වූ අතර, වෘත්තීය අධ්‍යාපනයෙන් ලබා ගත හැකි ආර්ථික ප්‍රතිලාභ සීමිත යැයි සැලකූහ.

ස්වයං රැකියා ක්ෂේත්‍රයෙහි ද මූල්‍ය පහසුකම් ලබා ගැනීමේ නොහැකියාව, ව්‍යාපාරික කුසලතාවන්හි අඩුව, මූලික මූල්‍ය සාක්ෂරතාවය මඳකම ආදිය ද ඇතුළු වෙනත් අභියෝග රැසක් දක්නට ඇති තරුණ ප්‍රජාවට, විශේෂයෙන්ම ග්‍රාමීය පළාත්වල ස්වයං රැකියාවන්හි නිරත තරුණ ප්‍රජාවට ප්‍රමාණවත් ආදායම් මට්ටමක් ලබා ගැනීමට හා වෙළඳ පොළට පිවිසුමට ඇති ඉඩප්‍රස්ථාවන්හි බොහෝ සීමාවන් දක්නට ලැබේ. ඒ නිසාවෙන් ස්වයං රැකියා ක්ෂේත්‍රයට අනෙකුත් තරුණ කොටස් යොමු වීමේ ප්‍රවණතාවය ද අඩු මට්ටමකින් පවතී.

PHOTO CREDIT: ILO SRI LANKA

සමස්ත ලෙස තරුණ ප්‍රජාව ඔවුන්ගේ වෘත්තීය තෝරා ගැනීමේ දී සාම්ප්‍රදායිකව ජනප්‍රිය ක්ෂේත්‍රයන්වලට සීමා වීමට පෙළඹෙති. 2013 ජාතික තරුණ සමීක්ෂණය සඳහා සහභාගීවූවන්ගෙන් සියයට 52 කට ආසන්න ප්‍රතිශතයක්, වැඩි වශයෙන් තරුණ කාන්තාවෝ රජයේ රැකියාවක් - විශේෂයෙන්ම අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රයේ රැකියාවන් සඳහා - වැඩි කැමැත්තක් දක්වන බව ප්‍රකාශ කළහ. ආදායම් රටාවන්හි අවිධිමත් බව සහ අවධානම භාර ගැනීමට තරම් ආත්ම විශ්වාසයක් නැතිකම නිසා සමීක්ෂණයට සහභාගී වූවෝ බොහෝ විට කෘෂිකාර්මික හා ස්වයං රැකියා ක්ෂේත්‍රයට කැමැත්තක් නො දැක්වූහ. ඇතැම් තරුණ පිරිස් ශ්‍රම සංක්‍රමණය (විදේශ ගත වීම) ජීවන තත්ත්වය ඉහළ නංවා ගැනීමට ඇති වැදගත් විකල්පයක් ලෙස සලකතත් ඉන් වියහැකි ප්‍රතිවිපාක ගැන ප්‍රමාණවත් දැනුවත් වීමක් ලබා නැත.

ශ්‍රී ලංකාවේ තරුණ පිරිස් රැකියාවක් උදෙසා අනුගත වීමේදී ගැටලු රැසකට මුහුණ දෙති. ශ්‍රී ලංකාව, රැකියා වෙළඳ පොළ පිළිබඳ සම්ප්‍රදායික විවරණය වන ඉල්ලුම හා සැපයුම මත නිපුණතාව තුලනය කිරීමේ ක්‍රමවේදය මතම නොරැඳී පරිපූර්ණ ප්‍රතිසංවිධානගත කිරීමක් කෙරෙහි යොමු විය යුතුය. මේ ප්‍රතිසංවිධානයන් අධ්‍යාපන, සමාජමය හා සාර්ව ආර්ථික ක්ෂේත්‍රයන් තුළ පුළුල්ව විහිදෙන ලෙස ක්‍රියාත්මක කළ යුතුව ඇත.

තරුණ ප්‍රජාවගේ සෞඛ්‍යය හා යහපැවැත්ම

තරුණ ප්‍රජාවගේ, සෞඛ්‍යය සහ යහපැවැත්ම වර්තමානයේදී මෙන්ම අනාගත වැඩිහිටි වියටද අවශ්‍ය මනා පදනමක් ගොඩනගා ගැනීමට අතිශයින්ම තීරණාත්මක වේ. දශක ගණනාවක් මුළුල්ලේ ශ්‍රී ලංකාව සෞඛ්‍ය හා වෛද්‍ය සේවා සැපයීම අතින් ප්‍රශස්ත මට්ටමක් පවත්වා ගෙන ඇත. කෙසේ වෙතත් මෑත කාලීන ජනගහන වර්ධනය, වසංගත රෝග සහ සමාජ ආර්ථික වෙනස්වීම් මත, අලුත් අභියෝගයන් රැසක් මතු වී ඇත. ප්‍රජනන සාඵල්‍යතාවය ශීඝ්‍රයෙන් පහළ වැටීමේ සහ ආයු අපේක්ෂාව ඉහළ යෑමේ ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් හැට විය ඉක්ම වූ ජනගහනයේ වැඩි වීමක් දක්නට ඇත.[14]

දැනට, සෞඛ්‍ය හා වෛද්‍ය සේවා සඳහා සියයට 60 කට ආසන්න ශ්‍රී ලාංකිකයෝ පිරිසක් රජයේ වෛද්‍ය සේවාවන් කරා යොමු වෙති. 2009 දී සෞඛ්‍ය සඳහා රජය සමස්ත වියදමෙන් සියයට 45.8 ක දායකත්වයක් ලබා දුන් අතර ඉතිරිය පෞද්ගලික මාර්ගයන්ගෙන් සැපිරුනි.[15] සෞඛ්‍ය හා වෛද්‍ය සේවාවන් සඳහා රාජ්‍ය වියදම් වර්තමාන සීමාවන් තුළ පැවතුනහොත් හදවත් රෝග හා පිළිකා රෝග වැනි බෝ නොවන රෝගවලින් පෙළෙන්නන් වැඩි වීම සහ වැඩි වන මහලු ජනගහනය හේතුවෙන් තරුණ ප්‍රජාව සඳහා වෙන් කරන මහජන අරමුදල් ප්‍රමාණයේ ද අඩු වීමක් සිදුවිය හැක. බෝ නොවන රෝග වර්ධනයට ආහාර පුරුදු වෙනස් වීම හා ශාරීරික ක්‍රියාකාරකම් අඩු වීම වැනි ජීවන රටාවේ වෙනස්කම් බලපා ඇත. 2013 ජාතික තරුණ සමීක්ෂණය හෙළිදරව් කරන පරිදි - උදාහරණයක් ලෙස සක්‍රියව ක්‍රීඩාවන්හි යෙදී සිටියේ සමීක්ෂණය සඳහා සහභාගීවූවන්ගෙන් හතරෙන් එකකට ආසන්න පිරිසක් පමණි.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

සෞඛ්‍ය හා වෛද්‍ය සේවා ලබා ගැනීමේ දී තරුණ ප්‍රජාව ගැටළු රැසකට මුහුණ දෙන අතර, විශේෂයෙන්ම, ඒ සඳහා දරන්නට වන වියදම ප්‍රධාන වේ. වියදම් රහිත නිදහස් රාජ්‍ය සෞඛ්‍යය සේවා තිබියදීත් තරුණ පිරිස් සෞඛ්‍යය සේවා සඳහා වියදම් කිරීම තුළ පවතින ඉල්ලුම සැපිරීමට අපොහොසත් වන බව ගම්‍ය වන අතර ඒ සඳහා ප්‍රමාණවත් ආයෝජන සෞඛ්‍යය ක්ෂේත්‍රයෙහි සිදු නොවීමත්, තරුණයන් සඳහා වූ සුවිශේෂී අවශ්‍යයතාවන් සපුරාලීමට නොහැකි වීමත් හේතු වී තිබේ.

සමීක්ෂණය සඳහා සහභාගීවූවන්ගෙන් සියයට 80 කට ආසන්න පිරිසකට ඔවුන් ජීවත් වන ප්‍රදේශය අවට ඇති මහජන සෞඛ්‍යය හා වෛද්‍ය සායන සේවා පිළිබඳව සතුටුදායක තරමේ දැනුමක් තිබුණි. නමුත් පවත්වාගෙන යනු ලබන ලිංගික සහ ප්‍රජනන සෞඛ්‍යය සේවා සහ මානසික සෞඛ්‍යය සේවා පිළිබඳව ඔවුන්ගේ දැනුම ඉතා අඩුය. අනුපිළිවෙලින් සියයට 55 ක් සහ සියයට 59 කි. ඔවුන් ජීවත් වන ප්‍රදේශය ආසන්නයේ ඇති මෙකී සේවාවන් පිළිබඳව ඔවුහු දැනුවත් නැති බව පැවසූහ.

ලැජ්ජාශීලී බව සහ නීතිමය අවහිරතා තරුණ ප්‍රජාව ලිංගික සහ ප්‍රජනන සෞඛ්‍යය සේවා වෙත ප්‍රවේශ වීම වළක්වාලන ප්‍රධාන බාධක වේ. ලිංගික සම්බන්ධතා පැවතිය හැක්කේ විවාහක අඹු සැමියන් අතර පමණි යනුවෙන් පවතින ප්‍රබල සංස්කෘතික සම්මතය නිසා මෙකී සේවා වෙත ප්‍රවේශ වීමේ දී ඔවුන් අවිවාහක නම් තමන්ට නීතිමය බාධාවක් ඇති බව විශ්වාස කිරීමට තරුණ ප්‍රජාව පෙළඹී ඇත. මෙකී සංස්කෘතික සම්මතයන්ට පරස්පර යථාර්තය වන්නේ, තරුණයන් සහ ගැටවරවියේ පසුවන්නන්ගෙන් සැලකිය යුතු තරම් සංඛ්‍යාවක් ලිංගික ක්‍රියාකාරකම්වල නියුතු බවයි.[16]

2013 ජාතික තරුණ සමීක්ෂණයට සහභාගීවූවන්ගෙන් අඩකටත් වඩා වැඩි පිරිසක් උපත් පාලන ක්‍රම ගැන දැනුවත්ව නොසිටියහ. අඩු වයස් ගර්භණීභාවයට පත් වීමේ සිද්ධි ජාත්‍යන්තර තත්ත්වයට අනුව පහළ මට්ටමක පවතින බව පෙනුනද, එය වතුකරයේ ඉහළ මට්ටමක පවතී. යොවුන් මව්වරුන්ට සංකීර්ණතා ඇති වීමේ අවදානම නිසා ඒ ගැන විශේෂ අවධානය යොමු විය යුතුය. සමාජ සංස්කෘතික පීඩනය සහ අවස්ථා නොමැතිකම අතිසි ගැබ් ගත් බොහෝ අවිවාහක නවයොවුන් වියැත්තියන් ගබ්සා කර ගැනීම කෙරෙහි යොමු කරයි.[17] එක අතකින් එය නීති විරෝධී වනවා සේම, අනෙක් අතින් එය නිරතුරුවම අවදානම් සහිත ද වේ.

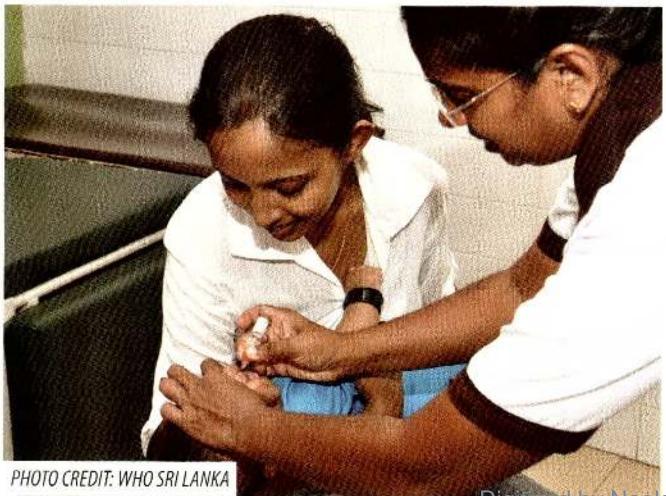

PHOTO CREDIT: WHO SRI LANKA

ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජ භාවය පදනම් වූ ප්‍රචණ්ඩත්වය පිළිබඳව අවධානය යොමු කළ විට, 2013 ජාතික තරුණ සමීක්ෂණයට සහභාගීවූවන්ගෙන් සියයට 92 ක්, එවැනි අත්දැකීමකට මුහුණ දුන් යෞවන කිසිවෙකු ගැන නොදන්නා බව පැවසූවද තරුණ ප්‍රජාව පහසුවෙන් අපචාර සහ ප්‍රචණ්ඩත්වයන්ට ලක් විය හැකිය. මේ ප්‍රවණතාව කම්පනයට ලක් වීම සහ අඩු දැනුවත්භාවය නිසා වන්නට ඇතැයි සිතිය හැකිය. මනුෂ්‍ය ඝාතන, හිතා මතා කරනු ලබන අනෙකුත් තුවාල කිරීම් සහ සියදිවි නසා ගැනීම් තරුණ ප්‍රජාව අතර මරණ සංඛ්‍යාව ඉහළ යාමට හේතු වී ඇත.[18] නමුත්, 2013 ජාතිත තරුණ සමීක්ෂණය සඳහා සහභාගී වූවන්ගෙන් සියයට 14 ක් මානසික සෞඛ්‍ය සායන වෙත ප්‍රවේශ වීමට බියක් දැක් වූ අතර, සියයට 8 ක් එකී අදහස ලැජ්ජාවට කාරණයක් සේ සැලකූහ. බොහෝ දෙනා මානසික සෞඛ්‍යය සේවා ලබා ගැනීම ඔවුන්ගේ අවශ්‍යතාවන්ට අදාල නැති බව ප්‍රකාශ කළ අතර, ඒ පිළිබඳව ඔවුන්ට ඇත්තේ අඩු විශ්වාසයක් බව ද ප්‍රකාශ කළහ. දුම්පානය සහ මත්පැන් භාවිතය, තරුණ ප්‍රජාව අතර සැලකිය යුතු තරම්ය.[19] ඇසුරු කරන සමවයස් කාණ්ඩයන්ගෙන් ඇති වන බලපෑමට අමතරව අනාගතය ගැන ඇති අවිනිශ්චිතභාවය, විරැකියාව සහ අධ්‍යාපනය හා අනෙකුත් අවස්ථාවන්ගේ හිඟය ආදියෙන් ඇතිවන අධික ආතතිය වැනි සාධක දුම්පානය සහ මත්පැන් භාවිතයට හේතු විය හැක.

තරුණයන්ගේ ප්‍රජා සහ දේශපාලන සහභාගීත්වය

තරුණ ප්‍රජාව වැඩිහිටියන් විසින් හඳුනාගත් සහ තෝරාගත් ප්‍රමුඛතා අනුව ක්‍රියාකරන යැපුම් මානසිකත්වයක් සහිත පිරිසක් නොවී සිය දුෂ්කරතාවන්ට විසඳුම් සොයා ගන්නා පිරිසක් බවට පත් විය යුතුය. මෙකී මතය, 2015 පශ්චාත් ගෝලීය සංවර්ධන න්‍යාය පත්‍රය පෙළගස්වා ගෙන යැමේදී ද ප්‍රමුඛ අදහසක් ලෙස ලෝක ප්‍රජාව විසින් සැලකිල්ලට ගනු ලැබ ඇත. දේශපාලන සහභාගීත්වය සහ පුරවැසිභාවය පිළිබඳ සංකල්පය එකිනෙක හා සමීපව බැඳී ඇති අතර, එමගින් තරුණ ප්‍රජාව ජීවත් වන සමාජයට ඔවුන් අයත් වෙතැයි යන හැඟීම යෞවනයන් තුළ ජනිත කෙරෙයි.

ජීවත් වන සමාජය තුළ හා අවට ලෝකය තුළ යෞවනයන්ගේ අභිප්‍රායන් මර්දනය කිරීම සහ නොසලකා හැරීම සමස්ත සමාජයටම හා විශේෂයෙන්ම තරුණ ප්‍රජාවට ඛේදනීය ප්‍රතිවිපාක අත් කර දෙමින් දරුණු ගැටුම්වලින් අවසන් වෙතැයි යන්නට ශ්‍රී ලංකාවේ ඉතිහාසය සාක්ෂි සපයයි. පශ්චාත් නිදහස් රජයන් අසමානතාවන්ට විසඳුම් සෙවීමටත්, ප්‍රභූ කණ්ඩායම්වල ආධිපත්‍යය මැඩපැවැත්වීමටත් අසමත් වීම පාදකව තරුණ ප්‍රජාව තුළ ඇති වූ බලාපොරොත්තු බිඳ වැටුණු අතර එම තත්වය පසුගිය වකවානුවේ තරුණයන් මූලිකත්වය ගත් කැරලි ගැසීම්වලට බොහෝ දුරට ඉවහල් විය.

සම්ප්‍රදායික මැතිවරණ දේශපාලන ක්‍රමය තුළ දේශපාලන සහභාගීත්වය සෑම පුරවැසියෙකුගේ ම අයිතියක් ලෙස ශ්‍රී ලංකාවේ ආණ්ඩු ක්‍රම ව්‍යවස්ථාව මගින් තහවුරු කර තිබේ. සියයට 30 ක තරුණ නියෝජනය සෑම දේශපාලන පක්ෂයකම අපේක්ෂකයන් සම්බන්ධයෙන් අදාල වේ. කෙසේ වෙතත්, ඡන්දය ප්‍රකාශ කිරීමේ අයිතිය භාවිතය හැරුණු විට, දේශපාලන තීරණ ගැනීමේ ක්‍රියාවලියට සහභාගී වන්නේ ඉතා සුළු තරුණ පිරිසකි. 2013 ජාතික තරුණ සමීක්ෂණයට අනුව, සමීක්ෂණයට සහභාගී වූවන්ගෙන් සියයට 72 ක් ඔවුන්ගේ

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

සහභාගීත්වය මූලිකවම ඡන්දය දීම පමණක් බව පැවසූහ. ඍජු දේශපාලන ක්‍රියාකාරකම් හා සම්බන්ධව සිටියේ සියයට 5 ක් පමණ සුළු පිරිසක් බව පෙනුණි.

සමීක්ෂණය සඳහා සහභාගීවූවන් අතර බොහෝ රාජ්‍ය ආයතන සම්බන්ධයෙන් වූ විශ්වාසය අතිශය පහළ මට්ටමක පැවතුණි. සමීක්ෂණයට සහභාගීවූවන්ගෙන් සියයට 89 ක් දේශපාලක පක්ෂ පිළිබඳව ඔවුන්ට ඇත්තේ අඩු විශ්වාසයක් බව පැවසූහ. ඒ සංඛ්‍යාව 1999-2000 ජාතික තරුණ සමීක්ෂණයේ දී දේශපාලන පක්ෂ හෝ නියෝජිතයන් සම්බන්ධයෙන් තමන්ට විශ්වාසයක් නැති බව කී සියයට 47 හා සසඳා බැලීමේදී ඉතා වැඩි අගයකි.
ධනාත්මකව සලකා බැලීමේදී, යෞවනයන්ගෙන් සියයට 88 ක් තමන් අවට ප්‍රදේශය තුළ සිදු වන දේ ගැන තමන් තුළ උනන්දුවක් ඇති බව ස්ථිරවම පැවසූහ. සමීක්ෂණයට සහභාගී වූ බහුතරයක් ප්‍රජා සහ දේශපාලන සහභාගීත්වයේ සහ තීරණ ගැනීමේ ක්‍රියාවලිය තුළ තමන්ගේ කාර්යභාරය පිළිබඳ තරුණ ප්‍රජාව ඉගෙන ගැනීමේ වැදගත්කම අවධාරණය කළහ. ප්‍රජා හා දේශපාලන ප්‍රතිඵල කෙරෙහි බලපෑමක් කිරීමට තරම් තම සමවයස් කාණ්ඩයන් ප්‍රමාණවත් තරමට දැනුමැති සහ බලගැන්වී නැති බව ඔවුන්ට හැඟී තිබුණි.

දේශපාලනය තුළ ස්ත්‍රී පුරුෂ භාවය සම්බන්ධව ප්‍රශ්න කළ විට සමීක්ෂණය සඳහා සහභාගීවූවන්ගෙන් සියයට 74 ක් ඉහළ කාන්තා නියෝජනයක් දේශපාලනය තුළ තිබිය යුතු බවට එකඟතාවය දක්වා තිබුණි; එමෙන්ම සියයට 68 ක් - සැබෑ සහභාගීත්ව ප්‍රමාණය ඉතා පහළ අගයක තිබුණත් - නායකත්ව තත්ව දැරීමට කාන්තාවන්ට ප්‍රමාණවත් තරම් අවස්ථා ඇති බව කියා තිබුණි. තවද නායකත්ව තනතුරුවල සිටින කාන්තාවන් මුහුණ දෙන අභියෝග පිළිබඳව නොදැනුවත් බව සහ ස්ත්‍රී පුරුෂභාවය හා සබැඳි සීමාවන් මත ඔවුන්ට කළ හැකි හා නොහැකි දේ පිළිබඳව ඔවුහු නොදනිති.

PHOTO CREDIT: NYSC SRI LANKA

තරුණ කාන්තාවන් අතර තීරණ ගැනීමට උනන්දුවක් නොතිබීම සහ දේශපාලන ක්‍රියාශීලිත්වයක් නොමැතිකම කැපී පෙනුණ අතර සාකච්ඡා කණ්ඩායම්වල සමහර කාන්තාවෝ දේශපාලනය ඔවුන්ගේ විෂය පථය නොවන බවද ප්‍රකාශ කළහ. සමාජයේ කාන්තාවනට හිමි "නිසිතැන" පිළිබඳ බොහෝ ඒකාකෘති මත ඇත්තෙන්ම ඔවුනගේ මනස තුළ කා වද්දා ගෙන ඇත.

ශිෂ්‍ය දේශපාලනය නව නායකයන් මතු කර ගැනීම සඳහා ඇති එක් ප්‍රවේශ මාර්ගයක් සේ සැලකිය හැක. ශිෂ්‍ය නායකත්වයෙන් මෙහෙයවෙන තරුණ ව්‍යාපාර ප්‍රචණ්ඩත්වය කරා යොමුවීමේ අවදානම් සහගත තත්වයක් ඇතැයි යන මතයක් පවතී. එනිසා පොදුවේ රටේ දේශපාලන ක්‍රමය, දීර්ඝ කාලයක් තිස්සේ ශිෂ්‍ය දේශපාලනය තුළින් නායකයන් මතු කරගැනීමට පටහැනිව ක්‍රියාකර ඇත. පොදුවේ ගත් කල වැඩිහිටි ආධිපත්‍යයක් ඇති සමාජයක, සමාජ සම්මතයන්ට අනුරූපවම ඔවුන්ගේ සමාජයන් තුළ ක්‍රියාශීලී වීමට වැඩිහිටියන් තරුණ පිරිස් ධෛර්යමත් නොකරති.

ස්වේච්ඡා කටයුතු ඔස්සේ තරුණයන් ප්‍රජා කාර්යයන්ට සම්බන්ධ කර ගැනීමට පුළුවන. බොහෝ තරුණයෝ ස්වේච්ඡා වැඩට කැමති බව ප්‍රකාශ කරති. කෙසේ වෙතත්, කාලය වැය වන විභාග සඳහා සූදානමට වැඩි අවධානයක් දෙන අධ්‍යාපන ක්‍රමය ද පුළුල් ප්‍රජා වටිනාකම් කෙරෙහි අවධානයක් නොමැතිකම ද ඒ සඳහා ඔවුන්ට ඵලදායි සහායක් ලබා නොලැබෙන බවද අනාවරණය විය.

තරුණ ප්‍රජාව සහ පශ්චාත් යුධ ප්‍රතිසන්ධාන ක්‍රියාවලිය හා සමාජ ඒකාබද්ධතාවය

යුද්ධයක සිට සාමය කරා සංක්‍රමණය වීම ඕනෑම සමාජයකට සංකීර්ණ කාර්යයකි. ප්‍රචණ්ඩ ගැටුම්වල අවසානය ඒ සඳහා පසුබිම සකසන අතර ගැටුමට පාදක වූ සමාජ ආර්ථික, දේශපාලනික සහ සංස්කෘතික හේතූන් වෙනස් කිරීම සඳහා අඛණ්ඩ කේන්ද්‍රීය අවධානයක් අවශ්‍යය වේ.

පසුගිය වසර 30 ක කාලය තුළ වැඩිහිටි වියට එළැඹුණු බහුතරයක් වන ශ්‍රී ලාංකික තරුණ ප්‍රජාව, පළමු වතාවට යුද්ධයෙන් තොර ජීවිතයක් අත් විඳිමින් සිටිති. සිය ජීවිතයෙන් වැඩි කාලයක්, එකිනෙකා කෙරෙහි සැකයෙන්, බියෙන් සහ අවිශ්වාසයෙන් සිටින්නැයි ඉගැන්වූ මතවාදයන්ට ඔවුහු යොමු වී සිටියහ. අවකාශමය, භාෂාමය, දේශපාලනමය හා සංස්කෘතිකමය වශයෙන් ඔවුහු එකිනෙකාගෙන් වෙන් කරනු ලැබූහ. අද ඔවුන්ට සාමයේ ප්‍රතිලාභ භුක්ති විඳින්නට පමණක් නොව, ඔවුන්ගේ සවිඥානක (පරමාදර්ශී) මතවාද පළ කර සිටීමට හා සමාජ සාධාරණත්වය සොයා යාමට, ප්‍රචණ්ඩත්වයෙන් තොර හා සාමකාමී මාර්ග සොයා ගැනීම සඳහා ක්‍රියාශීලී වීමට ද අවස්ථාවක් උදා වී ඇත. තරුණයින් පශ්චාත් යුධ ප්‍රතිසංධාන ක්‍රියාවලියේ දී මූලික විය යුතු අතර ඔවුනට ගැටුමෙන් සාමය කරා සංක්‍රමණය මෙහෙයවීමට උපකාරී කළ යුතු ය.

යුද්ධයේ ඍජු පිරිවැය හරහා පමණක් නොව ජාතිවාදී මතවාද ඔස්සේ අනන්‍යතාව හැඩගැස්වීම තුළින් ද තරුණ ප්‍රජාවට තියුණු ලෙස බලපෑමක් කළ, ශ්‍රී ලංකාවේ සිවිල් යුද්ධය

PHOTO CREDIT: NYSC SRI LANKA

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

බොහෝ විට වාර්ගික ගැටුමක් ලෙස විස්තර කර ඇත. මුල් යුගයේ තරුණ ප්‍රජාව ඒකරාශී වූයේ ප්‍රධාන කොටම සමාජ පන්ති අසාමානතාවය වටා සිදු වුවද කාලයාගේ ඇවෑමෙන් - වාර්ගික මෙන්ම දැඩි ජාතිවාදී මතවාද ප්‍රමුඛත්වය ගත්හ.

අපේක්ෂිත ලෙසම 2013 ජාතික තරුණ සමීක්ෂණයේ දී, තරුණ ප්‍රජාව ඔවුන් තුළ වාර්ගික අනන්‍යතාවය පිළිබඳ වැඩි දැනුමැති බව පෙන්නුම් කළේය, සියයට 46 ක් පැවසුවේ තම වාර්ගික අනන්‍යතාවය පිළිබඳ හැඟීම යුද්ධය ආරම්භයෙන් පසුව සැබැවින්ම තීව්‍ර වූ බවකි. ශ්‍රී ලාංකේය සමාජය තුළ වාර්ගික දේශපාලනය දැඩි ලෙස භේදකාරී බව ඔවුහු දුටහ. එසේ වුවත් පන්තිය, කුලය සහ බල සබඳතා වටා වූ ව්‍යුහමය බෙදීම් ද ඔවුහු ඉස්මතු කළහ. රාජ්‍ය භාෂා ප්‍රතිපත්තිය තිබියදීත් පාසල් තුළ ජාතික භාෂාවන් හා සන්ධිය භාෂාවක් ලෙස ඉංග්‍රීසි භාෂාව ඉගැන්වීමට දැඩි උත්සාහයන් ගෙන තිබියදීත්, බොහෝ දුරට තවමත් තරුණ පිරිස ඒක භාෂික වන අතර භාෂාව පදනම් කොට ගෙන ප්‍රචණ්ඩත්වය හට ගැනීම සිදු වෙමින් පවතී.
ආත්මාර්ථකාමීත්වය පදනම් වූ පෞද්ගලික සාර්ථකත්වය හා භෞතික සුඛ විහරණය පසුපස හඹා යාම උදෙසා දිරි දුන් දෙමව්පියන් හා පවුල් පිළිබඳව කේන්ද්‍රීය බව සාකච්ඡා කණ්ඩායම් සාකච්ඡාවලදී දැඩි ලෙස විවේචනයට ලක් වූ අතර එය සමාජ ඒකාග්‍රතාවයට දැඩි බාධකයක් ලෙසද සැලකූහ. අන් අය පිළිබඳ අවබෝධය හා සංවේදී වීම වෙනස්කම් දුරලා ගැනීම උදෙසා මිනිසුන්ට අත්‍යවශ්‍ය යැයි ඔවුහු සඳහන් කළහ. තමන් ජීවත්වීමට අපේක්ෂා කරන සමාජය පිළිබඳ පරිපූර්ණ උසස් දැක්මක් තමන්ට ඇති බවත්, එහෙත්, වැඩිහිටියන් හා සමාජ ආයතන ඔවුන්ගේ ආත්මාර්ථයන් පසුපස හඹා යාමේ දී තමන්ගේ දැක්ම දිරිමත් නොකරන බවත් ඇත්තම කියතොත්, විටෙක වැඩිහිටියන්ගේ සහ එකී සමාජ ආයතනවල මතයන් තම යොවුන් පරමාදර්ශයන්ට විරුද්ධ බවත් පැවසූහ.

2013 ජාතික තරුණ සමීක්ෂණයේ දී, සමාජ ඒකාබද්ධතාව ශක්තිමත් කිරීමට සුවිශේෂ පියවර ගැනීමේ අවශ්‍යතාව තරුණයින් පිළිගෙන ඇති බව පෙනී ගියේ ය. සමීක්ෂණය සඳහා සහභාගීවූවන්ගෙන් සියයට 68.5ක් පැවසුවේ මේ වනවිට කවරම හෝ වෙනස්කම් නොමැතිව සමානව සැලකුම් ලැබීමට තමන්ට ඇති අයිතිය ගැන බොහෝ තරුණ පිරිස් වඩාත් දැනුවත් බවයි. මෙය ධනාත්මක ප්‍රවණතාවක් වන අතර, සමානාත්මතාව සමාජ ඒකාබද්ධතාවය උදෙසා ප්‍රමුඛ වනවා සේම, එය ප්‍රවර්ධනයෙහිලා තරුණ ප්‍රජාවේ කාර්යභාරය හඳුනාගෙන ඇති බව දක්නට ලැබුණි.

එමෙන්ම බහුවිධ සමාජයක, වෙනස්කම් සමනය කිරීම කෙතරම් අභියෝගාත්මක දැයි යන්න පිළිබඳ දැනුවත් බවක් ඔවුහු ප්‍රදර්ශනය කළහ. සමීක්ෂණයට සහභාගීවූවන්ගෙන් සියයට 50 ඉක්ම වූ පිරිසක් පැවසූ පරිදි ඌන සංවර්ධිත ප්‍රදේශයන්හි සංවර්ධන කටයුතු ශක්තිමත් කිරීම වැදගත් නමුත්, සංහිඳියාව ගොඩ නැගීම සඳහා ජන කණ්ඩායම් අතර තිරසාර සබඳතාව පැවතීම අවශ්‍ය බව අවධාරණය කළහ. ශ්‍රී ලංකාවේ තරුණ ප්‍රජාවට අනන්‍යතා දේශපාලනයෙන් ඔබ්බට යෑමටත්, සාධාරණ සංවර්ධනයක් දෙසට ගමන් කිරීමටත් පැහැදිලි උවමනාවක් ඇති බවද තහවුරු විය.

අනාගත ගමන් මග: ක්‍රියාන්විතයට කැඳවීමක්

පස් වසරකට පෙර, දිගුකාලීනව පැවති යුද්ධය අවසන් වීමත් සමග රටේ සංවර්ධන ක්‍රමෝපායන් හා ගමන් මගේ සිදු වූ වෙනස්කම් සමග වත්මන් ශ්‍රී ලංකාව බොහෝ ආකාරයන්ගෙන් තීරණාත්මක මොහොතකට එළඹ ඇත. නිදහසින් පසු දශක ගණනාවක් තිස්සේ,මූලික අයිතිවාසිකම් ලෙස පුරවැසියන් භුක්ති විඳි, නිදහස් සෞඛ්‍යය හා අධ්‍යාපන සේවා නිසා ශ්‍රී ලංකාවේ සුබ සාධන රාජ්‍ය ආකෘතියට ඉහළ පිළිගැනීමක් ලැබී ඇත. මෙය සාක්ෂරතාව හා ආයු අපේක්ෂාව වැනි ඇතැම් ප්‍රධාන සංවර්ධන දර්ශකයන්හි ඉහළ අගයක් පෙන්නුම් කිරීමට ප්‍රධාන වශයෙන් ම හේතු විය. එසේ නමුත්, සමාජ දර්ශකයන්ගේ ප්‍රගතිය, ආර්ථික හෝ දේශපාලන ප්‍රතිසංස්කරණ සමග හෝ ගැළපීමක් වී නැත.

පුළුල් සංවර්ධන සන්දර්භය වටහා ගැනීම තරුණ ප්‍රජාවගේ තත්ත්වය විග්‍රහ කිරීමේ දී වැදගත්වේ. මෙම වාර්තාවේ සාකච්ඡා කෙරෙන බොහෝ ගැටළු පැන නැගී ඇත්තේ අවශ්‍යයෙන්ම තාරුණ්‍ය මූලික කර ගත් මැදිහත් වීම් පලදායී නොවීම නිසාම නොවේ. ඒ වෙනුවට සිදුවී ඇත්තේ පුළුල් වූ ආයතනික, දේශපාලනික, ආර්ථික හා සංස්කෘතික ක්‍රියාවලීන්හි හා ව්‍යුහයන්ගේ අඩුපාඩු හේතුවෙන් වෙනස් වීමට ඇති හැකියාව අඩුකරලීමකි. කුමන හෝ මැදිහත් වීමක් හෝ ප්‍රතිපත්තියක් හෝ සාර්ථක වීමට නම්, පුළුල් වූ ආයතනික ව්‍යුහයන් හා ක්‍රියාවලීන් නිසියාකාරව පෙළගැස්විය යුතුය. තරුණ ප්‍රජාවට ම විශේෂ වූ ප්‍රතිවිපාක තිබිය හැකි විටක දී පවා, තරුණයන්ට අදාළ කරුණු පුළුල් සමාජමය කරුණු වලින් වෙන් කළ නොහැකි ය. තරුණ කැරලි ගැසීම් සමාජය හා සමාජ ව්‍යුහයන් සමස්තයක් ලෙස අභියෝගයට ලක් කොට ඇති මුත්, ඔවුහු සමස්ත සමාජ ආර්ථික හා දේශපාලන ප්‍රතිසංස්කරණ මිස තරුණයන් සඳහාම විශේෂිත වූ ප්‍රතිපත්ති හා මැදිහත්වීම්වල වැඩි කිරීම් පමණක් ඉල්ලා නැත.

මානව සංවර්ධනය අතින් බලනවිට, පළමුවෙන්ම සෞඛ්‍යය හා අධ්‍යාපනයට සිදුකරන ලද ආයෝජනය ඇත්තෙන්ම ශ්‍රී ලංකාව නිසි මගට යොමුකිරීමකි. එසේම, ශ්‍රී ලංකාව මේ වන විට ලබා ඇති ප්‍රගතිය අඛණ්ඩව පවත්වාගෙන යන්නේ කෙසේද යන වග පිළිබඳව විමසිලිමත්ව කටයුතු කළ යුතු අතර එය ආපසු හැරවීම වැළැක්වීමට වගබලා ගැනීමද වැදගත් වේ. එමෙන්ම බොහෝ තරුණ පිරිස්වලට දැනුන තියුණු සමාජ අසාධාරණත්වයන් නිසා පැන නැගුණු අතීත ගැටුම් සැලකිල්ලට ගෙන අනාගත සංවර්ධන ගමන් මග ගැන සිතා බැලිය යුතු වේ. ඇරඹෙන සංවර්ධනය අසාධාරණත්වයට ප්‍රතිචාරයක් විය යුතුය. නොඑසේ නම් තරුණ ප්‍රජාවට අදාළ කරුණු වැදගත් සේ සැලකිල්ලට ගත යුතුය.

අතීත සාර්ථකත්වය මත ගොඩ නැගීම නිසාවෙන්, නව්‍යකරණයෙන් යුතු දේ අවශ්‍ය නොවේය යන්න මෙයින් ගම්‍ය නොවේ. අසමානතාවයට, සේවාවන්ගේ ගුණාත්මක බවට, ජීවන රටාවේ හා ජන ගහණයේ වෙනස්වීම් ආදී නව තත්ත්වයන්ට පවත්නා ව්‍යුහයන් හා ප්‍රතිපාදන උචිත ද යන්න හා ඊට ප්‍රතිචාර දක්වයිද යන්න තක්සේරු කර ගැනීම අවශ්‍යය.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

PHOTO CREDIT: UNDP SRI LANKA

සංවර්ධනයේ අසමානතා පවතින බවත් ඒවා බහුමානික හා එකිනෙකට සම්බන්ධ බව මෙම වාර්තාව තහවුරු කරයි. ඒවා සරළ ලෙසින් ආදායම් අසමානතා වලින් පමණක්ම හැඩ ගැන්වී නොමැති අතර ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවය, ජනවර්ගය, භාෂාව හා දේශපාලන බැඳීම් වැනි සාධක ද ඒ සඳහා පාදක කොටගෙන ඇත. මෙම ප්‍රවණතාව ආපසු හැරවීමට නම් ගත වූ වසර 20 කට පෙර පළවුනු මුල්ම ගෝලීය මානව සංවර්ධන වාර්තාවල ප්‍රකාශිත අගයයන් හා පරමාදර්ශ කරා ආපසු යා යුතුය. ඒවායේ පිළිගෙන ඇත්තේ සැබෑ සංවර්ධනය ඇත්තේ ප්‍රීතිමත්, තෘප්ත හා නිපුණ පුරවැසියන් මත බවයි. ඒ අරමුණ සාක්ෂාත් කර ගැනීම විශාල වශයෙන් රඳා පවතින්නේ තරුණ හැකියාවන් හා නිදහස වැඩි දියුණු කිරීමට ආයෝජනය කිරීමෙන් හා ඔවුන්ගේ ජවය, උද්යෝගය හා පරමාදර්ශයන් මත විශ්වාසය තැබීමෙනි. සිය බලාපොරොත්තු සපුරා ගැනීමටත් අනාගතය නිර්මාණය කර ගැනීමටත් අවශ්‍ය අවකාශය තරුණයන්ට ලබා දීම උදෙසා අවැසි ප්‍රතිපත්ති, නිශ්චිත කාර්යයන් හා මැදහත්වීම් ඒ සඳහා ඉතා වැදගත් වේ.

මානව සංවර්ධන වාර්තාකරණය ජනතාව ගැන සිතන්නටත් පෙර සිටම ශ්‍රී ලංකාවේ අතීත අත්දැකීම්වල දැක්වෙන පරිදි, ජනතාව වෙනුවෙන් ආයෝජනය කළ ශ්‍රී ලාංකේය මුල් ප්‍රතිපත්ති සම්පාදකයන්ගේ දිරිය හා දැක්ම තුළ අදට අවශ්‍යය නිසි පෙළඹවීම ගැබ් වී ඇත. 1990 තරුණයන් පිළිබඳ ජනාධිපති කොමිසම් වාර්තාවේ තරුණයන් පිළිබඳ බොහෝ වැදගත් මෙන්ම ප්‍රතිපත්ති හා නිර්දේශයන් රැසක් එහි ඇතුළත්ව තිබේ. වත්මන් අභියෝගය වන්නේ ප්‍රතිපත්ති ක්‍රියාවට නැංවීමේදී ඒවා ඒ මොහොතේ ක්ෂණික දේශපාලන අරමුණුවලට එහා ගිය, තිරසාර ජාතික අරමුණු හා බද්ධ කිරීමයි. අද වන විට ශ්‍රී ලංකාවට අවශ්‍යව ඇත්තේ නව ප්‍රතිපත්ති, ආකෘති රාමු හෝ සැලසුම් හඳුන්වාදීමට වඩා, දැනට පවතින ප්‍රතිපත්ති හා ආකෘති රාමු ජනතාවට සෙත සැලසෙන පරිදි ක්‍රියාවට නැංවිය හැකි නායකත්වයකි.

එක් ඉදිරි මාර්ගයක් වනුයේ ප්‍රතිපත්තිවල දී හා තීරණ ගැනීමේදී ද විනිවිද බව හා වගවීම වන ආකරයේ පාලන ව්‍යුහයයන් හා ක්‍රියාවලීන් ශක්තිමත් කිරීමයි. දේශපාලන නායකත්ව ධූරවල සිටින පුද්ගලයන්ගේ කාර්ය සාධනය ඇගයීමට හා තක්සේරු කිරීම උදෙසා වඩා කාර්යක්ෂම යාන්ත්‍රණයන් අවශ්‍යව ඇත. ප්‍රතිපත්ති තීරනයණ් පරිපාලන නිලධාරීන් හා රාජ්‍ය, පෞද්ගලික හා රාජ්‍ය නොවන ආයතනවල අනෙකුත් නිලධාරීන් වඩා හැසිරිය යුතුය. වැදගත් ආයතන සඳහා නිළධාරීන් පත් කිරීම ස්වාධීන යාන්ත්‍රණයන් ඔස්සේ සිදුවිය යුතුය. ආයතන පිළිබඳ මහජන විශ්වාසය ශක්තිමත් කළ යුතුය. මන්ද විශ්වාසය නැති වීමෙන් පොදු ජන අභිලාෂයන් සාක්ෂාත් වීමට වඩා පුද්ගල කේන්ද්‍රීය ක්‍රියා මගින් මෙහෙයවෙන භයානක තත්වයන් ඇති විය හැකි බැවිනි.

ප්‍රතිපත්ති ක්‍රියාත්මක කිරීම් හා අධීක්ෂණය සඳහා යාන්ත්‍රණයක් ජාතික තරුණ ප්‍රතිපත්තියෙන් යෝජනා වී ඇත. එය ඉහළ මට්ටමේ තරුණ කොමිසමකි. ජාතික තරුණ ප්‍රතිපත්තියට පමණක් අවධානය යොමු කරනවා වෙනුවට තරුණයන්ට අදාල සියලු ප්‍රතිපත්ති ක්‍රියාත්මක කිරීම අධීක්ෂණයේ හා විමසීමේ වගකීම මෙම කොමිසමට දැරිය හැක. ප්‍රතිපත්ති ප්‍රවර්ධනය හා ක්‍රියාත්මක කිරීමට විධිමත් යාන්ත්‍රණයක් ඇති විට එමගින් නිරතුරුවම තරුණ සංවර්ධන කටයුතු විමර්ශනය සහ ඇගයීම් සෘජුවම සිදු කළ හැක.

යෝජිත තරුණ කොමිසමට දැනට නිල බලයෙන් තනතුරුවලට පත් වී සිටින රාජ්‍ය අංශයේ නිලධාරීන්ට අමතරව රාජ්‍ය නොවන හා පෞද්ගලික අංශවල විවිධ පාර්ශ්වයන්ගේ නියෝජනයද ප්‍රයෝජනවත් වනු ඇත. තරුණයන් විසින් මෙහෙයැවෙන ස්වාධීන නිරීක්ෂණ අංශයක් තිබීම නිසා ප්‍රතිපත්ති ක්‍රියාත්මක කිරීම්හි දී තරුණයන්ට වැඩි අධීක්ෂණයක් හා බලපෑමක් කිරීමට මෙමගින් ඉඩ සැලසෙනු ඇත.

2014 ජාතික මානව සංවර්ධන වාර්තාවේ ඉදිරි පරිච්ඡේදවලින් ප්‍රතිපත්ති දැක්මක් ඉදිරිපත් කරයි. එහි සඳහන් ප්‍රධාන කරුණු කිහිපයක් පහතින් අවධාරණය කර තිබේ.

අධ්‍යාපනය රැකියාවකින් ඔබ්බට යන්නක් කරන්න

අධ්‍යාපන ප්‍රතිපත්තිවල සැලකිය යුතු අඩුවක් තිබේ. සමකාලීන සමාජය තුළ අධ්‍යාපනයේ කාර්යභාරය හා අදාළත්වය පිළිබඳ පැහැදිලි එකඟතාවක් ගොඩ නගා ගැනීම සඳහා විවිධ පාර්ශ්වකරුවන් හා සමස්ත ප්‍රජාව හා අතර ඇති කර ගන්නා සංවාදයකින් විනිවිද බවකින් හා උපදේශනයෙන් යුතුව ප්‍රතිපත්ති සකස්කර ගැනීමේ ක්‍රියාවලියක් ආරම්භ කර ගත යුතුව ඇත. සමස්තයක් වශයෙන් ගත් කළ ජාතික කතිකාව විභාග සමත් වීම හා රැකියා නියුක්තිය යන පදනමේ සිට සිදු නොවිය යුතුය. මේ සඳහා ඉන් ඔබ්බට ගිය පුළුල් මානවවාදී අධ්‍යාපනයක් දෙසට යොමු විය යුතුය. මෙහිදී ප්‍රාථමික, ද්විතීයික හා තෘතීයක යන සියලු තලවල විෂය මාලාවන්ගේ පරිපූර්ණ විශ්ලේශණයක්ද අධ්‍යාපන ආයතනයන්හි භාවිත ක්‍රමවේදයන්ගේ තක්සේරුවක් ද සහ ඉගැන්වීමේ හා ඉගෙනීමේ ක්‍රියාවලීන්ද ඇතුලත් කළ යුතුය. තරුණයන් අධ්‍යාපනයෙන් සවිබල ගැන්වීමේ මැදිහත්වීම්වලදී ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවය, වයස, විවාහක/අවිවාහක බව, සමාජ සම්මතයන් සමාජ ව්‍යුහයයන්, භූගෝලීය හා ආර්ථික තත්ත්වයන්ද සැලකිල්ලට ගැනීම වැදගත් වේ. එමගින් තරුණ කණ්ඩායම් මුහුණ දෙන විවිධ වූ බාධක හා ගැටළු මනාව වටහා ගැනීමට හැකි වනු ඇත.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

මනා තෝරා ගැනීමක් සඳහා රැකියා පරාසය පුළුල් කරන්න

රැකියා වෙළෙඳපල පිළිබඳ තොරතුරු හිඟය බරපතල බාධකයකි. මෙය කවර ආර්ථික අංශයන් වර්ධනය වන්නේ ද, කවර වෘත්තීන් හා නිපුණතා අවශ්‍ය වන්නේ ද හා කුමන ආකාරයේ පුහුණුවීම් අදාළ දැයි තීරණය කර ගැනීමට කෙරෙන ආර්ථික සමීක්ෂණකින් තෝරා බේරා ගත යුතුව ඇත. එසේම කලාපීය අභියෝග හා අවස්ථා සවිස්තරාත්මකව සිතියම් ගත කිරීම මගින් වඩා යෝග්‍ය නිපුණතාවයන් හඳුනා ගැනීමත්, ක්ෂණික රැකියා අවස්ථා බිහි කළහැකි ව්‍යවසාය සංවර්ධනය වැනි විශේෂිත උපාය මාර්ගික ක්‍රියා දාමයනට පිවිසීමටත් මෙමගින් හැකි වේ. තෘතීයික අධ්‍යාපන ප්‍රතිසංස්කරණ ක්‍රියාවලිය තුළ පාඨමාලා විවිධාංගීකරණය හා ඉහළ ගණයේ නිපුණතා ඉලක්ක කර ගැනීම මගින් ගෝලීය තරඟකාරීත්වයට මුහුණ දිය හැකි ශ්‍රම බලකායක් බිහිකළ හැකි වෙයි. ඉහළ ද්විතීයික මට්ටමේ දී, විධිමත් පුහුණු හා උපදේශනය මාර්ගයෙන් රැකියාව කරා යොමුවීමේ ක්‍රියාවලිය සාර්ථක කළ හැකි වෙයි. අවම වේතන ප්‍රතිපත්තියක් සහතික කිරීම උදෙසා ප්‍රතිපත්ති ක්‍රියාත්මක කිරීම ද අවශ්‍ය වේ.

ලිංගික හා ප්‍රජනන සෞඛ්‍යයට ඇති අයිතිය අනුමත කරන්න

ලිංගික හා ප්‍රජනන සෞඛ්‍යය තොරතුරු හා සේවාවන් ලබා ගැනීමට යෞවනයන්ට ඇති අයිතිය තහවුරු කරලීම සහ සිය හැකියා විකසනයට මෙන්ම තොරතුරු ලබා ගැනීමේ අයිතිය ආදියේ පවතින නීතිමය සංකල්ප, අදාල ප්‍රතිපත්ති හා නීතිමය විධිවිධාන අදාල වාර්තාවල අන්තර්ගත කළ යුතුය. යෞවනයන්ගේ ලිංගික චර්යාවන් සම්බන්ධයෙන් ද පවුල් සැලසුම් සේවාවන්වලට පිවිසීම සඳහා අවකාශය සැලසීමේ වැදගත්කම පිළිබඳව ද දෙමාපියන්, පූජක පක්ෂය ගුරුවරු සහ පොදුවේ සමස්ත ජන සමාජයම සංවේදී කිරීම ඉතාම ඉක්මනින් සපුරා ගත යුතු අවශ්‍යතාවයකි. වඩා හොඳ දැනුවත් තීරණ ගැනීම සඳහා පරිපූර්ණ ලිංගික හා ප්‍රජනන සෞඛ්‍ය දැනුමක් යෞවනයන්ට ලබා දීම අවශ්‍යයම වේ.

බාධක ඉවත් කර තරුණ සහභාගීත්වය වැදගත්යැයි පිළිගන්න

විශේෂයෙන් නීති බලාත්මක කිරීමේ ආයතන, අධ්‍යාපනය හා සෞඛ්‍යය සේවාවලට අදාළ ආයතනවලට තරුණ ජීවිත හා බැඳි කේන්ද්‍රීය භූමිකාවක් ඇත. මෙම ආයතන තරුණ ප්‍රජාව දෙස යහපත්ව බලන හා තරුණ සහභාගීත්වය හා නායකත්වයට පහසුකම් සපයන ඒවා විය යුතුය. බොහෝ රාජ්‍ය හා රාජ්‍ය නොවන ආයතනවල තරුණ සහභාගීත්වයට යාන්ත්‍රණ ඇති අතර, භාෂාව, සමාජ පන්තිය, ලිංගිකත්වය හා වාර්ගිකත්වය සමග බැඳි බාධක මැඬලීමේලා ඒ ඒ ආයතන මූලිකත්වයක් ගෙන ක්‍රියාකාරී විය යුතුය. යෞවනයන් නායකත්ව තනතුරු සඳහා ගත යුතු අතර තමන්ගේම න්‍යාය පත්‍රයන් හැඩ ගස්වා ගැනීමේ දී ඔවුන්ටද හඬක් තිබිය යුතුයි. සෑම මට්ටමින් ම තොරතුරු ලබා ගැනීමට ඇති අවකාශය සහතික කිරීම තුලින් වඩා දැනුමැති හරවත් දායකත්වයක් ලබා දීමට තරුණ ප්‍රජාවට හැකියාවක් ලැබේ. අධ්‍යාපන ආයතන විශේෂයෙන් ම උසස් අධ්‍යාපන ආයතන තුළ ස්වාධීනවූත් අන්‍යෝන්‍ය ගෞරවයකින් යුතු වූත් ශිෂ්‍ය ක්‍රියාශීලිත්වයකට අනුබල දීම අවශ්‍යය වේ.

ගැටුම් පිළිබඳ මූලයන් සිඳලන, නිතිපතා භාවිතා කළහැකි සාරධර්ම වැළඳ ගන්න

ශ්‍රී ලංකාවේ ගැටුම්වලට මුල් වූ හේතූන් ප්‍රවේශමෙන් හා අඛණ්ඩව විශ්ලේෂණය කිරීම හා ඒවාට ප්‍රතිචාර දැක්වීම මත තිරසාර සාමය හා සංවර්ධනය රඳා පවතී. අන්‍යෝන්‍ය ගරුත්වය, විවිධත්වයට ගරුකිරීම හා අගය කිරීම වැනි සාරධර්ම ලාංකීය තරුණයන්ගේ එදිනෙදා අත්දැකීම් බවට පත් විය යුතු ය. විශේෂයෙන් අධ්‍යාපනය, රාජ්‍ය පරිපාලනය, නීති බලාත්මක කිරීම අධිකරණ පද්ධතිය වැනි මූලික ආයතන වලට සංහිඳියාව සහ සමාජ ඒකාබද්ධතාව විශේෂයෙන් සමාජ සාධාරණත්වය, සමානාත්මතාව, වෙනස්කම් නොකිරීම හා නීතියේ ආධිපත්‍යයට ගරු කිරීම වැනි සාරධර්ම පෝෂණය කළ හැක්කේ කෙසේ ද යන්න සොයාබැලීම සඳහා ඒ ඒ ආයතන ඇගයීමට ලක් කළ යුතුය.

ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවීය සමානාත්මතාවය වැඩි දියුණු කිරීමට ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවය හා බැඳුණු අගයන් වෙනස් කිරීම

ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවය පිළිබඳ සමානාත්මතාවය කරා ප්‍රගතිය දිගටම පවත්වා ගැනීමට නම් ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවය හා පාදක වී ඇති සම්මතයන්ගෙන් හා අගයයන්ගෙන් වෙනස් වීම් විය යුතුයි. නින්දා හා අපහාස ලැබෙතැයි යන සැකයකින් යුතුව හෝ ගරුත්වයේ හෝ තත්වයේ අඩුවක් නොවී ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවය හා සබැඳි දෑ ගවේශනයට හා ප්‍රකාශකිරීමට යෞවනයන්ට හා සියළුම යෞවනියන්ට ධෛර්යය දිය යුතුය. මේ සඳහා අධ්‍යාපනය තුළ, නීති පද්ධතියෙහි, ආගමික සංවිධානයන්හි, පවුලෙහි සහ පුළුල් දේශපාලන හා සමාජයීය පරිසරය තුළ කෙතරම් සියුම් ලෙස ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවයේ අනන්‍යතාවන් හා බාධක ආයතන ගත කර ඇතිදැයි ප්‍රවේශමෙන් පිරික්සීමක් හා ප්‍රශ්ණ කර විමසීමක් අවශ්‍යය.

ප්‍රශස්ත සමාජ සාධාරණත්වය : ඒ සඳහා දැන් වේලාවයි

ශ්‍රී ලාංකීය තරුණ ප්‍රජාව ඔවුන්ගේ ප්‍රචණ්ඩත්වය හා දේශපාලන අන්තවාදය නිසා සෑම විටම මහජන අවධානයට යොමු වී ඇත. නමුත් සූක්ෂම විග්‍රහයන් පෙන්නුම් කරන්නේ ඔවුන් පශ්චාත් අධිරාජ්‍යවාදී රාජ්‍යය, ආණ්ඩු ක්‍රමය හා සමාජය තුළ පවතින සමහර බරපතල දුර්වලතාවයන් ඉස්මතු කිරීමේ ද පෙරමුණෙහි වූ බවයි.

පැවති ශ්‍රී ලාංකීය රජයන් තරුණයන් මතුකර දැක් වූ ගැටලුවලට ප්‍රතිචාර දැක්වීමට, උත්සාහ දරා ඇති මුත්, සද්භාවයෙන් ගත් මේ බොහෝ පියවර සෑම විටම අපේක්ෂිත ප්‍රතිඵල ලබා දී නැත. පුළුල් වෙනසක් ඇති කිරීමට මනා ප්‍රතිපත්ති පමණක් ප්‍රමානවත් නොවේ.සැබෑ වෙනසක් සඳහා දේශපාලන, සමාජයීය හා ආර්ථික ව්‍යූහයන්වල මූලික පරිවර්තනයක් අත්‍යවශ්‍ය වේ. එවැනි පරිවර්තනයක් ඇති කිරීම උදෙසා නායකත්වයක් හා අවංක කැපවීමක් ද අත්‍යවශ්‍ය වේ.

ශ්‍රී ලංකාවේ තරුණ පිරිස සෑමවිටම සමාජ සාධාරණත්වය මහත් ආසාවකින් අපේක්ෂා කර ඇත. ඒවා අත්පත් කිරීමට ගන්නා උත්සාහයන්හි දී ඔවුන් අති මහත් කැපකිරීම් කොට ඇත. සත්‍යය වශයෙන්ම අතීතයේ සිදු වූ අඩු ලුහුඬුකම් මග හරවා කටයුතු කිරීමේ අවස්ථාව දැන් එළඹී ඇත.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

நிறைவேற்றுச் சுருக்கம்

இலங்கை தேசிய மானிட அபிவிருத்தி அறிக்கை 2014

இளைஞரும் அபிவிருத்தியும்:

அனைவரையும் உள்வாங்கும் எதிர்காலத்தை நோக்கி

UNDP

Empowered lives.
Resilient nations.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

நிறைவேற்றுச் சுருக்கம்

இலங்கை தேசிய மானிட அபிவிருத்தி அறிக்கைகள் 1998 – 2014

1998 மானிட அபிவிருத்தியின் பிராந்திய பரிமாணங்கள்
2012 மானிட அபிவிருத்திக்காக பிராந்திய ஏற்றத்தாழ்வுகளை நீக்குதல்
2014 இளைஞரும் அபிவிருத்தியும்: அனைவரையும் உள்வாங்கும் எதிரகாலத்தை நோக்கி

பதிப்புரிமை உடையது © 2014
ஐக்கிய நாடுகள் அபிவிருத்தி நிகழ்ச்சித் திட்டம், UNDP இலங்கை

சகல உரிமைகளும் பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த வெளியீட்டில் எந்தவொரு பகுதியும் UNDP இலங்கை நிறுவனத்திலிருந்து பெற்றுக்கொண்டு பூர்வாங்க அனுமதியின்றி மீள் பதிப்பாக்கம் செய்தல், மீளப் பெறக்கூடிய முறைமையொன்றில் சேமித்து வைத்தல் அல்லது இலத்திரனியல், பொறிமுறை, நிலற்பிரதிகள், அறிக்கையிடல் அல்லது வேறு விதமான வழிகளில் அல்லது முறைகளில் மீளப் பதிப்பாக்கம் செய்தல் ஆகாது.

ISBN 978-955-1031-33-6

இந்த நூலுக்கான ஒரு அட்டவணைப் பதிவு இலங்கை UNDP அலுவலகத்தில் உள்ளது.
தகவல் வடிவமைப்பும் தரவுகளின் காட்சிப்படுத்தலும் : Show town Entertainment, கொழும்பு 5, இலங்கை.
இலங்கையில் அச்சிடல் : Softwave Printing and Packaging (Pvt) Ltd., கொழும்பு 5, இலங்கை.

இந்த அறிக்கையின் உள்ளடக்கம் UNDP இன் கருத்துக்களை பிரதிபலிக்கின்றது எனக் கொள்வதற்கில்லை.

இந்த அறிக்கையானது UNDP இலங்கை இனால் வழிப்படுத்தப்பட்ட சுதந்திரமான பிரசுரமாகும். இந்த அறிக்கைக்கான ஆய்வும் எழுத்தாக்கமும் பின்வருவோரைக் கொண்ட ஆய்வாளர் குழுவினால் மேற்கொள்ளப்பட்டது : கலாநிதி சாந்த அபேசிங்க, கலாநிதி ஹரிணி அமரசூரிய, கலாநிதி சுப்பையா சந்திரபோஸ், கலாநிதி உதன் பெர்னாண்டோ, செல்வி பிரசாந்தி ஜயசேகர, கலாநிதி நெவிஸ் மொறாயஸ் மற்றும் கலாநிதி நாலக்க விக்கிரமசிங்க
தமிழாக்கம் : தையமுத்து தனராஜ்

குறிப்பு: பதிலின்மை நிமிர்த்தம் தவிர்க்கப்பட்ட தரவுகள் மற்றும் முழுமையாக்கள் காரணமாக இந்த அறிக்கையிலுள்ள சில அட்டவணைகளும் உருவங்களும் 100 வீதத்தை சமனாக இணங்காது.

தமிழில் மொழி பெயர்க்கப்பட்ட இப் பதிவிற்கும் இதனுடைய பிறதிக்கும் இடையில் முறன்பாடு காணப்படுமிடத்தில் ஆங்கிலத்தில் வெளியிடப்பட்ட பதிவே இறுதியானதாகப் கொள்ளப்படும்.

அச்சிடப்பட்ட பின்னர் கண்டறியப்பட்ட தவறுகள் அல்லது தவிர்ப்புகள் பற்றிய பட்டியல் எமது இணையதளத்தில் உள்ளது : http://lk.undp.org/

இணைய அணுகல் இல் இவ்வறிகையை அடைவதற்க்கு:

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

முன்னுரை

மானிட அபிவிருத்தி அறிக்கைகள் ஐக்கிய நாடுகள் அபிவிருத்தி நிகழ்ச்சித்திட்டத்தினால் (UNDP) 1990 முதல் வழிப்படுத்தப்பட்டு பிரசுரிக்கப்படுகின்றன. இந்த அறிக்கைகள் அபிவிருத்தி பிரச்சினைகள், செயல்நெறிகள், முன்னேற்றங்கள் மற்றும் கொள்கைகள் பற்றி அறிவார்ந்த சுதந்திரம் நிறைந்ததும் அனுபவத்தில் ஆழ்ந்ததுமான பகுப்பாய்வுகளாகும். மானிட அபிவிருத்தியை விரிவாக்குவதே இந்த அறிக்கையின் இறுதி இலக்காகும்: அதாவது பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு அழுத்தம் தருவதற்கு சமமாக ஆரோக்கியம், கல்வி, மனித சுதந்திரம் மற்றும் பரந்த தெரிவுகள் ஆகியவற்றுக்கும் முக்கியத்துவம் தரவேண்டும் என்பதாகும். இதற்கு அமைவாகவே 1990 இல் வெளிவிடப்பட்ட முதலாவது உலகளாவிய மானிட அபிவிருத்தி அறிக்கையில் "ஒரு தேசத்தின் உண்மையான சொத்து அதன் மக்களாவர்" என அழுத்தியுரைக்கப்பட்டது.

UNDP இலங்கை அதன் முதலாவது தேசிய மானிட அபிவிருத்தி அறிக்கையை 1998இல் வெளியிட்டது. அதன் இரண்டாவது அறிக்கையான மானிட அபிவிருத்திக்கான பிராந்திய ஏற்றத்தாழ்வுகளை நீக்குதல் 2012இல் வெளியிடப்பட்டது. அந்த அறிக்கையானது பல்வேறு மக்கள் பிரிவுகளுக்குமிடையிலான பிராந்திய ஏற்றத்தாழ்வுகளை வெளிப்படுத்தியது. மானிட அபிவிருத்தி என்பது நிகழ்கால தேவைகளைப் போன்று எதிர்காலத் தேவைகளிலும் கவனம் செலுத்துவதன் காரணமாக இலங்கையின் இந்த மூன்றாவது தேசிய மானிட அபிவிருத்தி அறிக்கை (2014) இலங்கையின் இளையோர் சமூகத்தின் முக்கிய வகிபங்கினை ஆராய்கிறது. இளையோரும் அபிவிருத்தியும் : கூடிய உள்ளடங்கல் நிறைந்த எதிர்காலத்தை நோக்கி என்னும் இந்த அறிக்கையானது இலங்கைத் தேசம் 21ஆம் நூற்றாண்டின் ஊடாக முன்னேறும்போது இளைஞர்கள் எதிர்நோக்கும் வாய்ப்புகளையும் அறைகூவல்களையும் ஆய்வு செய்கிறது. இந்த ஆண்டானது இலங்கையின் இளையோருக்கு முக்கியத்துவம் பொருந்திய ஆண்டாக விளங்குகிறது. இந்த ஆண்டில்தான் தேசிய இளையோர் கொள்கை வெளியிடப்பட்டதோடு இளையோர் மீதான உலக மாநாடும் இங்கு நடந்தேறியது. இம்மாநாட்டின் பெறுபேறாக வெளியிடப்பட்ட அறிக்கையில் முதல் தடவையாக அரசாங்கமும் இளையோர் பிரதிநிதிகளும் கையொப்பமிட்டனர்.

இலங்கையில் 15 – 29 வயதுக்குட்பட்ட 4.64 மில்லியன் இளையோர் உள்ளனர். இவர்கள் நாட்டின் சனத்தொகையின் 23.2 வீதமாவர். மிலேனியம் அபிவிருத்தி இலக்குகளை (Millennium Development Goals - MDGs) அடைவதில்இலங்கை உறுதியான முன்னேற்றத்தை காட்டி மத்திய வருமான நாடு என்னும் அந்தஸ்தினை அடைந்திருப்பினும் அது பல அறைகூவல்களுக்கு தொடர்ந்தும் முகம் கொடுக்கிறது. இதில் இளையோர பெரிதும் பாதிக்கப்பட்ட குழுவினராக உள்ளனர். கல்வி, தொழில்வாய்ப்பு, ஆரோக்கியம், யுத்தத்துக்குப் பின்னரான நல்லிணக்கம் மற்றும் சமூக ஒருமைப்பாடு, குடிசார் ஈடுபாடு, அரசியல் பங்கேற்பு முதலான பல்வேறு பிரச்சினைகளை அவர்கள் எதிர்நோக்குகின்றனர். எனினும் இத்தகைய பிரச்சினைகளுக்கு முகம் கொடுத்து இளையோரை சமத்துவமான உரித்தாளர்களாகவும் சமூகங்களினதும் ஒட்டுமொத்த தேசத்தினதும் அபிவிருத்தியில் முக்கிய சொத்துகளாகவும் ஆக்கபூர்வமாக ஈடுபடுத்திக் கொள்ளக்கூடிய வாய்ப்புகளும் இருக்கவே செய்கின்றன.

இந்த தேசிய மானிட அபிவிருத்தி அறிக்கையானது உரித்தாளர்களின் ஆலோசனைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது. அத்துடன் தேசிய இளையோரை பிரதிநிதித்துவம் செய்யும் இளயோரைக் கொண்ட மாதிரி எடுப்பை அடிப்படையாகக் கொண்டு மேற்கொள்ளப்பட்ட இந்த பண்புரீதியான ஆய்வானது அவர்கள் எதிர்கொள்ளும் சவால்கள், இருக்கக்கூடிய வாய்ப்புகள் தொடர்பாகவும் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டிய பொருத்தமான நடவடிக்கைகள் பற்றியும் அவர்களது கருத்துக்களையும் கண்ணோட்டங்களையும் பதிவு செய்கிறது.

குறிப்பாக இளையோருக்கும் பொதுவாக தேசத்துக்கும நன்மை தரக்கூடிய வகையில் தற்போதைய முக்கிய கொள்கைகளை உயிரூட்டியும் முன்னுரிமைப்படுத்தியும் நடைமுறைப்படுத்தவேண்டும். அதற்காக அரசாங்கம், அரசுசாரா அமைப்புகள் மற்றும் முக்கியமாக இளைஞர்களை ஒன்றிணைக்கின்ற ஒரு தளமாக மேற்படி அறிக்கை அமையும் என நாம் நம்புகிறோம். இலங்கைத் தேசத்தின் இளைஞர்கள் இந்த அறிக்கையை தம்முடைய உடமையாக்கிக் கொண்டு அபிவிருத்தி நோக்கிய மாற்ற முகவர்களாக இயங்குவதற்கு தமது முழு ஆற்றலையும் பயன்படுத்துவார்கள் எனவும் நாம் எதிர்பார்க்கிறோம்.

UNDP ஆனது இத்தகைய உள்ளடங்கிய செயன்முறைக்கு இலங்கை அரசாங்கத்தின் பங்காளியாக உதவுவதற்கு தன்னை முழுமையாக அர்ப்பணித்துள்ளது. இலங்கையில் கொள்கை அபிவிருத்தி மற்றும் அதன் அமுலாக்கலுக்கு மேற்படி தேசிய மானிட அபிவிருத்தி அறிக்கை பிரதான உந்துசக்தியாக அமையக்கூடும்.

சுபினே நந்தி
UN இன் வதிவிட ஒருங்கிணைப்பாளரும் UNDP இன் வதிவிட பிரதிநிதியும்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

நன்றியுரை

இளைஞரும் அபிவிருத்தியும் : கூடிய உள்ளடங்கல் நிறைந்த எதிர்காலத்தை நோக்கி என்னும் இலங்கை தேசிய மானிட அபிவிருத்தி அறிக்கையானது (2014) பல்வேறு தனிநபர்கள் மற்றும் நிறுவனங்களின் உதவியும் ஆதரவும் இல்லாமல் உருவாக்கப்பட்டிருக்க முடியாது. அவர்களது மதிப்பார்ந்த பங்களிப்புக்களுக்காக அவர்களுக்கு நன்றிகூற இந்த வாய்ப்பினை நாம் பயன்படுத்திக் கொள்கிறோம்.

தேசிய வழிகாட்டல் மற்றும் மதியுரைக் குழு

இந்த அறிக்கை தயாரிப்பில் ஆரம்பம் முதல் இறுதிவரை வழிகாட்டியமைக்காக தேசிய வழிகாட்டல் மற்றும் மதியுரைக் குழுவினருக்கு எம்முடைய விசேட நன்றிகளைத் தெரிவிக்கிறோம். இந்த குழுவின் இணைத் தலைவர்களாக UNDP இன் தேச பணிப்பாளர் செல்வி ரஸீனா பில்கிராமியும் திறைசேரியின் பிரதிச் செயலாளர் கலாநிதி சுரேன் பட்டகொடையும் பணியாற்றினர். நிதி மற்றும் திட்டமிடல் அமைச்சின் தேசிய திட்டமிடல் திணைக்களத்தின் பணிப்பாளர் நாயகம் செல்வி சந்தனி விஜேவர்தன, இளைஞர் விவகாரம் மற்றும் திறன் அபிவிருத்தி அமைச்சின் மேலதிக செயலாளர் செல்வி நிலாந்தி சுகததாச, கல்வி அமைச்சின் செயலாளர் திரு. அனுர திசாநாயக்க, உயர்கல்வி அமைச்சின் செயலாளர் கலாநிதி சுனில் ஜயந்த நவரத்ன, சர்வதேச தொழில் நிறுவனத்தின் (ILO) தேச பணிப்பாளர் திரு. டொங்லின் லீ, ஐக்கிய நாடுகள் குழந்தைகள் கல்வி நிதியத்தின் (UNICEF) பிரதிப் பிரதிநிதி அன்டோனியோ டிமியோ, இலங்கை இளைஞர் பாராளுமன்றத்தின் பிரதிநிதிகள் திரு செனல் வன்னியாரச்சி, செல்வி துலாஞ்சலி இலுக்சூரிய, இலங்கை கொள்கைகள் கற்கை நிறுவனத்தின் வறுமை மற்றும் சமூக நலனோம்பல் கொள்கை ஆய்வு நிறுவனத்தின் ஆய்வாளரும் தலைவருமான கலாநிதி கங்கா திலக்கரத்ன ஆகியோர் இக்குழுவின் உறுப்பினர்களாகப் பணியாற்றினர். குறிப்பாக மேற்படி குழுவினர் தமது பணிகளை மேற்கொள்ள விரைந்து உதவிகளை வழங்கிய தேசிய திட்டமிடல் திணைக்களத்தின் பணிப்பாளர் T.M.J. பண்டார அவர்களுக்கு நன்றிகூற நாம் பெரிதும் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

தேசிய குடும்ப கணக்கெடுப்பு முறையியலை அடிப்படையாகக் கொண்ட தேசிய இளையோர் ஆய்வினை (2013) ஆய்வினை நடத்துவதற்கு முறையியல் தொடர்பாக வழிகாட்டல் வழங்கிய தேசிய தொகை மதிப்பு மற்றும் புள்ளிவிபரங்கள் திணைக்களத்தின் பணிப்பாளர் நாயகம் திரு D.C.A. குணவர்தன அவர்களுக்கும் அதன் அலுவலர்களான திரு. W.W.M.A.S. பிரேமகுமார, செல்வி. I.R. பண்டார, திரு. K.M.R. விக்கிரமசிங்க மற்றும் திரு J.M.S.U.B. ஜயமகா ஆகியோருக்கும் எமது நன்றிகள் உரித்தாகும்.

பங்களித்தவர்கள்

இந்த தேசிய மானிட அபிவிருத்தி அறிக்கை (2014) யின் ஆய்வுக் குழுவினர் மேற்கொண்ட உன்னத பணிக்காக அவர்களை நாம் மனமுவந்து பாராட்டுகிறோம். அவர்கள் நாடளாவிய ரீதியில் தெரிவு செய்யப்பட்ட இளைஞர்கள் மீதான அளவீட்டாய்வையும் பண்புசார் ஆய்வையும் மேற்கொண்டனர். இரு பல்கலைக்கழகங்கள் மற்றும் ஓர் ஆய்வு நிறுவனத்திலிருந்து தெரிவு செய்யப்பட்ட குழு உறுப்பினர்கள் பின்வருமாறு:

- கலாநிதி ஹரிணி அமரசூரிய, தலைமை ஆய்வாளர், சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர், சமூகக் கற்கைகள், இலங்கை திறந்த பல்கலைக்கழகம்;
- கலாநிதி நாலக்க விக்கிரமசிங்க, இணை - ஆய்வாளர், சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர், வர்த்தகம் மற்றும் நிதித்துறை, களனி பல்கலைக்கழகம்;
- கலாநிதி சாந்த அபேசிங்க, இணை - ஆய்வாளர், சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர், சமூகக் கற்கைகள், இலங்கை திறந்த பல்கலைக்கழகம்;
- கலாநிதி நேவிஸ் மொறாயஸ், சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர், சமூகக் கற்கைகள், இலங்கை திறந்த பல்கலைக்கழகம்;
- செல்வி பிரசாந்தி ஜயசேகர, இணை - ஆய்வாளர், கனிஷ்ட ஆய்வாளர், வறுமை பகுப்பாய்வுக்கான நிலையம்;
- கலாநிதி சுப்பையா சந்திரபோஸ், சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர், சமூகக் கற்கைகள், இலங்கை திறந்த பல்கலைக்கழகம்;
- கலாநிதி உதன் பெர்னாண்டோ, இணை - ஆய்வாளர், குழுத்தலைவர், தொடர்பாடல் மற்றும் கொள்கை நிகழ்ச்சித்திட்டம், வறுமை பகுப்பாய்வுக்கான நிலையம்
- செல்வி நிசானா ஹனிபா, அபிவிருத்திசார் நிபுணத்துவ ஆலோசகர்

செல்வி ஹசித்த ரத்னசிரி மேற்படி ஆய்வுக்குழுவுக்கு சிறந்த முறையில் உதவியாளராக செயற்பட்டார். திரு. பினரா அங்கம்மன, திரு ஹர்சக ஹெட்டிஆரச்சி, திரு. சமன் ஜயரத்ன, திரு. அசித்தகுமார, கலாநிதி T. மங்களேஸ்வரன், திரு N.A.A.P. நிசங்க, திரு உபாலி பன்னிலாகே, செல்வி. H.D.P. பிரேமரத்ன, கலாநிதி. S. சதானந்தன் ஆகியோர் மாகாண இணைப்பாளர்களாக செயற்பட்டு துல்லியமான தரவுகள் பெறப்படுவதை உறுதிப்படுத்தினர். இவர்கள் யாவரும் தேசிய பல்கலைக்கழகங்களைச் சேர்ந்தவர்களாவர். அத்துடன் தரவு சேகரிப்பாளர்களாக சலிக்காது பணிபுரிந்த நூற்றுக்கு மேற்பட்ட பல்கலைக்கழக மாணவர்களுக்கும் எமது நன்றிகள்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

இளைஞர்கள் மற்றும் ஏனைய உரித்தாளர்களின் பங்களிப்புகள்

தேசிய இளையோர் ஆய்வு (2013) தொடர்பாக மேற்கொள்ளப்பட்ட குவிமைய கலந்துரையாடல்கள் மற்றும் முக்கிய தகவலாளர் நேர்காணல்களில் பங்கேற்ற இலங்கையின் இளையோருக்கும் ஏனையோருக்கும் நன்றி கூற நாம் கடமைப்பட்டுள்ளோம். இளைஞர்கள் தெரிவித்த கருத்துக்கள் இந்த அறிக்கையில் முறையாகப் பதிவு செய்யப்பட்டிருப்பதாகவும் அவர்களது பிரச்சினைகள் மற்றும் அபிலாஷைகளை நன்கு பிரதிபலித்துள்ளதாகவும் நாம் நம்புகிறோம். அத்துடன் அரசாங்க நிறுவனங்கள், அரசு சாரா நிறுவனங்கள், ஆய்வு மற்றும் புலமைசார் நிறுவனங்கள், அபிவிருத்தி பங்காளிகள் மற்றும் தனியார் துறை உள்ளிட்ட பல்வேறு உரித்தாளர் கலந்துரையாடல்களில் பங்கேற்றவர்களின் பங்களிப்புகளையும் நாம் நன்றியுடன் நினைவுகூர்கிறோம்.

வாசிப்பாளர்களின் குழு மற்றும் மேலதிக பங்களித்தோர்

இலங்கை ஐ.நா. அபிவிருத்தி உதவி சட்டகத்தின் இளைஞர் பொறிமுறை மற்றும் ஐ.நா. வதிவிட இணைப்பாளர் அலுவலகம் ஆகியவற்றின் ஊடாக எமது சக ஐ.நா. முகவரகங்கள் வழங்கிய காத்திரமான பங்களிப்புகளையும் பாராட்ட விரும்புகிறோம். ஐ.நா. முகவரகங்களின் ஒன்றிணைந்த உள்ளீடுகள் மூலம் ஆய்வுக்குழுவின் உபதொனிப்பொருள் பகுதிகள் தொடர்பான தற்போதைய தரவு மற்றும் ஆய்வுகளை அடையக்கூடியதாக இருந்தது. பின்வரும் நிறுவனங்களுக்கு விசேட நன்றிகூற நாம் கடமைப்பட்டுள்ளோம்: சர்வதேச தொழில் நிறுவனம் (ILO), ஐ.நா. குழந்தைகள் நிதியம் (UNICEF), ஐ.நா. சனத்தொகை நிதியம் (UNFPA), ஐ.நா. தொண்டர்கள் (UNV), உலக சுகாதார நிறுவனம் (WHO) மற்றும் HIV/AIDS தொடர்பான இணைந்த ஐ.நா. நிகழ்ச்சித் திட்டம் (UNAIDS).

UNDP குழு

இளையோர் மற்றும் அபிவிருத்தி மீதான இலங்கையின் மூன்றாவது தேசிய மானிட அபிவிருத்தி அறிக்கையை தயாரிப்பை முன்னெடுக்க காரணமானவர்கள் இலங்கை UNDP வதிவிட பிரதிநிதி திரு. சுபினே நந்தி மற்றும் தேச பணிப்பாளர் செல்வி ரஸீனா பில்கிராமி ஆகியோராவர். அறிக்கையில் குவிமையம் செலுத்தவேண்டிய பகுதிகளை வரையறுத்தும் தேசிய சூழலமைவை கருத்தில் கொள்ளவும் அவர்கள் ஆய்வுக்குழுவுக்கு வழிகாட்டியதோடு அவர்களுக்கு உறுதியான பக்கபலமாகவும் நின்றனர். இவ்வறிக்கை தயாரிப்பில் முகாமையாளர் பொறுப்பை ஏற்றிருந்த கொள்கைசார் நிபுணர் செல்வி சோனாலி தயாரத்ன சகல கட்டங்களிலும் வழிகாட்டியதோடு ஆய்வுக் குழுவினர்க்கு காத்திரமான உள்ளீடுகளையும் வழங்கினார். நிபுணத்துவ ஆலோசகரான கலாநிதி பிறெடரிக் அபேரத்ன தொடர்ந்து வந்த அறிக்கை வரைபுகள் தொடர்பான வழிகாட்டல்களையும் காத்திரமான பின்னூட்டல்களையும் ஆய்வுக் குழுவுக்கு வழங்கினார்.

வரைபு அறிக்கை தொடர்பாக வழிகாட்டல்களையும் காத்திரமான பின்னூட்டல்களையும் வழங்கிய ஆசியா மற்றும் பசுபிக்குக்கான UNDP பிராந்திய அமைப்பினருக்கு குறிப்பாக திரு. தங்கவேல் பழனிவேல், செல்வி பிஸ்வா நாத் திவாரி, திரு. ஸ்கொட் ஸ்டேன்லி, செல்வி தஸ்னீம் மிர்ஸா ஆகியோருக்கு எமது விசேட நன்றிகள் உரித்தாகும். இந்த அறிக்கையின் எண்ணக்கருவாக்கத்துக்கு உதவியமைக்காகவும் நடைமுறைகள் தொடர்பான வழிகாட்டல்கள் வழங்கியமைக்காகவும் மூலோபாய தொழில்நுட்ப உள்ளீடுகளை வழங்கியமைக்காகவும் UNDP புதுடில்லி மனித அபிவிருத்திக்கான UNDP சர்வதேச நிலையத்தைச் சேர்ந்த கலாநிதி கியாநேந்திரா படகயன், செல்வி எலினா பொர்சற்றி, கலாநிதி பீற்றர் டி சூசா மற்றும் செல்வி மீனாஷ் முன்சி ஆகியோருக்கும் எமது மனமார்ந்த நன்றிகள்.

இந்த அறிக்கையை மிக உன்னதமாக செவ்வையாக்கம் செய்த செல்வி கிறெட்சன் லுஸிங்கர் அவர்களுக்கும் மிகச் சிறப்பாக தமிழாக்கம் செய்த இலங்கை திறந்த பல்கலைக்கழக ஓய்வுநிலைப் பேராசிரியர் தையமுத்து தனராஜ் அவர்களுக்கும் மற்றும் கலாநிதி நெவிஸ் மொறாயஸ் அவர்களுக்கும் எமது நன்றிகள்.

இந்த அறிக்கை தயாரிப்பில் மிகவும் உதவியாக இருந்த பின்வருபவர்களுக்கு எமது மனமார்ந்த நன்றிகள்: செல்வி ஏஞ்சலா பேரின்பநாயகம்,திரு. யசஸ் தலகல்ல, செல்வி மதுஷலா சேனரத்ன, செல்வி அமந்தி விக்கிரமசிங்க, திரு. பாதில் பக்கீர் மாக்கார், திரு. முராத் மொஹிடீன், செல்வி ருதிஷா பாரென், செல்வி சோயி கீலர், செல்வி நினா அபேதீர, செல்வி அவிந்தி பெரேரா, திரு. இசுரு பெரேரா-சோமசிங்க, திரு. கவிந்த ரத்னபால, செல்வி சாதனா மோகன், திரு. அஷான் அபேவர்தனமற்றும், செல்வி. அயுஷ்கா நுகளியத்த, செல்வி. அம்ரித்தா முத்தையா மற்றும் தொண்டர் வேலைப்படை (V-Force). வெளிவாரி ஆய்வினை Ad Vision நிருவனம் மேற்கொண்டிருந்தது.

தகவல் வடிவமைப்பு மற்றும் தரவு படமாக்கலில் மிகக் குறுகிய காலத்தில் உதவி வழங்கியமைக்காக ஷோரவுண் என்டர்ரெயின்மென்ற் (தனியார்) நிறுவனத்துக்கும் அறிக்கையை விரைந்து அச்சிட்டுதவிய சொப்ற்வெவ் பிரிண்டிங் மற்றும் பெக்கேஜிங் (Softwave Printing and Packaging) நிறுவனத்தினர்க்கும் எமது நன்றிகளையும் பாராட்டுகளையும் தெரிவிக்கிறோம்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

நிறைவேற்றுச் சுருக்கம்

இளைஞர் கண்ணோட்டத்தில் மனித அபிவிருத்தி

இளைஞர்களின் பங்கேற்பு இன்றி நிலைபேண் தகைமையும் நியாயத்துவமும் கொண்ட மனித அபிவிருத்தி என்பது சாத்தியமானதல்ல. எனினும் உலகளாவிய ரீதியில் பொதுக்கொள்கை ஆக்கத்தில் அவர்களுக்குரிய முக்கியத்துவம் வழங்கப்படுகிறது எனக் கூறுவதற்கில்லை. அப்படியே சில நாடுகளில் வழங்கப்பட்டாலும் கூட அவை முறையாக அமுலாக்கப்படுவதில்லை.

இலங்கையிலும் கூட இளைஞர் தொடர்பான பிரச்சினைகளும் எழுவினாக்களும் இருக்கவே செய்கின்றன. எனவே 2014ஆம் ஆண்டுக்குரிய மனித அபிவிருத்தி அறிக்கையின் தொனிப்பொருளாக இளைஞர் பிரச்சினைகள் அமைவது மிகவும் பொருத்தமானதாகும். இந்த அறிக்கையானது பல்வேறு இளைஞர் குழுக்களின் பன்முகப்பட்ட வாழ்க்கை நிலைமைகளையும் அவர்களுக்குள்ள வாய்ப்புகள், தடைகள் மற்றும் அவர்களின் சுதந்திரம் முதலியவை குறித்தும் ஆய்வு செய்கிறது. இவைகளே இளைஞர்களின் இன்றைய வாழ்க்கை நிலைமைகளின் செழுமை மற்றும் அவர்கள் வளர்ந்த பருவத்தினராக வெற்றிகரமாக மாற்றமுறுவதற்கு அவர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய படிநிலைகள் ஆகியவற்றைத் தீர்மானிக்கின்றன. அரசு மற்றும் அரசுசாரா முகவரகங்கள் இளைஞர் தொடர்பாகக் கொண்டிருக்கக் கூடிய அணுகுமுறைகளையும் இவ்வறிக்கை கருத்தில் கொண்டுள்ளது. அத்துடன் மனித விருத்தியை மேம்படுத்தக்கூடிய தற்போதைய கொள்கைகள், நிறுவனங்கள் மற்றும் செயற்பாடுகள் தொடர்பில் இளைஞர்களின் நிலைமையை கணிப்பிடுவதற்கான வாய்ப்புகளையும் வழங்குகிறது. இளைஞர் என்போர் 15 முதல் 29 வயதுக்கிடைப்பட்ட நபர்கள் என்னும் இலங்கையின் வரைவிலக்கணத்தையே இந்த அறிக்கையும் பின்பற்றுகிறது. இன்று இந்த நாட்டின் மொத்த சனத்தொகையில் இளைஞர்கள் சுமார் 23 வீதத்தினராக உள்ளனர் என்பதையும் இங்கு குறிப்பிடவேண்டும்.

2014ஆம் ஆண்டுக்குரிய மனித அபிவிருத்தி அறிக்கை மிகவும் பொருத்தமான தருணத்திலேயே வெளிவருகிறது. இலங்கையின் பொருளாதாரம் உயர்மட்ட அபிலாஷை களுடன் கூடிய ஒரு மாறுநிலைப்புள்ளியை அடைந்துள்ளது. அத்தகைய அபிலாஷைகளின் ஒரு பகுதி இளைஞர்களின் சக்தி மற்றும் உற்பத்தித்திறனில் தங்கியுள்ளது. இளைஞர்களில் ஒரு பகுதியினர் அரசுக்கு எதிராக ஆயுதம் தூக்கிப் போரிட்ட நீண்டகால சிவில் யுத்தம் முடிவுக்கு வந்து சில ஆண்டுகளே கடந்துள்ளன. இன்று இளைஞர்களை மீளிணக்கச் செயற்பாடுகளில் ஈடுபடுத்துவதற்குப் பொருத்தமான காலம் கனிந்துள்ளது. இது நடைபெற வேண்டுமெனில் இளைஞர்கள் தாம் அபிவிருத்திச் செயற்பாடுகளிலிருந்து புறந்தள்ளப்பட்டவர்களாகவோ விலக்கி வைக்கப்பட்டவர்களாகவோ எண்ணக்கூடாது; தமது நம்பிக்கைகள் காற்றோடு கரைந்துவிட்டதாக எண்ணி அவர்கள் விரக்தி அடைந்துவிடக்கூடாது. இன்று இலங்கையைப் பொறுத்தமட்டில் இளைஞர்கள் விடயத்தில் அரசியல் ரீதியான ஆர்வமும் அர்ப்பணிப்பும் மேலோங்கியுள்ளன. 2014ஆம் ஆண்டில் நிறைவேற்றப்பட்ட முதலாவது தேசிய இளைஞர் கொள்கை மற்றும் அதே ஆண்டில் கூட்டப்பட்ட இளைஞர் சர்வதேச மாநாடு, 2013 ஆம் ஆண்டில் பொதுநலவாய அரசாங்க தலைவர்களின் கூட்டத்துடன் இணைந்து நடைபெற்ற பொதுநலவாய இளைஞர் மன்றம் ஆகியவற்றில் மேற்படி ஆர்வமும் அர்ப்பணிப்பும் பிரதிபலித்தன.

இலங்கையில் இளைஞரின் தற்போதைய நிலைமைகளைப் பொறுத்தமட்டில் இந்த அறிக்கையானது மனித அபிவிருத்தி நோக்கினை தளமாகக் கொண்டுள்ளது. அதன்படி மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் என்பது வெறுமனே வருமானமும் பொருளாதார வளர்ச்சியும் மட்டுமல்ல என்பது அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது. மனித அபிவிருத்தி என்பது மக்கள் உண்மையில் எவ்வாறு வாழ்கின்றனர்; அவர்களால் செய்யக்கூடியது என்ன என்பது பற்றி வினா தொடுப்பதாகும். நியாயத்துவம், வலுவூட்டல் என்பவற்றின் அடிப்படையில் மக்களுக்குள்ள தெரிவுகள் மற்றும் மானிட சுதந்திரத்தை விரிவாக்குதல் ஆகியவற்றை மனித அபிவிருத்தி என்பது அழுத்தி உரைக்கிறது.

இந்த அறிக்கையின் பின்னணி: இளைஞர்கள் எதனைப் பற்றி சிந்திக்கிறார்கள்

2014ஆம் ஆண்டின் தேசிய மனித அபிவிருத்தி அறிக்கையின் தொடக்கமே இளைஞர்கள்தான். 2013ஆம் ஆண்டில் மேற்கொள்ளப்பட்ட தேசிய இளைஞர் அளவீட்டாய்வில் இலங்கையின் சகல மாவட்டங்களையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தக்கூடியதாக 3,100 இளைஞர்கள் மாதிரி எடுக்கப்பட்டனர். அவர்களது கருத்துக்கள் மற்றும் கண்ணோட்டங்கள் வினாக்கொத்துக்கள் மூலம் பெறப்பட்டன. அத்துடன் 15 குவிமையக்குழுக்கள் (கழஉரள பசழரி) கலந்துரையாடல்களும் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இவ்விரண்டு ஆய்வுக்கருவிகள் மூலம் பலதரப்பட்ட சமூக-பொருளாதார, கலாசார பின்னணியைக் கொண்ட இளைஞர்களின் தற்போதைய நிலைமைகள் மற்றும் அபிவிருத்தியில் அவர்களது பங்களிப்பு தொடர்பான மதிப்பீடுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

இந்த அளவீட்டு ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டதன் முக்கிய காரணம் இன்று கிடைக்கக்கூடிய பெரும்பாலான தேசிய தரவுகள் இளைஞர்களை தனிக்குழுவினராகக் கருதி மேற்கொள்ளப்படவில்லை என்பதனாலாகும்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

சமூக ஒன்றிணைப்பு, சிவில் மற்றும் அரசியல் பங்கேற்பு முதலியனவும் இந்த ஆய்வுகளில் உள்ளெடுக்கப்படவில்லை. 1999 - 2000 மற்றும் 2009இல் இளைஞர் தொடர்பான இரு அளவீட்டு ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இவற்றிலுள்ள தரவுகள் இளைஞர் மத்தியிலுள்ள செயல் நெறிகளைச் கண்டறிவதற்காக 2013ஆம் ஆண்டில் பெறப்பட்ட தரவுகளுடன் ஒப்பு நோக்கப்பட்டன. குவிமையக்குழு கலந்துரையாடல்களில் எல்லைப்படுத்தப்பட்ட (ஒதுக்கப்பட்ட) இளைஞர்கள், நிறுவனமயப் படுத்தப்பட்ட இளைஞர்கள் மற்றும் முன்னைய போராளிகள் ஆகியோரை உள்ளீர்க்க விசேட முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. அத்துடன் தேசிய இளைஞர் கொள்கையை உருவாக்குவதற்குப் பெறப்பட்ட பண்புசார் தரவுகளும் இந்த அறிக்கையில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

அரசாங்கம், ஐ.நா. முகவரகங்கள், ஆய்வு நிறுவனங்கள் மற்றும் இளைஞர் பிரதிநிதிகள் ஆகியோரைக் கொண்ட தேசிய வழிகாட்டல் மற்றும் ஆலோசனைக் குழுவினர் இந்த அறிக்கையைத் தயாரிப்பதில் வழிகாட்டல்களையும் உள்ளீடுகளையும் தொடர்ச்சியாக வழங்கினர். இந்த அறிக்கையானது கல்வி, தொழில்வாய்ப்பு, ஆரோக்கியம், குடிசார் மற்றும் அரசியல் பங்குபற்றல்,யுத்தத்துக்குப் பின்னரான மீளிணக்கம் மற்றும் சமூக ஒன்றிணைப்பு ஆகிய ஐந்து அம்சங்களின் அடிப்படையில் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது. மேற்படி ஐந்து முக்கிய அம்சங்களும் ஆரம்ப நிபுணத்துவ ஆலோசனைச் செயன்முறையின் அடிப்படையிலேயே தீர்மானிக்கப்பட்டன. இந்த ஐந்து அம்சங்களிலும் பால்நிலை என்பது ஊடறுத்து நிற்கிறது. ஆரம்ப ஆய்வு முடிவுகள் பற்றி பல்வேறு உரித்தாளர்களுடனும் கலந்துரையாடப்பட்டது. அத்துடன்அறிக்கையை முற்றாக்குவதற்கு முன்னர் ஒரு நிபுணத்துவ ஆலோசனைக் கூட்டமும் நடத்தப்பட்டது.

குறிப்பிடத்தக்க மனித அபிவிருத்திசாதனைகள் மற்றும் ஏற்றத்தாழ்வுகள்

வன்முறைகள் நிறைந்த மோதல்கள் தொடர்ந்திருந்தபோதும் இலங்கையின் மனித அபிவிருத்தி அடைவுகள் பாராட்டுதற்குரியனவாகும். ஆரோக்கியம் மற்றும் கல்வியில் தொடர்ச்சியாக மேற்கொள்ளப்பட்ட முதலீடுகளே இத்தகைய அடைவுகளுக்குக் காரணமெனலாம். 2013ஆம் ஆண்டில் மனித அபிவிருத்தி சுட்டி (ர்னுஐ)யில் மொத்த வருமானம்,சுகாதாரம், கல்வி ஆகியவற்றின் மொத்த அளவு 0.750 ஆகும். இதனால் இலங்கை உயர் மனித அபிவிருத்தி வகுதியில் இடம்பெற்றது. உலகின் 187 நாடுகள் மற்றும் பிரதேசங்களில் 73ஆம் இடத்தை பெற்ற இந்நாடு தென்னாசிய நாடுகளில் முதலிடம் பெற்றதோடு சில கிழக்காசிய நாடுகளையும் பின்னால் தள்ளியது.2அத்துடன் இலங்கையானது மிலேனியம் அபிவிருத்தி இலக்குகளை (ஆனுபு) யும் சுட்டிகளையும், ஒன்றில் ஏற்கனவே அடைந்துள்ளது; அல்லது அவற்றை 2015 ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னர் அடையக்கூடிய நிலையில் உள்ளது.[3]

தற்போது கீழ் மத்திய வருமான நாடுகளில் ஒன்றாக மாறியுள்ள இலங்கை அறிவு-மைய, உயர் பெறுமதிமிக்க பொருளாதாரமாக மாறுவதற்கு எத்தனிக்கிறது. 2013ஆம் ஆண்டில் 3,280 அமெ. டொலராக இருந்த தனது தலாவீத வருமானத்தை 2016இல் 4000 அமெ. டொலராக உயர்த்திக்கொள்ளும் நோக்கினையும் கொண்டுள்ளது.[4] நாட்டின் பொருளாதார வாய்ப்புகள் பலமாக உள்ளன. அண்மைய வருடங்களில் வளர்ச்சி வீதம் 6-8 வீதமாகும்.[5] இது ஒப்பீட்டளவில் உயர்வானதாகும். உலகளாவிய ரீதியில் பொருளாதாரப் பின்னடைவு ஏற்பட்டபோதிலும் இந்நாட்டின் பொருளாதாரம் சேவைத்துறையை நோக்கி அசைகிறது. கைத்தொழில் துறையில் உயர் செயலாற்றுகை காணப்படுகின்ற அதே நேரத்தில் விவசாயத்துறையில் சிறிய சரிவு ஏற்பட்டுள்ளது.

மனித அபிவிருத்தியின் ஏனைய அம்சங்களை நோக்கும்பொழுது இலங்கையின் சுகாதாரத்துறை நிறையவே சாதித்துள்ளது. சிசு மற்றும் தாய்மார் மரணவீதம் குறைந்துள்ளது. ஆயுள் எதிர்பார்ப்பு வீதம் 74 வீதமாக அதிகரித்துள்ளது. நோய்த் தடுப்பு நடவடிக்கைகள் உயர்வடைந்துள்ளன. கல்வி அடைவுகளும் காத்திரமானவை. இலவசக் கல்வியின் மூலமாக எழுத்தறிவு வீதம் 91 வீதமாக அதிகரித்துள்ளது.[6]

இலங்கையின் பொருளாதாரம் பலமாக இருந்தபோதிலும் அசமத்துவங்கள் அதிகரித்துச் செல்லும் போக்குத்தான் இலங்கையின் இன்றைய முக்கிய அபிவிருத்தி சவாலாகும். 2012இல் இலங்கையின் குடிமக்களில் மிகவும் ஏழ்மையான 20 வீதத்தினர் மொத்தக் குடும்ப வருமானத்தின் 4.5 வீதத்தையே பெற்றுக்கொள்ள அதிசெல்வந்த 20 வீதத்தினர் 54.1 வீதத்தை வருமானமாகப் பெற்றனர்.[7] ஏழை மக்களில் 80 வீதத்தினர் கிராமப்புறங்களிலேயே வசிக்கின்றனர்.[8] தோட்டங்கள் மற்றும் போரினால் பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசங்களில் நாட்டின் ஏனைய பகுதிகளை விட கூடிய வறுமைநிலை காணப்படுகிறது.

ஆரம்பக் கல்வியைப் பொறுத்தமட்டில் பெரும்பாலும் சகல பிள்ளைகளும் பாடசாலைகளில் சேர்கின்ற பொழுதிலும் வருமானம் கூடிய குடும்பங்களைச் சேர்ந்த பிள்ளைகளே உயர்மட்ட வகுப்புகளில் தொடர்ந்தும் கற்கின்றனர். பால்நிலை சமத்துவத்தைப் பொறுத்தமட்டில் இலங்கையானது தென்னாசிய நாடுகளில் குறிப்பாகக் கல்வியில் உயர்ந்த மட்டத்தை எய்தியுள்ள போதிலும் குறைந்த எண்ணிக்கையான பெண்களே தொழிற்படையில் இணைகின்றனர். அத்துடன் அவர்களது அரசியல் பங்குபற்றுதலானது பிராந்தியத்தின் அதிகுறைந்த மட்டத்திலுள்ளது.

ஏற்றத்தாழ்வுகள் இளைஞர்களைப் பல்வேறு வழிகளில் பாதிக்கின்றன. உயர்கல்வி வாய்ப்புகள், கௌரவமான வேலைகள் கிடைத்தல், சுகாதாரப் பராமரிப்பு முறைமையின் வினைத்திறன், தம்மைப் பாதிக்கும் தீர்மானங்களின் செயன்முறையில் பங்குபற்றும் ஆற்றல்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ஆகியவை அவற்றுள் சிலவாகும். அத்துடன், மேற்படி ஏற்றத்தாழ்வுகளின் விளைவுகள் இளைஞர்களுக்கு மிகவும் முக்கியமானவைகளாகும். ஏனெனில் அவற்றினால் அதிகம் பாதிக்கப்படுபவர்கள் இளைஞர்களேயாவர். இலங்கையின் நீண்டகால சிவில் யுத்தம், 1971 மற்றும் 1988/89 ஆம் ஆண்டுகளின் இளைஞர் கிளர்ச்சிகள் ஆகியவற்றுக்குப் பொதுவாக ஏற்றத்தாழ்வுகளே காரணம் எனக் கூறப்படுகிறது.[9] எனவே சமமின்மைகள் உடனடியாக நீக்கப்படவேண்டியது மிகவும் அவசியமாகிறது. மோதல்களுக்கான வேர்களை அழித்தல் அர்த்தமுள்ள மீளிணக்கத்துக்கு அடிப்படையானது. இது பொருளாதார மீட்சிக்கும் அதே நேரத்தில் நீண்டு நிலைக்கக்கூடிய சமாதானத்துக்கும் அடித்தளமாக அமையும்.

இப்பின்னணியில் ஏற்றத்தாழ்வுகளுக்கு இளைஞர்கள் பல்வேறு வழிகளில் எதிர்வினை காட்டுகின்றனர் என்பதையும் விளங்கிக்கொள்வது முக்கியமானது. இதனை வெறுமனே ஓர் 'இளைஞர் பிரச்சினை'யாக மட்டும் தனித்துப் பார்க்கக்கூடாது. இளைஞர்கள் வாழும் குடும்பங்கள் மற்றும் சமூகங்கள், சமூக கலாசார அசைவியக்கங்கள் ஆகியவற்றையும் இங்கு கருத்தில் கொள்ளவேண்டும். இலங்கையைப் பொறுத்தமட்டில் தமது பிரச்சினைகளுக்கு கிளர்ச்சிகளின் மூலம் எதிர்வினைகளைக் காட்டும் இளைஞர்கள் மீதே எல்லாவித கவனமும் செலுத்தப்படுகிறது. இளைஞர்கள் வேறு வழிகளிலும் தமது எதிர்ப்பினைக் காட்டவே செய்கின்றனர். பிரதான சமூகத்திலிருந்து விலகியிருத்தல், வித்தியாசமான மனப்பாங்குகள் போன்றவற்றை வெளிப்படுத்தும் இளைஞர்களும் கவனத்தில் கொள்ளப்படவேண்டியவர்களே.

இளைஞரும் கல்வியும்

கல்வி என்பது மனித உரிமையாகும். அத்துடன் வறுமை குறைப்பு, சுகாதார மேம்பாடு, சமூகநீதியை வலுப்படுத்தல், சமாதானத்தையும் அபிவிருத்தியையும் பேணிக்காத்தல் போன்ற பரந்த அபிவிருத்தி இலக்குகளை அடைவதற்கும் கல்வியே கருவியாக அமைகிறது.

இலங்கை சகலர்க்கும் கல்வியை உறுதிப்படுத்துவதில் அர்ப்பணிப்பினைக் கொண்டிருந்த போதிலும் கல்வியில் பண்புத்தரம் மற்றும் கல்விக்கான பிரவேச வாய்ப்புகள் என்பவற்றில் குறிப்பிடத்தக்க பிரச்சினைகள் இருக்கவே செய்கின்றன. வளங்கள் நிறைந்த பாடசாலைகள் மேல்மாகாணத்திலேயே காணப்படுகின்றன. கிராமப்புறங்களில் வசதி வாய்ப்புகள், வழங்கப்படும் கல்வியின் பண்புத்தரம் ஆகியவை குறைவாகவே உள்ளன. எனினும் இலங்கை மக்களில் 70 வீதத்தினர் கிராமப்புறங்களிலேயே வாழ்கின்றனர்.[10] பெருந்தோட்ட மக்கள் செறிந்து வாழ்கின்ற பிரதேசங்கள் மற்றும் போரினால் பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசங்கள் ஆகியவை தேசிய கல்வி மட்டங்களை அடைவதற்குப் பெரிதும் சிரமப்படுகின்றன. 2013ஆம் ஆண்டின் தேசிய இளைஞர் ஆய்வானது மேல் மாகாணத்தில் 44வீத இளைஞர்கள் க.பொ.த. உயர்தர தகைமையை அடைந்துள்ள அதே நேரத்தில் ஊவா மாகாணத்தில் இது 15வீதமாகவே உள்ளது எனக் கண்டறிந்துள்ளது. இம்மாகாணம் கூடிய பெருந்தோட்டங்களையும் கூடிய வறுமை நிலையையும் கொண்டுள்ளது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

கல்வியில் உள்ள ஏற்றத்தாழ்வுகள் ஏற்கெனவே சுட்டிக் காட்டப்பட்டுள்ளன. உயர்தரமான 1AB பாடசாலைகளின் எண்ணிக்கை அதிகரிக்கப்பட்டுள்ளமை உட்பட இவற்றைக் குறைப்பதற்கான முன்னெடுப்புகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. ஏற்றத் தாழ்வுகள் என்பவை வெறுமனே உட்கட்டமைப்புகளில் மாத்திரம் காணப்படவில்லை. கற்றல் அனுபவங்களை வழங்குவதிலும் இவை பரவி நிற்கின்றன. இந்நாட்டின் கல்வி முறைமையானது போட்டிப் பரீட்சைகளில் கூடிய அக்கறையையும் கற்பித்தலின் தரம் மற்றும் கல்வி நிர்வாகம் ஆகியவற்றில் குறைந்த கவனத்தையுமே காட்டுகிறது. பெண் கல்வியில் பாராட்டத்தக்க அடைவினைப் பெற்றுள்ளபோதிலும் பாடநூல்கள், கற்பித்தல் முறைகள் ஊடாக பால்நிலை சார்ந்த எதிர்மறைக் கருத்துநிலைகள் இன்னும் தொடரவே செய்கிறது.

பரீட்சைகளில் மாணவர்களை சித்திபெறச் செய்யும் ஒரே நோக்குடன் நடத்தப்படுகின்ற 'ரியூஷன்' வகுப்புகள் இன்று நாட்டின் கல்வி முறைமையில் தவிர்க்கமுடியாத அங்கமாகிவிட்டன. ஏறக்குறைய 56 வீதமான இளைஞர்கள் ரியூஷன் வகுப்புகளுக்குச் செல்கின்றனர் அவர்களில் 33 வீதமானோர் பாடசாலை நேரத்திலேயே ரியூஷன் வகுப்புகளுக்குச் செல்கின்றனர் (தேசிய இளைஞர் ஆய்வு, 2013). கல்வி முறைமையிலுள்ள அதீத போட்டித்தன்மையே இவ்வாறு தாம் ரியூஷன் வகுப்புகளுக்குச் செல்வதற்குக் காரணமென இம்மாணவர்கள் தெரிவிக்கின்றனர். இது கல்வியின் பண்புத் தரத்தில் பாரதூரமான தாக்கங்களை ஏற்படுத்துகிறது. பரீட்சையில் சித்தியடைவதனை நோக்காகக் கொண்ட பயிற்சியானதுமாணவர்களிடத்தே விமர்சிப்பு, பகுப்பாய்வு, பிரச்சினை தீர்த்தல், சுய சிந்தனை முதலிய உயர் அறிகைசார் திறன்களை உருவாக்கமாட்டாது.

PHOTO CREDIT: JANAKA THILAKARATNE/WORLD BANK SRI LANKA

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

மறுதலையாக தொழில் வாய்ப்புகள், உயர்கல்வி வாய்ப்புகள் ஆகியவற்றுக்கும் மேற்படி தேர்ச்சிகள் இன்றியமையாதவை. உண்மையில் இத்தேர்ச்சிகள் இல்லாமல் அறிவு மையமான, உயர் பெறுமதிமிக்க பொருளாதாரத்தை அடைவது சாத்தியமில்லை.

இலங்கையின் கல்வி முறைமையில் ஆரம்ப வகுப்புகளில் சேர்வு வீதம் மிகவும் உயர்வாக இருந்தபோதும் உயர்மட்டங்களில் மாணவர் தங்கும் வீதம் குறைவாகவே உள்ளது. சமூகத்தில் கல்விக்கு உயர்மதிப்பு உள்ளபோதிலும் 37 வீதமான மாணவர்கள் சிரேஷ்ட இடைநிலை மட்டத்துக்கு மேல் செல்வதில்லை. ஒப்பீட்டளவில் இந்த வீதம் அதிகமானது.[11] 2013ஆம் ஆண்டின் தேசிய இளைஞர் ஆய்வின்படி இளைஞர்கள் பாடசாலைகளின்மீது விரக்தி அடைந்துள்ளனர். தாம் இடைவிலகியதற்கு "எம்மைப் பொறுத்தமட்டில் பாடசாலை பயனற்றது" என்பதே காரணம் என ஆய்வில் பங்குபற்றியோரில் 23 வீதமான இளைஞர்கள் தெரிவித்தனர்.

இலங்கை தனது அபிவிருத்தி இலக்குகளை அடையவேண்டுமெனில் உயர்கல்வியில் கூடிய அக்கறை காட்டப்படவேண்டும். இதில் தேர்ச்சிமிக்க வேலைப்படையினரை கட்டி எழுப்புவதும் முக்கியமானது. எனினும் மேற்படி ஆய்வில் பங்குபற்றியோர் பல்கலைக்கழக கல்வி குறிப்பாக அரச பல்கலைக்கழகக் கல்வி தொழில் வாய்ப்புகளை உறுதிப்படுத்துவதில்லை எனக் கூறினர். அவர்களில் 2 வீதத்தினர் மட்டுமே உயர்கல்வியில் ஈடுபட்டிருந்தனர். இலங்கையின் பொது, தனியார், தொழில்நுட்ப மற்றும் வாழ்க்கைத் தொழிற்கல்வி பயிற்சி நிலையங்களில் உள்ளூர் கைத்தொழில் தேவைகள் அல்லது மாறுகின்ற உலக பொருளாதார சூழலுக்குப் பொருத்தமான உயர்தரம் பேணப்படுவதில்லை.

இளைஞரும் வேலைவாய்ப்பும்

வேலைவாய்ப்பு என்பது இளைஞரின் நலனில் மிக முக்கியமான பாத்திரத்தை வகிக்கிறது. கடந்த பல தசாப்தங்களாக இலங்கையானது இளைஞரின் வேலைவாய்ப்பு விடயத்தில் தடுமாற்றமான நிலையில் உள்ளது. வேலைப்படையில் இளைஞரின் பங்குபற்றல் வீதமானது வயது கூடிய பிரிவினரைவிட குறைவாகவே உள்ளது.[12] 20-24 வயதுப் பிரிவில் வேலையின்மை கடந்த தசாப்தத்தில் சுமார் 40 வீதமாக இருந்தது. கடந்த வருடம் இது 36 வீதமாக சிறு வீழ்ச்சிநிலையைக் காட்டி நிற்கிறது.[13]

இளைஞர் வேலையின்மை பல காரணங்களினால் ஏற்படுகிறது. தேர்ச்சிகளின் பொருத்தமின்மை, முறைசார் தனியார் துறையில் தொழில் உருவாக்கத்திலுள்ள வரையறைகள், இளைஞர்களின் அபிலாஷைகளுக்கும் உண்மையான தொழில்வாய்ப்புகளுக்குமிடையிலான பொருத்தப்பாடின்மை, தொழின்முயற்சியாண்மை இன்மை, சமூகத்தில் புரையோடிப்போயுள்ள வர்க்கம், இனத்துவம், சாதி போன்றவை இதற்கான சில காரணிகளாகும். பிராந்திய ரீதியான ஏற்றத்தாழ்வுகளும் கூர்மையாக உள்ளன. ஆயுத மோதலினால் நேரடியாகப் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளிலும் வேலையின்மை அதிகளவில் காணப்படுகிறது.

யுவதிகளைப் பொறுத்தமட்டில் தொழில் பெறுவதில் பால்நிலை ரீதியான மேலதிகத் தடைகளுக்கும் முகம் கொடுக்கவேண்டியுள்ளது. பெண்களின் கல்வி அடைவுகளுக்கும் அவர்கள் பெறக்கூடிய தொழில்களுக்குமிடையில் பாரிய இடைவெளி காணப்படுகிறது. அத்துடன் தொழிற்படையில் அவர்களது பங்குபற்றல் வீதமும் குறைவாகும். பால்நிலை சார்ந்த எதிர்மறைக் கருத்து நிலைகள் பெண்களை குறிப்பிட்ட வகையான தொழில்களில் மாத்திரம் முடக்கி விடுகிறது. அதே நேரத்தில் அவர்களது பங்குபற்றல் வீதம் குறைந்து காணப்படுவதற்கு வேறு பல காரணிகளும் உள்ளன. வேலை வழங்குவோர் ஆண்களை விரும்புதல், குடும்பத்தின் தெரிவுகள் மற்றும் வீட்டுக்கு வெளியில் சென்று பணியாற்றுவது தொடர்பான அவர்களது தன்னம்பிக்கை ஆகியனவும் அக்காரணிகளில் அடங்கும்.

தொழில்களைப் பெற்றுக்கொள்வதில் தகைமைகள், தகவல் மற்றும் தொடர்பாடல் தொழின்முறையியலில் தேர்ச்சி, ஆங்கில அறிவு, தொழில்சார் பயிற்சிகள் ஆகியவை முக்கியமானவை என இளைஞர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். எனினும் அரசாங்கத் துறையில் தொழில்களைப் பெற்றுக்கொள்ள வேறு பல காரணிகளையும் அவர்கள் தேசிய இளைஞர் ஆய்வின்போது குறிப்பிட்டனர். அதன்படி 54.4 வீதத்தினர் அரசியல் தொடர்பும் 34 வீதத்தினர் வாண்மையினரிடமிருந்து (ரெழகநளளழையெடள) விதந்துரைகளும் 30 வீதத்தினர் குடும்பத் தொடர்புகளும் தொழில் பெற்றுக்கொள்ள முக்கியமான காரணிகளாகும். பொதுவாக இளைஞர்கள் மேற்படி தொடர்புகளைக் கொண்டிருப்பதில்லை. தனியார் துறையிலும் இந்நிலைமை காணப்படவே செய்கிறது. தொழில் வாய்ப்புகளில் சமத்துவம் காணப்படாத நிலைமையானது தாம் பாரபட்சமாக நடத்தப்படுகிறோம் என்னும் உணர்வு இளைஞர் மத்தியில் வளரக் காரணமாகிறது.

வாழ்க்கைத்தொழில் (எழஉயவழையெட) கல்வியும் தொழில் பெறுவதற்கு முக்கியமானதுதான்; எனினும் அது இளைஞர் மத்தியில் கவர்ச்சியான தெரிவல்ல என ஆய்வில் தெளிவாகின்றது. 62 வீதமான இளைஞர்கள் எவ்வித வாழ்க்கைத் தொழில்சார் பயிற்சி நெறிகளையும் மேற்கொள்ளவில்லை. பல இளைஞர்கள் தாம் உயர்தேர்ச்சிமிக்க வாண்மைசார் தொழில்களையே விரும்புவதாகவும் வாழ்க்கைத் தொழில்சார் கல்வியின் பொருளாதார நன்மைகள் குறைவெனவும் அபிப்பிராயப்பட்டனர்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

சுயதொழில் மூலம் நிதியீட்டம் பெறுவதில் உள்ள சிரமம், வர்த்தக தேர்ச்சிகளைப் பெற்றிருக்காமை மற்றும் அடிப்படை நிதிசார் அறிவின்மை முதலிய பல சவால்கள் உள்ளன. குறிப்பாக கிராமப் பிரதேசங்களில் சுயதொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள இளைஞர்கள் வருமானம், சந்தை வாய்ப்புகள் முதலியவை தொடர்பாக பெரிய வெற்றிகளை அடைய முடிவதில்லை. இதனால் ஏனையோர் இவ்வழியில் செல்ல ஊக்கம் கொள்வதில்லை.

பொதுவாக இளைஞர்கள் தமது தொழில் தெரிவுகளை வழமையாக பிரசித்தி பெற்றுள்ள

PHOTO CREDIT: ILO SRI LANKA

வகுதிகளுக்குள் முடக்கிக் கொள்கின்றனர். ஆய்வில் (2013) பங்குபற்றியோரில் 52 வீதத்தினர் குறிப்பாக யுவதிகள் தாம் அரசாங்கத்தில் கல்வித்துறையில் பணிபுரிய விரும்புவதாகக் கூறினர். இளைஞர்கள் பொதுவாக விவசாயம் அல்லது சுயதொழிலில் ஈடுபட விரும்புவதில்லை. ஒழுங்கற்ற வருமானம், வருமிடர்களை எதிர்நோக்குவதில் அவர்களுக்குள்ள நம்பிக்கையீனம் ஆகியவையே இதற்கான காரணங்களாகும். சில இளைஞர்கள் தம் வாழ்க்கையை மேம்படுத்திக்கொள்ள வெளிநாடுகளுக்கு குடிபெயர விரும்புகின்றனர். அதன் விளைவுகள் பற்றி அவர்களுக்குத் தெரிந்திருக்கவில்லை.

தொழில்நிலையங்களுக்கு ஏற்ப தம்மை பொருத்தமாக மாற்றிக் கொள்வதில் இளைஞர்கள் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகள் பலதரப்பட்டவை. எனவே இலங்கையில் முழுமையான சீர்திருத்தங்கள் மேற்கொள்ளப்படவேண்டும். இவ்விடயத்தில் திறன்களின் கேள்வி நிரம்பலை சமநிலைப்படுத்தும் பாரம்பரிய செயற்பாடுகள் கைவிடப்பட்டு கல்வி, சமூக மற்றும் பேரினப் பொருளாதார தளங்களில் சீர்திருத்தங்கள் செயற்படவேண்டும்.

ஆரோக்கியம் மற்றும் இளைஞர் நலங்கள்

இன்றும் எதிர்காலத்தில் தம்மை வளர்ந்தோராக உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளும் கட்டத்திலும் சுகாதாரமும் உடல்நலமும் இளைஞர்களுக்கு மிகவும் முக்கியமானவை. பல தசாப்தங்களாக இலங்கை சுகாதார பராமரிப்புத் துறையில் மிகச்சிறந்த சாதனைகளைப் பதிவு செய்துள்ளது. எனினும் இன்று குடிசனம்,நோய் பரம்பல் மற்றும் சமூக - பொருளாதார அம்சங்களில் ஏற்பட்டுள்ள அண்மைக்கால மாற்றங்கள் காரணமாக புதிய சவால்கள் எழுந்துள்ளன. பெண்களின் கருவளத்தில் வேகமான வீழ்ச்சிநிலை காணப்படுகிறது. அதே நேரத்தில் ஆயுள் எதிர்பார்ப்பு அதிகரித்துள்ளது. இதனால் தேசத்தில் 60 வயதுக்கு மேற்பட்டோரின் எண்ணிக்கை அதிகரித்துச் செல்கிறது.[14] தற்போது தமது சுகாதார பராமரிப்புக்காக 60 வீதமான மக்கள் அரச சேவைகளையே நாடுகின்றனர். 2009இல் சுகாதார சேவைகளுக்கான மொத்த செலவினத்தில் 45.8 வீதம் அரசாங்கத்தினாலும் மிகுதி தனியார் துறையினாலும் மேற்கொள்ளப்பட்டது.[15] இருதயநோய், புற்றுநோய் முதலிய தொற்று அல்லாத நோய்கள் அதிகரித்துச் செல்கின்றன. சனத்தொகையின் சராசரி வயது அதிகரிக்கிறது. இந்த பின்னணியில் சுகாதார பராமரிப்பு சேவைகளுக்கான செலவினம் தற்போதைய எல்லைக்குள் இருக்குமாயின் இளைஞர்களுக்கான அரச நிதி குறைவடையும் வாய்ப்புள்ளது.

உணவுண்பதில் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றங்கள், உடற்பயிற்சி மற்றும் உடல்ரீதியான செயற்பாடுகளின் குறைவு போன்றவை ஓரளவு தொற்று அல்லாத நோய்களின் அதிகரிப்புக்குக் காரணமாக இருக்கலாம். தேசிய இளைஞர் ஆய்வில் (2013) பங்குபற்றிய இளைஞர்களில் சுமார் 25 வீதத்தினரே ஏதேனும் விளையாட்டுகளில் தீவிரமாக ஈடுபட்டிருந்தனர்.

ஆரோக்கியப் பராமரிப்பைப் பெற்றுக் கொள்வதில் குறிப்பாக செலவு விடயத்தில் இளைஞர்கள் பல தடைகளை எதிர்நோக்குகின்றனர். இலவச பொது சுகாதார சேவைகள் இருந்தபோதும் இவ்விடயத்தில் இளைஞரின் செலவீடுகள் மேற்படி ஆரோக்கிய சேவைகள் கேள்விக்கு முகம் கொடுப்பதில் தோல்வி கண்டுள்ளன என்பதைக் காட்டுகின்றது. குறைவான முதலீடு மற்றும் இளைஞரின் குறிப்பான தேவைகளைப் பூர்த்திசெய்ய முடியாமை போன்றவை இதற்கான காரணங்களாகத் தோன்றுகின்றன.

ஆய்வில் பங்குபற்றியோரில் சுமார் 80 வீதத்தினர் தமக்கு அண்மையில் கிடைக்கக்கூடிய பொது ஆரோக்கிய சேவைகள் பற்றி நியாயமான அளவில் தெரிந்து வைத்திருந்தனர். ஆனால் கிடைக்கக்கூடிய பாலியல் மற்றும் இனப்பெருக்க ஆரோக்கியம் மற்றும் உளநல சேவைகள் குறித்து அவர்களுடைய அறிவு மிகவும் குறைவாகவே காணப்பட்டது. முறையே 55, 59 வீதத்தினர் தமக்கு அருகில் இருக்கக்கூடிய மேற்படி சேவைகள் குறித்து தமக்குத் தெரியாது எனக் கூறினர்.

பாலியல் மற்றும் இனப்பெருக்க ஆரோக்கிய சேவைகளை இளைஞர்கள் பெற்றுக்கொள்வதற்கு கூச்ச உணர்வும் சட்டரீதியான தடைகளுமே பிரதான தடைகளாக உள்ளன. சமூக கலாசார நியமங்கள் மற்றும் விழுமியங்கள்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

திருமணம் முடித்தவர்கள் மட்டுமே பாலியல் தொடர்புகளில் ஈடுபடலாம் என விதிப்பதால் இவ்விடயத்தில் இருக்கக்கூடிய சேவைகளை நாட தமக்கு சட்டரீதியான தடைகள் இருப்பதாக இளைஞர்கள் கருதுகின்றனர். மேற்படி கலாசார நியமங்கள் இன்றைய நடைமுறை யதார்த்தத்துடன் முரண்படுகின்றன. ஏனெனில் நியாயமான எண்ணிக்கையினரான இளைஞர்களும் கட்டிளைஞர்களும் பாலியல் செயற்பாடுகளில் ஈடுபடுவதாகத் தெரிகிறது.[16]

மேற்படி ஆய்வில் (2013) பங்குபற்றியோரில் அரைவாசிக்கு மேற்பட்டோர் கருத்தடை முறைகள் பற்றி அறிந்திருக்கவில்லை. சர்வதேச நியமங்களுடன் ஒப்பிடும்போது இங்கு பதின்ம வயதினர் கர்ப்பந்தரித்தல் குறைவாக உள்ளபோதிலும் பெருந்தோட்டங்களில் இது அதிகமாக உள்ளது. இளந்தாய்மாருக்கு ஏற்படக்கூடிய சிக்கல்களை கருத்தில் கொள்ளும்போது இவ்விடயம் பாரதூரமானது. சமூக - கலாசார அழுத்தங்கள் மற்றும் போதிய வாய்ப்பின்மை காரணமாகவே திருமணமாகாதபதின்மர்கள் தமது தேவையற்ற கர்ப்பத்தை கலைக்க முயல்கின்றனர்.[17]இது சட்டவிரோதமானதும் பொதுவாக பாதுகாப்பற்றதுமாகும்.

இளைஞர்கள் பொதுவாக துஷ்பிரயோகத்துக்கும் வன்முறைக்கும் ஆளாகின்றனர். எனினும் ஆய்வில் (2013) பங்குபற்றியோரில் 92 வீதத்தினர் அவ்வாறான பிரச்சினைகளில் சிக்கிய எந்தவொரு இளவயதினரையும் தாம் அறிந்திருக்கவில்லை எனக் கூறினர். சமூகத் தடைகள், விழிப்புணர்ச்சியின்மை ஆகியவை இந்நிலைமையை விளக்குகின்றன. கொலைகள், வேண்டுமென்றே ஏற்படுத்தப்பட்ட காயங்கள் மற்றும் தற்கொலைகள் ஆகியவை இளைஞர் மரணத்துக்கான பிரதான காரணங்களாக விளங்குகின்றன.[18] எனினும் ஆய்வில் (2013) பங்குபற்றியோரில் 14 வீதத்தினர் தாம் உளநல சேவைகளைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள அச்சமுறுவதாகவும் 8 சதவீதத்தினர் இவ்விடயத்தில் தாம் கூச்சமடைவதாகவும் குறிப்பிட்டனர். பலர் உளநல பராமரிப்பு சேவை தமது தேவைகளைக் கருத்தில் கொள்ளவில்லை எனவும் இச்சேவைகளில் தமக்கு நம்பிக்கை இல்லை எனவும் குறிப்பிட்டனர்.

PHOTO CREDIT: WHO SRI LANKA

புகைத்தலும் மதுபானப் பாவனையும் இளைஞர் மத்தியில் இன்று குறிப்பிடும் அளவுக்குக் காணப்படுகின்றன.[19] சகபாடிகளின் அழுத்தங்கள் ஒருபுறமிருக்க தமது எதிர்காலம் பற்றிய நிச்சயமற்ற நிலைமைகள், தொழிலின்மை, கல்வி முதலிய வாய்ப்புகளின்மை ஆகியவையே இந்நிலைமைக்கு காரணங்களாக உள்ளன.

இளைஞரின் குடிசார் (சிவில்) மற்றும் அரசியல் பங்குபற்றல்

இளைஞர் எனப்படுவோர் தாம் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினைகளுக்கு மேற்கொள்ளப்படும் தீர்வு செயற்பாடுகளில் பங்காளிகளாக இருக்கவேண்டும். பெரியோர்களால் இனங்காணப்பட்டு அவர்களாலேயே முன்னுரிமைப்படுத்தப்பட்ட தீர்வுகளையும் உதவிகளையும் மௌனமாக ஏற்றுக்கொள்பவர்களாக மட்டுமே இருந்துவிடக்கூடாது. இந்த செயல் நெறி இன்று உலகளாவிய ரீதியில் வலுப்பெற்று வருகிறது. 2015க்குப் பின்னரான உலக அபிவிருத்தி நிகழ்ச்சித் திட்டத்தை வரையறுப்பதில் மேற்கொள்ளப்பட்ட செயன்முறையிலும் இந்த புதிய செயல் பிரதிபலித்தது. அரசியல் பங்கேற்பும் பிரசை என்னும் எண்ணக்கருவும் நெருக்கமான தொடர்புகளைக் கொண்டுள்ளன. அத்துடன் தமது சமூகத்துடன் தமக்கிருக்கும் பந்தம் பற்றிய இளைஞர் உணர்வினையும் இது வெளிப்படுத்துகிறது.

இளைஞர்கள் தமது சமூகத்துடனும் தமது சுற்றுச்சூழலுடனும் கொண்டிருக்கும் ஈடுபாட்டினை அடக்கிவைத்தல் அல்லது நிராகரித்தல் என்பது எத்தகைய நெருக்கடிக்கும் வன்முறைக்கும் வழிவகுக்கும் என்பதற்கும் அதன் விளைவுகள் சகலருக்கும் குறிப்பாக இளைஞருக்கும் எவ்வளவு தூரம் துன்பகரமாக அமையும் என்பதற்கும் இலங்கையின் வரலாறே சிறந்த சாட்சியமாக உள்ளது. சுதந்திரத்திற்குப் பின்னரான அரசுகள் அசமத்துவங்களைத் தீர்க்க தவறியதோடு சமூகத்தின் உயர்குழாத்தினர் கொண்டிருந்த வல்லாண்மையை மீறவும் முடியாதவைகளாக இருந்தன. இதுவே கடந்தகால இளைஞர் கிளர்ச்சிகளுக்கு பிரதான காரணமாகவும் அமைந்தது.

மரபுரீதியான தேர்தல் அரசியலில் சகல பிரசைகளும் பங்கு பற்றும் வாய்ப்பினை இலங்கையின் அரசியல் யாப்பு உறுதிப்படுத்துகிறது. ஒவ்வொரு அரசியல் கட்சியும் இளைஞர்களுக்கு 30 வீதம் ஒதுக்கீடுகளையும் கொண்டிருக்கின்றன. ஆனால் தமது வாக்குரிமையைப் பிரயோகிப்பதற்குப் புறம்பாக ஒரு சில இளைஞர்கள் மட்டுமே அரசியல் ரீதியான தீர்மானம் மேற்கொள்ளும் செயன்முறையில் பங்கேற்கின்றனர். மேற்படி ஆய்வில் (2013) பங்கேற்ற இளைஞர்களில் 72 வீதத்தினர் தமது பிரதான அரசியல் பங்கேற்பு தேர்தல்களில் வாக்களிப்பது மட்டுமே எனக் குறிப்பிட்டனர்.ஒரு சிறு தொகையினர் (5 வீதம்) மட்டுமே நேரடி அரசியலில் ஈடுபட்டிருந்தனர்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ஆய்வின்படி பொது நிறுவனங்களில் இளைஞர்கள் கொண்டுள்ள நம்பிக்கை மிகவும் குறைந்த மட்டத்திலேயே உள்ளது. 1999 - 2000 ஆண்டுக்குரிய தேசிய இளைஞர் ஆய்வில் 47 வீதத்தினர் மட்டுமே அரசியல் கட்சிகள் மீதும் தெரிவுசெய்யப்பட்ட பிரதிநிதிகள் மீதும் தமது நம்பிக்கையீனத்தை வெளிப்படுத்தியிருந்தனர். தற்போது இது 89 வீதமாக அதிகரித்துள்ளது.

PHOTO CREDIT: NYSC SRI LANKA

எனினும் 88 வீதமான இளைஞர் தம்மைச் சுற்றிலும் நடப்பவை குறித்து தாம்ஈடுபாடு கொண்டிருப்பதாகக் கூறினர். இது உடன்பாடான கருத்தாகும். குடிசார் மற்றும் அரசியல் விடயங்களிலும் தீர்மானம் மேற்கொள்ளும் செயன்முறையிலும் தமது வகிபங்கு பற்றி தாம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டியது முக்கியமானது எனப் பலர் கருதுகின்றனர். குடிசார் மற்றும் அரசியல் தீர்மானங்களில் செல்வாக்குச் செலுத்துமளவுக்கு தமது சகபாடிகள் அறிவையும் வலுவூட்டலையும் கொண்டிருக்கவில்லை எனவும் அவர்கள் அபிப்பிராயப்படுகின்றனர்.

அரசியலில் பால்நிலை பற்றி வினவியபோது 74 வீதத்தினர் பெண்கள் இன்னும் அதிகமாக அரசியலில் ஈடுபட வேண்டுமெனத் தெரிவித்தனர். உண்மையில் அவர்களது பங்கேற்பு குறைந்த மட்டத்தில் இருந்தபோதும் அவர்கள் தலைமைத்துவ பதவிகளில் அமர நிறையவே வாய்ப்புகள் இருப்பதாக 68 வீதமானோர் கூறுகின்றனர். தலைமைத்துவ பதவிகளிலுள்ள பெண்கள் முகம் கொடுக்கும் சவால்கள் மற்றும் ஒருவர் என்ன செய்யமுடியும் அல்லது முடியாது என்பதில் பால்நிலை கொண்டுள்ள பங்கு குறித்து இளைஞர்கள் அறிந்திருக்கவில்லை. இளம் பெண்கள் தீர்மானம் மேற்கொள்ளல் மற்றும் அரசியல் செயற்பாடுகளில் அவ்வளவாக ஈடுபாடு காட்டுவதில்லை. குவிமையக் கலந்துரையாடலில் கலந்துகொண்ட சில பெண்கள் அரசியல் தமது விருப்பத்துக்குரிய துறையல்ல எனவும் தெரிவித்தனர். சமூகத்தில் பெண்களுக்கு 'உரிய' இடம் என்னும் பால் சார்ந்த எதிர்மறைக் கருத்து நிலைகள் இளம் பெண்களிலும் ஆழ்ந்திருப்பதாகத் தெரிகிறது.

புதிய தலைவர்களை உருவாக்குவதில் மாணவர்களின் அரசியல் முக்கிய வழிமுறையாகும். ஆனால் இலங்கையின் அரசியல் முறைமை பொதுவாக இந்த வழிமுறைக்கு எதிராகவே உள்ளது. மாணவர்களை வழிநடத்தும் இளைஞர் இயக்கங்கள் வன்முறையில் விழும் ஆபத்து இதற்கொரு காரணமாக இருக்கலாம். தீர்மானம் மேற்கொள்ளலில் வயது வந்தோர் மேலாண்மை கொண்டிருப்பதே சமூக நியமமாக இருக்கும் நிலையில் அவர்கள் இளைஞர்களின் தீவிர செயற்பாடுகளை ஊக்கப்படுத்துவதில்லை.

தொண்டுப் பணிகளில் தாம் ஈடுபட விரும்புவதாகப் பல இளைஞர்கள் தெரிவிக்கின்றனர். இவ்வாறான பணிகள் இளைஞர்களை குடிசார் செயற்பாடுகளில் உள்ளீர்க்கக்கூடியன. எனினும் நாட்டின் கல்வி முறைமை பரீட்சைகளுக்கே மிதமிஞ்சிய அழுத்தத்தை வழங்குகிறதே தவிர குடிசார் பெறுமானங்களுக்கல்ல.

இளைஞரும் போருக்குப் பின்னரான மீளிணக்கப்பாடும் சமூக ஒன்றிணைப்பும்

போர் நிலைமைகளிலிருந்து சமாதானத்துக்கு மாறுதல் எந்த சமூகத்திலும் சிக்கல் நிறைந்த செயற்பாடாகும். வன்முறைகள் முடிவடைந்த பின்னர் சமாதானத்துக்கான கதவுகள் திறக்கின்றபோதிலும் மோதலுக்குக் காரணமான சமூக, பொருளாதார, அரசியல் மற்றும் கலாசார காரணிகளை மாற்றியமைப்பதற்கு நீண்டகால, ஆழ்ந்த ஈடுபாடுகள் தேவைப்படும்.

கடந்த 30 வருட கலப்பகுதியில் இலங்கையின் இளைய சமூகத்தினர் முதன்முறையாக போர் இல்லாத வாழ்க்கையை அனுபவிக்கின்றனர். தமது வாழ்வின் பெரும்பகுதியை அவர்கள் ஒருவர்க்கொருவர் சந்தேகம், அச்சம், நம்பிக்கையீனம் ஆகியவற்றுடனேயே கழித்துள்ளனர். இவ்வாறான கருத்தியல்கள் அவர்களுக்குக் கற்பிக்கப்பட்டன. அவர்கள் பிரதேசம், மொழி, அரசியல் மற்றும் பண்பாடுகளினால் பிரிக்கப்பட்டிருந்தனர். இன்று அவர்களுக்கு சமாதானத்தின் வெகுமதிகளை அனுபவிக்கும் வாய்ப்பு கிடைத்துள்ளது. அத்துடன் தமது எண்ணங்களையும் கருத்தியல்களையும் சமூக நீதிக்கான தமதுதாகத்தையும் வன்முறையற்ற சமதான வழிகளில் வெளிப்படுத்தும் வழிமுறைகளைக் கண்டறிவதில் அவர்கள் உற்சாகத்துடன் ஈடுபட்டுள்ளனர். போருக்கு பிந்திய மீளிணக்க முயற்சிகளில் இளைஞர்கள் முக்கிய பங்கினை வகிக்கவேண்டும். அத்துடன் மோதலிலிருந்து சமாதானத்தை நோக்கிய பயணத்தில் தலைமை வகிக்கவும் வேண்டும்.

இலங்கையின் சிவில் யுத்தம் பொதுவாக இனத்துவ மோதலாகவே விவரிக்கப்பட்டது. இது இளைஞர் மீது பாரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. இந்த தாக்கம் யுத்தத்தின் நேரடி செலவினங்களால் மாத்திரமல்ல, தேசியவாத கருத்தியல்களினால் உருவாக்கப்பட்ட அவர்களது அடையாளங்களினாலும் இளைஞர்கள் பாதிக்கப்பட்டனர். ஆரம்ப காலங்களில் வர்க்கரீதியான அசமத்துவங்களினாலேயே இளைஞர்கள் கவரப்பட்டனர். ஆனால் காலப்போக்கில் இனத்துவ சார்புகளினாலும் தேசியவாத கருத்தியல்களினாலும்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

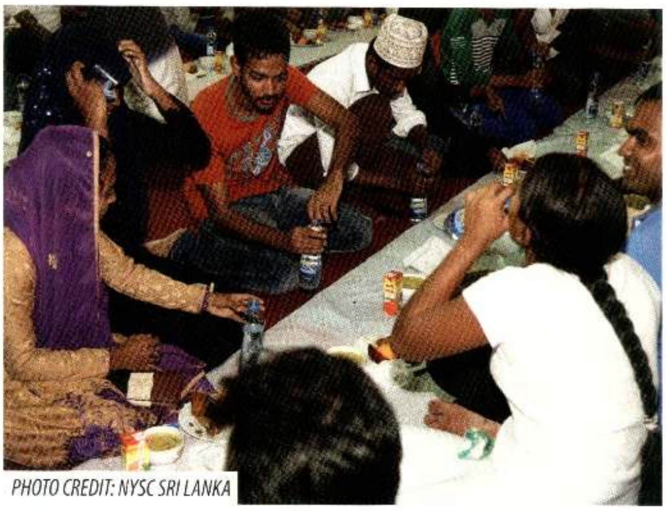
PHOTO CREDIT: NYSC SRI LANKA

அவர்கள் உள்வாங்கப்பட்டனர். எனவே ஆய்வில் (2013) பங்குபற்றிய இளைஞர்கள் தமது இனத்துவ அடையாளத்தை முதன்மைப்படுத்தியதில் எவ்வித ஆச்சரியமுமில்லை. போருக்குப் பின்னர் தமது இனத்துவ அடையாளம் கூர்மை பெற்றுள்ளதாக 46 வீதமானோர் தெரிவித்தனர். இனத்துவ அரசியலானது இலங்கையர் சமூகத்தை ஆழமாகப் பிளவுபடுத்தியுள்ளதாக அவர்கள் கூறுகின்றனர். ஆனால் அதே நேரத்தில் வர்க்கம், சாதியம் மற்றும் அதிகார உறவுகள் ஆகியனவும் தமது சமூகத்தில் கட்டமைப்பு ரீதியான பிரிவுகளை ஏற்படுத்தியுள்ளதை அவர்கள் புரிந்து வைத்துள்ளனர்.

குவிமையக் கலந்துரையாடல்களில் கலந்து கொண்டவர்கள் தமது பெற்றார் மற்றும் குடும்பங்கள் சுயநலத்தை ஊக்கப்படுத்துவது குறித்து வெகுவாக விமர்சித்தனர். தனிநபர் வெற்றி, பௌதீக நலன்களைத் தேடுதல் போன்றவை சமூக ஒன்றிணைப்புக்குத் தடைக்கற்களாக உள்ளன என அவர்கள் தெரிவித்தனர். மக்களிடையே உறவுப் பாலங்களை கட்டியெழுப்பவேண்டுமெனில் மற்ற மனிதர்களின் தேவைகள் குறித்து விழிப்புணர்வும் உணர்திறனும் முக்கியமானவை என இளைய சமூகத்தினர் அபிப்பிராயப்படுகின்றனர். தாம் வாழ விரும்பும் சமூகம் பற்றி தாம் உயர் இலட்சியங்களைக் கொண்டிருப்பதாகவும் ஆனால் பெரியவர்களும் சமூக நிறுவனங்களும் சுயநலனில் அக்கறை செலுத்துவதால் தமது இலட்சியங்களை ஊக்கப்படுத்துவதில்லை எனத் தெரிவித்த இளைஞர்கள் உண்மையில் தமது இலட்சியங்களுக்கு முரணாகவே பெரியவர்கள் செயற்படுகின்றனர் எனவும் குற்றம் சாட்டுகின்றனர்.

மேற்படி ஆய்வின்படி (2013) சமூக ஒன்றிணைப்புக்குக் குறிப்பான ஏற்பாடுகள் மேற்கொள்ளப்படவேண்டுமென்பதை இளைஞர்கள் அங்கீகரிக்கின்றனர். சகலரும் சமத்துவமாகவும் பாரபட்சமின்றியும் நடத்தப்பட வேண்டுமென்பதை தாங்கள் விளங்கி இருப்பதாக 68.5 வீதத்தினர் குறிப்பிட்டனர். சமூக ஒன்றிணைப்புக்கு சமத்துவம் அடிப்படையானது எனவும் அதனை மேம்படுத்துவதில் தமக்கும் பங்கு உண்டு என்பதை இளைய சமூகத்தினர் விளங்கிக் கொண்டிருப்பது மிகவும் உடன்பாடான விடயமாகும்.

ஒரு பல்லின சமூகத்தில் இனங்களுக்கிடையே இடைவெளிகளைக் குறைப்பது எவ்வளவு சவாலானது என்பதையும் இளையோர் விளங்கி இருக்கின்றனர். பின்தங்கி இருக்கும் பகுதிகளில் அபிவிருத்தி முயற்சிகளை வலுப்படுத்துவது மிகவும் முக்கியமானது எனவும் அதேநேரத்தில் குழுக்களிடையே மீளிணக்கத்தைக் கட்டியெழுப்புவதற்கு நிலைபேண்தகு இடைவினைகள் அவசியமானது எனவும் 50 வீதத்துக்கு மேற்பட்டோர் தெரிவித்தனர். இனத்துவ அடையாள அரசியலுக்கு அப்பால் நியாயத்துவமான அபிவிருத்தி நோக்கிச் செல்லவேண்டுமென இந்நாட்டு இளைய சமூகத்தினர் ஆவலாக உள்ளனர்.

எதிர்காலத் திசைமுகங்கள் : செயற்பாட்டுக்கான அழைப்பு

இலங்கை தனது நீண்டகால யுத்தத்தை ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் முடிவுக்குக் கொண்டு வந்ததைத் தொடர்ந்து தனது அபிவிருத்தி மூலோபாயங்கள் மற்றும் இலக்குகள் தொடர்பாக மாற்றங்களை செய்யவேண்டிய ஒரு சிக்காலான திருப்புமுனையில் நின்று கொண்டிருக்கிறது. சுதந்திரத்துக்குப் பின்னரான பல தசாப்தங்களாக இலங்கை பின்பற்றிய நலனோம்பு மாதிரிகைக்காக பாராட்டுகளைப் பெற்றுள்ளது. ஆரோக்கியம், கல்வி முதலிய சேவைகள் பொதுமக்கள் இலவசமாகப் பெற்றுக்கொள்ளும் உரிமைகளாக விளங்கி வருகின்றன. எழுத்தறிவு, ஆயுள் எதிர்பார்ப்பு முதலிய முக்கிய அபிவிருத்தி காட்டிகளில் இலங்கை உயர்நிலையை எட்டியதற்கு இதுவே பிரதான காரணியாக இருந்தது. எனினும் சமூக காட்டிகளில் ஏற்பட்ட முன்னேற்றத்துக்குச் சமமாக பொருளாதார வளர்ச்சியோ அல்லது அரசியல் சீர்திருத்தங்களோ அமையவில்லை.

இளைஞர்களின் நிலைமைகளைப் பகுப்பாய்வு செய்யும்போது பரந்த அபிவிருத்தி சூழலை விளங்கிக் கொள்வது முக்கியமானது. 'இளைஞர்களை மையப்படுத்திய' தலையீடுகள் பயனற்றுப்போனமையின் காரணமாகத்தான் இந்த அறிக்கையில் ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்படும் பல பிரச்சினைகள் உருவாகின என கூறுவதற்கில்லை. உண்மையில் பரந்த நிறுவன, அரசியல், பொருளாதார, கலாசார செயன்முறைகளும் கட்டமைப்புகளில் காணப்பட்ட வரையறைகளுமே ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய மாற்றங்களை முடக்கிவிட்டன. குறிப்பிட்ட தலையீடுகள் அல்லது கொள்கைகள் வெற்றியடைய வேண்டுமெனில் பரந்த நிறுவன கட்டமைப்புகளும் செயன்முறைகளும் பொருத்தமாக ஒன்றிணைக்கப்பட வேண்டும். இளைஞர் தொடர்பான பிரச்சினைகளை பரந்த சமூக பிரச்சினைகளிலிருந்து தனிமைப்படுத்திவிட முடியாது. இவை இளைஞர்கள் தொடர்பாக குறிப்பான விளைவுகளையோ தாக்கங்களையோ ஏற்படுத்தியிருந்தாலும் கூட

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

தனிமைப்படுத்துதல் சாத்தியமில்லை. ஒட்டுமொத்தமாக நோக்கும்போது இளைஞர் கிளர்ச்சிகள் சமூகத்துக்கும் அதன் கட்டமைப்புகளுக்கு சவால் விடுத்தபோதிலும் இளைஞரை மையப்படுத்திய கொள்கைகளையோ அல்லது தலையீடுகளையோ அவை கோரவில்லை. பரந்த சமூக, பொருளாதார, அரசியல் உருமாற்றங்களையே அவை வேண்டிநின்றன.

மனித அபிவிருத்தி நோக்கில் ஆரோக்கியம், கல்வி ஆகியவற்றில் இலங்கையின் ஆரம்பகால முதலீடுகள் சரியான திசைநோக்கியே அமைந்திருந்தன. அம் முதலீடுகளின் மீதான திரும்பல்களைப் பயன்படுத்தி ஏற்கனவே அடைந்துள்ள முன்னேற்றம் சரிந்து விடாதிருப்பதை உறுதிப்படுத்திக்கொண்டு அதனை மென்மேலும் கட்டியெழுப்புவது எப்படி என்பதுதான் இன்று இலங்கை கருத்தில் கொள்ளவேண்டிய விடயமாகும். எதிர்கால அபிவிருத்தி இலக்குகளுக்கு

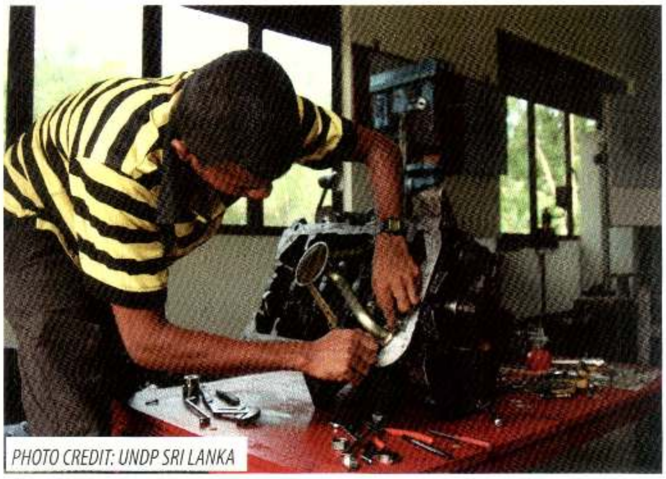
PHOTO CREDIT: UNDP SRI LANKA

கடந்தகால மோதல்களிலிருந்து கற்ற பாடங்களை அடிப்படையாக இருக்கவேண்டும். அம்மோதல்கள் பல இளைஞர்களின் சமூக அநீதி பற்றிய உணர்வலைகளிலிருந்தே தோன்றின என்பதை மறந்துவிடலாகாது. அபிவிருத்தி முனைப்புகள் அநீதிகளுக்கெதிராகவே மேற்கொள்ளப்படவேண்டும்; அத்துடன் அவை இளைஞர்களின் கரிசனைகளையும் கருத்தில் கொள்ளவேண்டும்.

கடந்தகால அடைவுகளின்மீது அபிவிருத்தி முயற்சிகள் கட்டி எழுப்பப்படவேண்டும் என்பதால் புத்தாக்கங்கள் அவசியமில்லை என்று பொருள்கொள்ளக்கூடாது. தற்போதுள்ள கட்டமைப்புகளும் ஏற்பாடுகளும் புதிய சூழ்நிலைகளுக்குப் பொருத்தமானவையா, துலங்கக்கூடியவையா என்பது மதிப்பீடு செய்யப்படவேண்டும். காணப்படக்கூடிய ஏற்றத்தாழ்வுகள், சேவைகளின் பண்புத் தரம், வாழ்க்கைப் பாங்குகளின் மாற்றங்கள், சனத்தொகைகளின் இயல்புகள் போன்றவை புதிய சூழ்நிலைகளைச் சார்ந்தவையாகும்.

அபிவிருத்தியில் ஏற்றத்தாழ்வுகள் உள்ளன என்பதோடு அவை பன்முகத்தன்மை கொண்டனவாகவும் ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்புள்ளனவாகவும் உள்ளன என இந்த அறிக்கை உறுதிப்படுத்துகிறது. அவை வெறுமனே வருமான ஏற்றத்தாழ்வுகளினால் மட்டும் ஏற்பட்டவை அல்ல. பால்நிலை, இனத்துவம், மொழி, அரசியல் தொடர்புகள் ஆகிய காரணிகளும் இவற்றில் பங்களிப்பு செய்துள்ளன. இந்த செல்நெறியை மாற்றியமைக்கவேண்டுமெனில் இருபது வருடங்களுக்கு முன்னர் வெளியிடப்பட்ட உலகளாவிய மனித அபிவிருத்தி அறிக்கைகளில் எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ள சில விழுமியங்களையும் இலட்சியங்களையும் திரும்பவும் கருத்தில் கொள்ளவேண்டியுள்ளது. இவ்வறிக்கைகள் உண்மையான செல்வம் என்பது மகிழ்ச்சியும் திருப்தியும் ஆற்றலும்மிக்க மக்களில் தங்கியுள்ளது என எடுத்துரைத்தன. அத்தகைய இலக்குகளை அடையவேண்டுமெனில் அது பெருமளவுக்கு இளைஞர்களின் இயலுமைகள் மற்றும் சுதந்திரங்களை மேம்படுத்தக்கூடிய வகையில் முதலீடு செய்வதையும் அவர்களது சக்தி, ஆர்வம் மற்றும் இலட்சியங்களில் நம்பிக்கை கொள்வதையும் குறித்து நிற்கிறது. எனவே கொள்கைகளும் விளக்கங்களும் இளைஞர்கள் தமது எதிர்பார்க்கைகளையும் நம்பிக்கைகளையும் வென்றெடுத்து தமது எதிர்காலத்தை உருவாக்கிக் கொள்ளக்கூடிய வகையில் குறிப்பான செயற்பாடுகளையும் தலையீடுகளையும் மேற்கொள்ள வகை செய்வனவாக இருத்தல்வேண்டும்.

இதனைச் செய்வதற்கான ஊக்கத்தையும் தைரியத்தையும் பெறுவதற்காக இலங்கை வேறெங்கும் செல்லவேண்டியதில்லை. தனது ஆரம்பகால கொள்கை வகுப்பாளர்களின் தரிசன நோக்கினையும் உறுதியையும் மீளவும் தரிசித்தாலே போதுமானது. மனித அபிவிருத்தி அறிக்கைகள் தோற்றம் பெறுவதற்கு நீண்டகாலத்துக்கு முன்னரே அவர்கள் மக்களில் முதலீட்டினை மேற்கொண்டனர்.
இந்நாட்டுக்கு முன்னுள்ள சவால் என்னவெனில் கொள்கைகளை செயற்பாடுகளாக உருமாற்றி அவற்றை வெறுமனே அரசியல் நோக்கங்களுடன் இணைக்காது நிலைபேண்தகு தேசிய இலக்குகளுடன் இணைத்துக்கொள்வதாகும். இன்று இலங்கைக்கு தேவைப்படுவது அதிகளவான கொள்கைகளும் சட்டகங்களும் செயற்படு திட்டங்களும் அல்ல; உண்மையில் இன்று தேவைப்படுவதெல்லாம் தற்போதுள்ள கொள்கைகளையும் சட்டகங்களையும் மக்களுக்கு நன்மை பயக்கும் செயற்பாடுகளாக உருமாற்றக்கூடிய தலைமைத்துவமே ஆகும்.

இதற்கு ஒரு வழி ஆட்சிசார் கட்டமைப்புகளையும் செயன்முறைகளையும் வலுப்படுத்துவதாகும்; கொள்கை ஆக்கத்திலும் தீர்மானம் மேற்கொள்ளலிலும் திறந்த தன்மையையும் வகை கூறலையும் உறுதிப்படுத்துவதாகும். அரசியல் தலைமைத்துவ நிலைகளில் உள்ளோரின்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

செயலாற்றுகைகளை மதிப்பிடவும் கணிப்பிடவும் இன்னும் விளைதிறன்மிக்க பொறிமுறைகள் தேவைப்படுகின்றன. பொதுத்துறை, தனியார்துறை மற்றும் அரசுசாரா துறைகளில் பணிபுரியும் கொள்கை வகுப்பாளர்கள், அதிகாரிகள் மற்றும் ஏனைய அலுவலர்கள் இன்னும் கூடிய வகை கூறலுக்கு ஆட்படுத்தப்படவேண்டும். முக்கிய நிறுவனங்களுக்கான பதவிநிலை நியமனங்கள் சுதந்திரமான பொறிமுறைகள் ஊடாக மேற்கொள்ளப்படவேண்டும். நிறுவனங்களின்மீது மக்கள் கொண்டுள்ள நம்பிக்கை உறுதிப்படுத்தப்படவேண்டும். ஏனெனில் இவற்றில் மக்கள் நம்பிக்கை இழக்கும்போது அது ஆபத்தான சூழ்நிலைகளுக்கு வழிவகுக்கும். அவ்வாறான சூழ்நிலையில் மக்களின் நலன்களைவிட தனியார் நலன்களே முக்கியத்துவம் பெற்றுவிடும். இது மிகவும் ஆபத்தானது.

அமுலாக்கலை கண்காணிப்பதற்கு ஒரு பொறிமுறையாக ஓர் உயர்மட்ட இளைஞர் ஆணைக்குழுவை தேசிய இளைஞர் கொள்கை முன்மொழிந்தது. எனினும் தேசிய இளைஞர் கொள்கைகளின் மீது மாத்திரம் கவனம் செலுத்தாது இளைஞர் தொடர்பான சகல கொள்கைகளின் அமுலாக்கத்தையும் மேற்படி ஆணைக்குழு கண்காணிக்கும் பொறுப்பினைக் கொண்டிருக்கும். கொள்கை விருத்தி மற்றும் அமுலாக்கத்தில் நேரடியாகவே ஒரு பொறிமுறையை ஒன்றிணைப்பது கிரமமான மீளாய்வுக்கு வாய்ப்பானதாக அமையும்.

முன்மொழியப்பட்டுள்ள இளைஞர் ஆணைக்குழுவானது பல்வேறுபட்ட உரித்தாளர்களின் பிரதிநிதித்துவம் மூலம் நன்மை அடையும். தற்போதுள்ள அரசாங்கத்துறை உத்தியோகபூர்வ பிரதிநிதித்துவத்துக்கு புறம்பாக அரசுசாரா மற்றும் தனியார்துறை பிரதிநிதித்துவத்தின் மூலமும் இந்த ஆணைக்குழு நன்மையடைய முடியும். சுதந்திரமானதும் இளைஞர்களைக் கொண்டதுமான ஒரு கண்காணிப்பு அமைப்பு கொள்கை அமுலாக்கத்தில் கூடிய செல்வாக்கு செலுத்தும் வாய்ப்பை இளைஞர்களுக்கு வழங்கும்.

2014ஆம் ஆண்டின் இந்த தேசிய மனித அபிவிருத்தி அறிக்கை பின்வரும் அத்தியாயங்களில் சில கொள்கை கண்ணோட்டங்களைத் தந்துள்ளது. அவற்றிலுள்ள சில முக்கிய அம்சங்கள் கீழே தரப்பட்டுள்ளன:

வெறுமனே ஒரு தொழிலுக்காக என்பதற்கு அப்பால் கல்விக்கு மேலதிகமான முக்கியத்துவத்தை வழங்குதல்.

கல்விக் கொள்கைகளில் பிரதான குறைபாடுகள் காணப்படுகின்றன. பல்வேறு உரித்தாளர்கள் மற்றும் சமூகத்துடனான கருத்தாடல்களுடன் வெளிப்படையானதும் பிறரது கருத்துக்களைப் பெறக்கூடியதுமான கொள்கை அபிவிருத்திச் செயன்முறை ஆரம்பிக்கப்படவேண்டும். இதன்மூலம் சமகால சமூகத்தில் கல்வியின் வகிபங்கு மற்றும் பொருத்தப்பாடுபற்றி தெளிவானதொரு கருத்தொருமிப்பை கட்டி எழுப்பமுடியும். பரீட்சைகள் மற்றும் தொழில்வாய்ப்புகளைப் பெறல் ஆகியவற்றில் இன்று வழங்கப்படுகின்ற மிகையான முக்கியத்துவத்துக்கு அப்பால் சென்று பரந்த, மனிதநேயமிக்க ஒரு கல்வி முறைமைக்கு மேற்படி தேசிய கருத்தாடல் வழிவகுக்கவேண்டும். இதற்குள்ள பல்வேறு வழிமுறைகளில் ஒன்று ஆரம்ப, இடைநிலை மற்றும் மூன்றாம் நிலை மட்டங்களின் கலைத்திட்டங்களை முழுமையான மீளாய்வுக்கு உட்படுத்தலாகும். தவிர கல்வி நிலையங்களில் இன்று நடைமுறைப்படுத்தப்படும் கற்றல்-கற்பித்தல் செயன்முறைகளை கணிப்பீட்டுக்கு உட்படுத்தல், அச்செயன்முறைக்கு அழுத்தம் தருதல் ஆகியவையும் மேற்கொள்ளக்கூடிய ஏனைய வழிமுறைகளாகும். இளைஞர்களை கல்வி ரீதியான வலுவூட்டலுக்கு அவசியமான தலையீடுகளில் பால்நிலை, வயது, சிவில் அந்தஸ்து, நியமங்கள், சமூக கட்டமைப்புகள், புவிசார் இடவமைப்புகள் மற்றும் பொருளாதார அந்தஸ்து ஆகிய அம்சங்களும் உள்வாங்கப்படல் வேண்டும். இதன்மூலம் மேற்படி அம்சங்கள் குறிப்பிட்ட குழுக்களுக்கு எவ்வாறு தடைக்கற்களாக உள்ளன என்பதை அறிந்துகொள்ளமுடியும்.

தொழில் தெரிவுகளை மேம்படுத்தல்

தொழிற்சந்தை பற்றிய தகவல்களின்மை பாரதூரமானதொரு தடையாகும். எந்த பொருளாதாரத் துறை வளர்ச்சியடைகிறது, எந்த தொழில்களும் திறன்களும் இன்று தேவைப்படுகின்றன. எவ்வகையான பயிற்சிகள் அவசியமாகின்றன போன்றவற்றை அறிந்துகொள்வதற்கு தொழின்முயற்சிகளை ஆய்வு செய்வதன்மூலம் மேற்படி தகவலின்மை பிரச்சனைக்கு முகம் கொடுக்கமுடியும். பிராந்திய ரீதியான சவால்கள் மற்றும் வாய்ப்புகளை விளக்கமாகத் திரட்டுவதன் மூலம் இளைஞர்களின் தொழில் பெறும் ஆற்றலை மேம்படுத்தும் மூலோபாயங்களை வலுப்படுத்தமுடியும். இளைஞர்கள் தொழில்களுக்குப் பொருத்தமான திறன்களை விருத்தி செய்தல் மற்றும் அவர்களுக்கு தொழில்வாய்ப்புகளை வழங்கக்கூடிய தொழின்முயற்சிகளை விருத்திசெய்தல் ஆகியவை மேற்படி மூலோபாயங்களில் முக்கியமானவைகளாகும். மூன்றாம் நிலைக்கல்வியில் மேற்கொள்ளக்கூடிய சீர்திருத்தங்களில் கற்கைநெறிகளைப் பன்முகப்படுத்தல் மற்றும் நாட்டின் தொழிற்படையானது உலகளாவிய ரீதியில் போட்டியிடக்கூடிய உயர்மட்ட திறன்களை பெற்றுக்கொள்ளச் செய்தல் ஆகியவற்றுக்கு முக்கியத்துவம் வழங்கவேண்டும். உயர் இடைநிலை மட்டத்தில் உள்ளகப் பயிற்சி (internship) தனிப்பட்ட ஆலோசனைகளை வழங்குதல் (mentoring) போன்றவை இளைஞர்களை தொழில் உலகத்துக்குப் பொருத்தமாக ஆற்றுப்படுத்தக்கூடியவைகளாகும். அத்துடன் முக்கியமாக குறைந்தபட்ச ஊதிய ஏற்பாடுகள் அமுல்நடத்தப்படவேண்டும்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பாலியல் மற்றும் இனப்பெருக்கஆரோக்கியம்சார் உரிமைகளை மேம்படுத்தல்

பாலியல் மற்றும் இனப்பெருக்கஆரோக்கியம்சார் தகவல்கள் மற்றும் சேவைகளைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு தமக்குள்ள உரிமைகள் பற்றி இளையோர் அறிந்திருப்பதை உறுதிப்படுத்தவேண்டும். அதற்கு ஏற்ற வகைகளில் தீர்மானிக்கும் வயது (யபந ழுக னளைஉடசநவழைெ) இயலளவு மேம்பாடுகள் மற்றும் தகவல் பெறும் உரிமை முதலான சட்டரீதியான எண்ணக்கருக்கள் சட்டம் மற்றும் கொள்கை ஆவணங்களில் உள்வாங்கப்படவேண்டும். இளைஞர்களின் பாலியல் செயற்பாடுகள், குடும்பத்திட்ட சேவைகளைப் பெறுவதன் முக்கியத்துவம் ஆகியவை பற்றி பெற்றார், சமயக் குழுக்கள், ஆசிரியர்கள் மற்றும் சமூகத்துக்கு அறிவூட்டவேண்டிய ஒரு அவசர தேவைப்பாடும் உள்ளது. அறிவார்ந்த தீர்மானங்களை மேற்கொள்ளக்கூடிய வகையில் இளைஞர்களுக்கும் பாலியல் மற்றும் இனப்பெருக்கஆரோக்கியம் பற்றிய முழுமையான அறிவு அவசியமாகும்.

தடைகளைக் களைவதன் மூலம் இளைஞரின் பங்கேற்புக்கு வழி செய்தல்

நிறுவனங்கள் குறிப்பாக சட்ட அமுலாக்கம், கல்வி, சுகாதார பராமரிப்பு முதலியவற்றில் ஈடுபட்டுள்ள நிறுவனங்கள் இளைஞர்களின் வாழ்க்கையில் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன. அவைகள் இளைஞருடன் நட்புறவைப் பேணுவதோடு இளைஞர்களின் பங்கேற்பையும் தலைமைத்துவத்தையும் வசதிப்படுத்தல் வேண்டும். அரச மற்றும் அரசுசாரா நிறுவனங்கள் பலவும் இளைஞர் பங்கேற்புக்கான பொறிமுறைகளைக் கொண்டிருப்பினும் மொழி, வர்க்கம், பால்நிலை மற்றும் இனத்துவம் சார்ந்த தடைகளை நீக்குவதில் அவை முனைப்புக் காட்டுதல் அவசியமானது. இளைஞர்கள் தலைமைத்துவத்தை ஏற்பதோடு தமது சொந்த நிகழ்ச்சித் திட்டங்களை உருவாக்குவதில் பங்குபற்றவும் வேண்டும். சகல மட்டங்களிலும் தகவல்களைப் பெற்றுக்கொள்ள இளைஞர்களுக்கு வாய்ப்பு இருக்குமெனில் அவர்களால் அறிவார்ந்த, அர்த்தமுள்ள பங்களிப்புகளை வழங்கமுடியும். கல்வி நிறுவனங்கள் குறிப்பாக உயர்நிலை நிறுவனங்கள் சுதந்திரமான, சுயபிரதிபலிப்புக் கொண்ட, பரஸ்பர மரியாதை காட்டக்கூடிய மாணவர் செயற்பாடுகளை ஊக்குவிக்கவேண்டும்.

மோதல்களின் வேர்களை அகற்றக்கூடிய நாளாந்த விழுமியங்களை ஏற்றல்

மோதல்களுக்கான அடிப்படைக் காரணிகளைப் பற்றி கவனமாகவும் தொடர்ச்சியாகவும் ஆய்வு செய்தல் மற்றும் அவற்றுக்குத் துலங்குதல் ஆகியவற்றிலேயே இலங்கையின் சமாதானமும் அபிவிருத்தியும் தங்கியுள்ளன. பரஸ்பர மரியாதை, பொறுமை மற்றும் பன்மைத்துவத்தை ஏற்றல் போன்ற விழுமியங்கள் இந்நாட்டின் இளைஞர்களின் நாளாந்த வாழ்க்கை அனுபவத்தில் உள்வாங்கப்படவேண்டும். அடிப்படை நிறுவனங்கள் குறிப்பாக கல்வி, பொதுநிர்வாகம், சட்ட அமுலாக்கம் மற்றும் நீதி முறைமை ஆகிய நிறுவனங்கள் மீளிணக்கம் மற்றும் சமூக ஒன்றிணைப்பு முதலான விழுமியங்களை எவ்வாறு கட்டியெழுப்ப முடியும் என்பது ஆய்வு செய்யப்படவேண்டும். சமூக நீதி, நியாயத்துவம், பாரபட்சமின்மை, சட்டவாட்சியை மதித்தல் முதலியவை மேற்படி விழுமியங்களுள் முக்கியமானவைகளாகும்.

பால்நிலை நியமங்களிலிருந்து பால்நிலை சமத்துவத்தை நோக்கி முன்செல்லுதல்

பால்நிலை நியமங்களிலிருந்து பால்நிலை சமத்துவத்தை நோக்கி முன்செல்லுதல்

பால்நிலை சமத்துவத்தை நோக்கி நாம் முன்னேறவேண்டுமெனில் பால்நிலை தொடர்பாக நாம் கட்டி எழுப்பியுள்ள நியமங்களும் விழுமியங்களும் மாற்றப்படவேண்டும். சகல இளைஞர்களும் யுவதிகளும் தமது முழு ஆற்றலையும் பயன்படுத்தக்கூடிய வண்ணம் ஊக்கப்படுத்தப்படல் வேண்டும். அத்துடன் அவமானம் ஏற்படும் என்றோ அல்லது தமது மதிப்பையும் மரியாதையையும் இழந்துவிடுவோம் என்றோ மனக்கிலேசம் எதுவுமின்றி தமது கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தக்கூடியதாக வாய்ப்பளிக்கப்படல் வேண்டும். இதற்கு அடிப்படையாக கல்வி முறைமை, சட்டமுறைமை, சமய நிறுவனங்கள், குடும்பம் மற்றும் அரசியல் சமூக சூழல்களில் பால்நிலை அடையாளங்களும் கட்டுப்பாடுகளும் எவ்வாறு நுணுக்கமாகக் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளன என்பதை ஆழமாக ஆய்ந்தறிவதோடு அவை தொடர்பாக வினாக்களும் எழுப்பப்படல் வேண்டும்.

சமூகநீதி மற்றும் உள்ளடங்கலுக்கான நேரம் இதுவே

வன்முறை மற்றும் அரசியல் தீவிரவாதம் கொண்டவர்களாகவே இலங்கையின் இளைய சமூகத்தினர் பொதுமக்களின் பார்வையில் படுகின்றனர். ஆனால் சற்று ஆழ்ந்து நோக்கினால் சுதந்திரத்திற்குப் பின்னரான இலங்கையில் அரசு, அரசியல் மற்றும் சமூகத்திலுள்ள பாரதூரமான குறைபாடுகளைச் சுட்டிக்காட்டுவதில் முன்வரிசையில் நின்றவர்களும் இந்நாட்டின் இளைஞர்களே ஆவர்.

அடுத்தடுத்து வந்த அரசாங்கங்கள் இளைஞர்கள் முன்வைத்த பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வுகாண முயன்றபோதிலும் நன்னோக்குடன் மேற்கொள்ளப்பட்ட இந்த முன்னெடுப்புகள் விரும்பிய விளைவுகளை ஏற்படுத்தவில்லை. மாற்றங்களை ஏற்படுத்துவதற்குச் சிறந்த கொள்கைகள் மாத்திரம் போதுமானவை அல்ல; அரசியல்,

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

சமூக, பொருளாதார கட்டமைப்புகளில் அடிப்படை உருமாற்றங்களும் அவசியமானவைகளாகும். அவ்வாறான உருமாற்றங்களை ஏற்படுத்துவதற்கு தலைமைத்துவமும் உண்மையான அர்ப்பணிப்பும் தேவையாகும்.

இலங்கையின் இளைய சமூகத்தினர் எப்போதும் சமூக நீதிக்காக ஏங்கிக் கொண்டுள்ளனர். அச்சமூகநீதிகளை அடையும் முயற்சியில் அவர்கள் உன்னதமான தியாகங்களையும் செய்துள்ளனர். எனவே கடந்தகாலத்தில் விடப்பட்ட குறைபாடுகளை நீக்கவேண்டுமெனில் இதுவே அந்த தருணமாகும்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Notes

Executive Summary

1. The Department of Census and Statistics has released the results of 5 percent of the Census carried out in 2012. The figures presented in this report are based on those results.
2. UNDP 2014.
3. Ibid.
4. Central Bank of Sri Lanka.
5. Ministry of Finance and Planning 2014.
6. UNDP 2014.
7. UNDP 2012.
8. Department of Census and Statistics 2013.
9. Ibid.
10. Department of Census and Statistics 2013.
11. Ministry of Education 2013a.
12. Department of Census and Statistics 2013.
13. Ibid.
14. Engelgau et al. 2010.
15. Institute of Policy Studies of Sri Lanka 2013.
16. UNICEF 2004.
17. De Silva et al. 2003.
18. Institute of Policy Studies of Sri Lanka 2013.
19. Ibid.

සටහන්

විධායක සාරාංශය

1. 2012 වර්ෂයේදී පවත්වනු ලැබූ සංගණනයේ 5% ප්‍රතිපල ජන ලේඛන හා සංඛ්‍යාලේඛන දෙපාර්තමේන්තුව විසින් නිකුත් කරන ලදී. මෙම වාර්තාවේ සඳහන් අගයන් එම ප්‍රතිපල මත පදනම් වේ.
2. එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවර්ධන වැඩසටහන 2014.
3. Ibid.
4. ශ්‍රී ලංකා මහා බැංකුව 2013.
5. මුල්‍ය හා සැලසුම් අමාත්‍යංශය 2014.
6. එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවර්ධන වැඩසටහන 2014.
7. එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවර්ධන වැඩසටහන 2012.
8. ජන ලේඛන හා සංඛ්‍යාලේඛන දෙපාර්තමේන්තුව 2013.
9. Ibid.
10. ජන ලේඛන හා සංඛ්‍යාලේඛන දෙපාර්තමේන්තුව 2013.
11. අධ්‍යාපන අමාත්‍යංශය 2013.
12. ජන ලේඛන හා සංඛ්‍යාලේඛන දෙපාර්තමේන්තුව 2013.
13. Ibid.
14. Engelgeu et al. 2010.
15. Institute of Policy Studies of Sri Lanka 2013.
16. එක්සත් ජාතීන්ගේ ළමා අරමුදල 2004.
17. De silva et al. 2003 .
18. Institute of Policy Studies of Sri Lanka 2013.
19. Ibid.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

United Nations Development Programme
202 – 204, Bauddhaloka Mawatha, Colombo 07, Sri Lanka.
Tel: +94 11 2580691 Fax: +94 11 2581116
registry.lk@undp.org
www.lk.undp.org

www.facebook.com/UNDPSriLanka
www.twitter.com/UNDPSriLanka
www.flickr.com/UNDPSriLanka
www.youtube.com/UNDPSriLanka

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ISBN 9789551031336